

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ **138** /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **10 ສິງຫາ 2020**

**ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ**

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍພາສີ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 04 /ສພຊ, ລົງວັນທີ 29 ມິຖຸນາ 2020 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍພາສີ (ສະບັບປັບປຸງ);
- ອີງຕາມ ຫ້າງສີສະເໜີຂອງຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 07/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 13 ກໍລະກົດ 2020.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

- ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍພາສີ (ສະບັບປັບປຸງ).
- ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 04 / ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 29 / 06 / 20

ມະຕິ

**ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ (ສະບັບປັບປຸງ)**

ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 9 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 29 ມິຖຸນາ 2020.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງຈຳນວນ ສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປານີ ຢາທິຜູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 81 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 29 ມິຖຸນາ 2020

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ
(ສະບັບປັບປຸງ)

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ການຜ່ານແດນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ຍານພາຫະນະ, ຜູ້ໂດຍສານ ຜ່ານ ດ່ານພາສີຊາຍແດນ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານພາສີ ແລະ ການຄ້າ, ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ການ ເຊື່ອມໂຍງ, ເຊື່ອມຈອດ ກັບສາກົນ, ແນໃສ່ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລັດຖະການພາສີ, ເກັບລາຍຮັບເຂົ້າງົບປະ ມານແຫ່ງລັດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ, ທັນເວລາ, ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດ ຂອງຜູ້ປະກອບການ, ຄວາມປອດໄພ ຂອງສັງຄົມ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ພາສີ

ພາສີ ແມ່ນ ຜົນທະເປັນເງິນທີ່ມອບໃຫ້ລັດ ໂດຍບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນ ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ການຜ່ານແດນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຜ່ານດ່ານຊາຍແດນ ຕາມອັດຕາທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ປຶ້ມສາລະບານສິນຄ້າ ແລະ ອັດຕາພາສີ ແລະ ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ລັດຖະການພາສີ ໝາຍເຖິງ ກົມພາສີ, ພາສີປະຈຳ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ການຈັດ ຕັ້ງອື່ນຂອງພາສີ ທີ່ຂຶ້ນກັບກະຊວງການເງິນ, ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງລວມສູນເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

2. ເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຜູ້ທີ່ມີກຳມະສິດໂດຍກົງ ຕໍ່ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ຜ່ານແດນ, ເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ເກັບຮັກສາ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ໃນລະບົບສາງ;

3. ລາຍເຊັນເອເລັກໂຕຣນິກ ໝາຍເຖິງ ລາຍເຊັນຂອງເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຫຼື ຜູ້ແຈ້ງ ພາສີ ທີ່ໄດ້ເຊັນລົງໃນໃບແຈ້ງພາສີທາງເອເລັກໂຕຣນິກ ຊຶ່ງຖືກຮັບຮອງ ໂດຍລັດຖະການພາສີ ໃນການແຈ້ງ ພາສີ ຜ່ານລະບົບເອເລັກໂຕຣນິກ ແລະ ລະບົບອື່ນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການທາງພາສີ;

4. ການມາເຖິງຂອງສິນຄ້າ ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າທີ່ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດມາເຖິງດ່ານພາສີຊາຍ ແດນຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້, ລະບົບສາງ ຫຼື ສະຖານທີ່ອື່ນ ທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດໄວ້ ເພື່ອດຳເນີນ ການຕາມລະບຽບການທາງພາສີ;

5. ການອອກໄປຂອງສິນຄ້າ ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍອອກຈາກດ່ານພາສີຊາຍແດນ ຂອງສປປ ລາວ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ພາຍຫຼັງສຳເລັດການດຳເນີນການຕາມລະບຽບການທາງພາສີ;

6. ສິນຄ້າຜ່ານແດນ ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າ ທີ່ປະເທດສົ່ງອອກໄປເຖິງປະເທດນຳເຂົ້າໃດໜຶ່ງ ໂດຍ ຜ່ານດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ຕາມລະບຽບການ;

7. ການຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ ໝາຍເຖິງ ການຍົກຍ້ອນ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຈາກຍານພາຫະນະ ຂົນສົ່ງໜຶ່ງ ໄປຍັງຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງອື່ນ;

8. ສິນຄ້າປະເພດຄວບຄຸມ ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ເຄື່ອນຍ້າຍ, ເກັບຮັກສາ ຕາມລະບຽບການສະເພາະ;

9. ສິນຄ້າປະເພດເກືອດຫ້າມ ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ຂົນສົ່ງ ຜ່ານແດນ, ເກັບຮັກສາ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍ ຕາມກົດໝາຍ ເປັນຕົ້ນ ອາວຸດເສິກ, ສານເສບຕິດ;

10. ໂລຊິດສະຕິກ (Logistics) ໝາຍເຖິງ ລະບົບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານຢ່າງເປັນຕ່ອງໂສ້ ຂອງຂະບວນການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ ທີ່ມີການວາງແຜນ, ການຄວບຄຸມ, ການເກັບຮັກສາ, ການຫຸ້ມຫໍ່, ການ ຄ່ຽນຖ່າຍ, ການຂົນສົ່ງ, ການບໍລິການ ແລະ ການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ຈາກຕົ້ນທາງໄປຍັງປາຍທາງ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງລູກຄ້າ;

11. ລານຕຸ້ສິນຄ້າ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງຕຸ້ສິນຄ້າ ຫຼື ບ່ອນຄັດ ແຍກສິນຄ້າ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງຕາມທຸລະກຳທາງການຄ້າ;

12. ການເກັບຮັກສາສິນຄ້າ ໝາຍເຖິງ ການເກັບມ້ຽນສິນຄ້າໃນລະບົບສາງ ຫຼື ສະຖານທີ່ໃດ ໜຶ່ງ ຕາມລະບຽບການຄຸ້ມຄອງສາງ ເພື່ອລໍຖ້າການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ;

13. ການຍຶດສິນຄ້າ, ຍານພາຫະນະ ໝາຍເຖິງ ການຮັກສາສິນຄ້າ, ຍານພາຫະນະໄວ້ຊົ່ວຄາວ ເພື່ອລໍຖ້າຜົນຂອງການດຳເນີນຄະດີ;

14. ການອາຍັດ ສິນຄ້າ, ຍານພາຫະນະ ໝາຍເຖິງ ການຮັກສາສິນຄ້າ, ຍານພາຫະນະໄວ້ຊົ່ວ ຄາວຢູ່ສະຖານທີ່ຂອງຜູ້ຖືກຫາ ຫຼື ສາງພາສີ ໂດຍຫ້າມຊື້ ຂາຍ, ໂອນ ຫຼື ຈຳນຳ, ຈຳນອງ ຫຼື ຄ້ຳປະກັນ ເພື່ອລໍຖ້າ ຜົນຂອງການພິສູດ ຫຼື ຜົນຂອງການດຳເນີນຄະດີ;

15. ການຮີບ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ໝາຍເຖິງ ການເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ເປັນຂອງກາງໃນ ການກະທຳຜິດທາງພາສີ ມາເປັນຂອງລັດ ຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ;

16. ດ່ານພາສີຊາຍແດນ ໝາຍເຖິງ ດ່ານພາສີສາກົນ, ດ່ານພາສີທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ດ່ານພາສີ ປະເພນີ ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ຍານພາຫະນະ ແລະ ຜູ້ໂດຍສານ ຕາມກົດໝາຍ;

17. ການງົດເກັບພາສີ ໝາຍເຖິງ ການບໍ່ຈ່າຍ ພາສີ ສຳລັບສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ນຳ ເຂົ້າເປັນການຊົ່ວຄາວ ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂທີ່ສິນຄ້າເຫຼົ່ານັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຖືກສົ່ງອອກຄືນ ຕາມກຳນົດເວລາ;

18. ສິນຄ້າ ໝາຍເຖິງ ຜະລິດຕະພັນ ທີ່ມີມູນຄ່າທາງເສດຖະກິດ ຊຶ່ງຖືກນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ແລະ ຜ່ານແດນ ເພື່ອຈຸດປະສົງການຜະລິດ, ປຸງແຕ່ງ, ຊົມໃຊ້ ແລະ ຈຳໜ່າຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນປຶ້ມສາລະ ບານສິນຄ້າ ແລະ ອັດຕາພາສີ ລະບົບເອກະພາບ;

19. ເຄື່ອງຂອງ ໝາຍເຖິງ ຜະລິດຕະພັນ ທີ່ມີ ຫຼື ບໍ່ມີ ມູນຄ່າທາງເສດຖະກິດ ຊຶ່ງຖືກນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ເພື່ອຈຸດປະສົງການນຳໃຊ້ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ;

20. ຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອອີໂອ (Authorized Economic Operator- AEO) ໝາຍເຖິງ ຜູ້ປະກອບການດີເດັ່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນໆກ່ຽວຂ້ອງ;

21. ລະບອບພາສີ ໝາຍເຖິງ ການນຳໃຊ້ລະຫັດໃນການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ທີ່ຕິດພັນ ກັບການນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ການຜ່ານແດນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ, ການເກັບຮັກສາສິນຄ້າ ແລະ ເຄື່ອງຂອງ;

22. ສາລະບານສິນຄ້າ ແລະ ອັດຕາພາສີ ໝາຍເຖິງ ສາລະບານລະບົບເອກະພາບ ທີ່ກຳນົດເລກ ລະຫັດສິນຄ້າ ຕາມຫຼັກການຂອງອົງການພາສີໂລກ ແລະ ອັດຕາພາສີ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຕາມຂອບສັນຍາການ ຄຳເສລີ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;

23. ທ່າບົກ (Dry Port) ໝາຍເຖິງ ສະຖານີຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຂອງ ເຂດໂລຊິດສະຕິກ ຊຶ່ງເຊື່ອມກັບໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຮູບແບບການຂົນສົ່ງ ເພື່ອຄວບຄຸມ, ເກັບຮັກສາ ແລະ ກວດກາ ຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງສິນຄ້າທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບົບການຄ້າສາກົນ ໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລະ ເຈົ້າ ໜ້າທີ່ອື່ນໆກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 4 (ບັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ

ລັດ ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ດີ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະກອບການໃນການດຳເນີນທຸລະກິດນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ການຜ່ານແດນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ເກັບຮັກສາສິນຄ້າ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ວຽກງານພາສີດ້ວຍການກຳນົດ ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບການ, ສະໜອງງົບປະ ມານ, ປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ຍານພາຫະນະ ແລະ ວັດຖຸປະກອນ ທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານພາສີ ໃຫ້ ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ລັດ ພັດທະນາບຸກຄະລາກອນຂອງລັດຖະການພາສີ ໃຫ້ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ສັດຊື່, ໂປ່ງ ໃສ, ເປັນຜູ້ຊຳນານງານໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິຫານ ວຽກງານພາສີ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ທັນສະໄໝ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ຜູ້ປະກອບການປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນ ໃນການເສຍ ພາສີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 5 (ໃໝ່) ການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງພາສີ

ລັດ ອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງພາສີ ດ້ວຍການກຳນົດກົນໄກ, ສ້າງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ສະໜອງ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ເຄື່ອງມືທີ່ທັນສະໄໝ, ບຸກຄະລາກອນທີ່ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ເພື່ອບໍລິການ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານຂອງສາກົນ ແລະ ຕາມກົດໝາຍ.

ລັດ ໃຫ້ບຸລິມະສິດຄວາມສະດວກທາງດ້ານພາສີ ແກ່ຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອອີໂອ, ຜູ້ລົງທຶນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ຍ້າຍຖານການຜະລິດເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 6 (ໃໝ່) ການບໍລິການເຊື່ອມໂຍງ ເຊື່ອມຈອດ

ລັດ ນຳໃຊ້ທ່າແຮງທີ່ຕັ້ງພູມສາດຂອງປະເທດ ທີ່ເປັນຈຸດໃຈກາງໃນພາກພື້ນ ເພື່ອຮັບປະກັນດ້ານວຽກງານພາສີໃນການຕອບສະໜອງ ການບໍລິການລະບົບໂລຊິດສະຕິກ, ກຳນົດນະໂຍບາຍ, ກົນໄກ ແລະ ລະບຽບການ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການເຊື່ອມໂຍງ ເຊື່ອມຈອດ ດ້ວຍລະບົບທັນສະໄໝ ໃຫ້ມີຄວາມວ່ອງໄວ, ປອດໄພ, ທັນເວລາ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 7 (ໃໝ່) ການພັດທະນາວຽກງານພາສີເປັນທັນສະໄໝ

ລັດ ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນແກ່ການພັດທະນາວຽກງານພາສີໃຫ້ເປັນທັນສະໄໝ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ພະນັກງານ, ສ້າງລະບົບ, ກົນໄກ, ວິທີການຄຸ້ມຄອງ, ຂັ້ນຕອນການບໍລິຫານ, ການບໍລິການ ລວມທັງການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື ໃນການເກັບກຳ ແລະ ຮັກສາຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ລົງທຶນ, ມີສ່ວນຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີ ທາງທຸລະກຳການຄ້າ ແລະ ການແຈ້ງພາສີ ໃຫ້ທັນສະໄໝ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 8 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການເຄື່ອນໄຫວກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ

ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານພາສີ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແຕ່ລະໄລຍະ;
2. ຄຸ້ມຄອງລວມສູນ ຢ່າງເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
3. ອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງພາສີ ເພື່ອສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ການຜະລິດ, ການຄ້າ, ການບໍລິການ ຕາມກົດໝາຍ;
4. ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ບໍລິການວ່ອງໄວ, ທັນສະໄໝ, ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ, ຍຸຕິທຳ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ກວດສອບໄດ້ ຕາມກົດໝາຍ;
6. ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ສອດຄ່ອງກັບ ສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 9 (ປັບປຸງ) ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຕ້ອງເສຍພາສີ

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ສປປ ລາວ ລວມທັງ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຈັດຊື້ດ້ວຍ ງົບປະມານຂອງລັດ ຕ້ອງໄດ້ເສຍພາສີ ຕາມອັດຕາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ກໍລະນີ ງົດເກັບ ຫຼື ຍົກເວັ້ນພາສີ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນການ ກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕ້ອງເສຍພາສີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 10 (ໃໝ່) ການປະສານສົມທົບກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ

ລັດ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ຮ່ວມ ມື ແລະ ປະສານສົມທົບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂະແໜງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນແກ້ໄຂສິ່ງກົດຂວາງ, ອຸດຕັນ ໃນການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກສິນຄ້າ, ການຜ່ານແດນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ການເຂົ້າ-ອອກ ຂອງຍານພາຫະນະ ແລະ ຜູ້ໂດຍສານ ຜ່ານດ່ານພາສີຊາຍແດນ, ສະກັດກັ້ນ ແລະ ຕ້ານ ການຄ້າຂາຍເຖືອນ.

ມາດຕາ 11 (ໃໝ່) ພັນທະຂອງພົນລະເມືອງຕໍ່ການສະກັດກັ້ນການລັກລອບຫຼືບຫຼີກພາສີ

ພົນລະເມືອງທຸກຄົນ ມີພັນທະໃນການຕິດຕາມ, ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ລາຍງານ ແລະ ໃຫ້ ການຮ່ວມມືແກ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ໃນການສະກັດກັ້ນ ແລະ ປາບປາມການລັກລອບຫຼືບຫຼີກພາສີ, ການຄ້າຂາຍ ເຖືອນ ແລະ ການລະເມີດອື່ນກ່ຽວກັບພາສີ.

ມາດຕາ 12 (ໃໝ່) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວກ່ຽວກັບ ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ການຜ່ານແດນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ, ການເກັບຮັກສາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ການເຂົ້າ-ອອກ ຂອງຍານພາຫະນະ ແລະ ຜູ້ໂດຍສານ ຜ່ານດ່ານພາສີຊາຍແດນ ແລະ ວຽກງານອື່ນກ່ຽວກັບພາສີ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 13 (ປັບປຸງ) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ເປີດກວ້າງ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນ ບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຝຶກ ອົບຮົມ, ການຍົກລະດັບພະນັກງານ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນ ພາຄີ.

ພາກທີ II
ລະບຽບການທາງພາສີ ແລະ ການແຈ້ງພາສີ
ໝວດທີ 1
ລະບຽບການທາງພາສີ

ມາດຕາ 14 (ປັບປຸງ) ລະບຽບການທາງພາສີ

ລະບຽບການທາງພາສີ ແມ່ນ ບົດບັນຍັດທີ່ກຳນົດອອກ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ການຜ່ານແດນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ, ການເກັບຮັກສາສິນຄ້າ, ການເຂົ້າ-ອອກ ຂອງຍານພາຫະນະ ແລະ ຜູ້ໂດຍສານ ຜ່ານດ່ານພາສີຊາຍແດນ ແລະ ພາຍໃນອານາເຂດພາສີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທຸກຊະນິດ ລວມທັງສິນຄ້າງົດເກັບ ຫຼື ຍົກເວັ້ນພາສີ ທີ່ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ການຜ່ານແດນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ ຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນຕາມລະບຽບການທາງພາສີ.

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີສົ່ງອອກ

ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີສົ່ງອອກ (Customs Valuation for Export) ແມ່ນ ມູນຄ່າຕົວຈິງຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ລວມທັງຄ່າຂົນສົ່ງ, ຄ່າປະກັນໄພ (ຖ້າມີ) ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆກ່ຽວຂ້ອງ ຮອດດ່ານພາສີຊາຍແດນບ່ອນສົ່ງອອກ ຫຼື ບ່ອນລັດຖະການພາສີກຳນົດ.

ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີນຳເຂົ້າ

ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີນຳເຂົ້າ (Customs Valuation for Import) ແມ່ນ ມູນຄ່າຕົວຈິງຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ລວມທັງຄ່າຂົນສົ່ງ ແລະ/ຫຼື ຄ່າປະກັນໄພ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆກ່ຽວຂ້ອງ (ຖ້າມີ) ທີ່ສົ່ງຮອດດ່ານພາສີຊາຍແດນບ່ອນນຳເຂົ້າ ຫຼື ສະຖານທີ່ບ່ອນສິນຄ້າມາເຖິງ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບມາດຕາ 7 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງທົ່ວໄປວ່າດ້ວຍອັດຕາພາສີ ແລະ ການຄ້າ (General Agreement on Tariffs and Trade-GATT 1994) ຂອງອົງການການຄ້າໂລກ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ມູນຄ່າສິນຄ້າ ຊື້ ຂາຍ;
2. ການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ມູນຄ່າສິນຄ້າ ຊື້ ຂາຍ ທີ່ຄືກັນ;
3. ການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ມູນຄ່າສິນຄ້າ ຊື້ ຂາຍ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ;
4. ການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ດ້ວຍວິທີຫັກລົບມູນຄ່າ;
5. ການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ດ້ວຍວິທີຄຳນວນ;
6. ການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ດ້ວຍວິທີຍ້ອນຄືນທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການ ກ່ຽວກັບຫຼັກການປະເມີນມູນຄ່າແຈ້ງພາສີນຳເຂົ້າ.

ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ) ການຈັດເລກລະຫັດ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ

ການຈັດເລກລະຫັດ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທຸກຊະນິດທີ່ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ, ເຄື່ອນຍ້າຍ ແມ່ນ ການກຳນົດເລກລະຫັດສິນຄ້າ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການຄິດໄລ່ຄ່າພາສີ, ການປະຕິບັດ

ນະໂຍບາຍຄຸ້ມຄອງສິນຄ້າ ແລະ ສະຖິຕິສິນຄ້າ. ການຈັດເລກລະຫັດສິນຄ້າ ຕ້ອງອີງໃສ່ເອກະສານທາງພາສີ, ເອກະສານດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິນຄ້າ ເພື່ອກຳນົດຊື່ ແລະ ເລກລະຫັດສິນຄ້າ.

ການກຳນົດເລກລະຫັດສິນຄ້າ ສຳລັບສິນຄ້າປະເພດຄວບຄຸມ ແລະ ເກືອດຫ້າມ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງສົມທົບກັບລັດຖະການພາສີ ໃນການຈັດເລກລະຫັດສິນຄ້າໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນລາຍລະອຽດຂອງສິນຄ້າ ທີ່ມີເລກລະຫັດເຄົ້າ ແລະ ເລກລະຫັດຍ່ອຍ ຕາມທີ່ກຳນົດໃນສາລະບານສິນຄ້າລະບົບເອກະພາບ.

ເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ມີຜົນທະ ແຈ້ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕາມເລກລະຫັດ ຂອງແຕ່ລະປະເພດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສາລະບານສິນຄ້າລະບົບເອກະພາບ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບສາລະບານສິນຄ້າລະບົບເອກະພາບຂອງອົງການພາສີໂລກ ແລະ ອາຊຽນ.

ໃນເວລາກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງກວດກາເລກລະຫັດສິນຄ້າ ຕາມເອກະສານແຈ້ງພາສີ, ຜົນການກວດກາສິນຄ້າ ຫຼື ຜົນການວິເຄາະ, ວິໄຈ ແລະ ການປະເມີນສິນຄ້າຕົວຈິງ. ກໍລະນີຜູ້ແຈ້ງພາສີຈັດສິນຄ້າບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເລກລະຫັດສິນຄ້າ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ສາມາດເກັບຕົວຢ່າງໄປວິໄຈ ເພື່ອກຳນົດເລກລະຫັດສິນຄ້າດັ່ງກ່າວໃຫ້ຖືກຕ້ອງ. ໃນກໍລະນີຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຫາກເຫັນວ່າການຈັດເລກລະຫັດສິນຄ້າດັ່ງກ່າວບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການທີ່ລັດກຳນົດອອກ ກໍສາມາດສະເໜີເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຝ່າຍລະນາຄົນ.

ກະຊວງການເງິນ ມີໜ້າທີ່ປະສານສົມທົບກັບອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຈັດເລກລະຫັດ ແຕ່ລະປະເພດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທຸກຊະນິດ ທີ່ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ, ເຄື່ອນຍ້າຍ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 18 (ບັບປຸງ) ແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ

ແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ແມ່ນ ການຍັ້ງຢືນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງສິນຄ້າຈາກ ປະເທດທີ່ໄດ້ຊຸດຄົ້ນ, ຜະລິດ ຫຼື ຜ່ານຂະບວນການຜະລິດ ຫຼື ປຸງແຕ່ງສິນຄ້າ, ການກຳນົດທາງດ້ານປະລິມານຂອງສ່ວນປະກອບ ຕາມລະບຽບການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການຂອງການນຳໃຊ້ສາລະບານສິນຄ້າລະບົບເອກະພາບຂອງອົງການພາສີໂລກ ແລະ ອາຊຽນ.

ການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ແມ່ນ ການຍັ້ງຢືນປະເທດຕົ້ນກຳເນີດຂອງແຫຼ່ງສິນຄ້າ ແລະ ການໄດ້ຮັບສິດທິຜິເສດໃນການຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາພາສີ ກັບບັນດາປະເທດທີ່ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮ່ວມລົງນາມ ແລະ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 19 (ໃໝ່) ການກວດກາແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ

ການກວດກາແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ສຳລັບສິນຄ້າສົ່ງອອກ ໃຫ້ປະຕິບັດໃນເວລາ ປະເທດນຳເຂົ້າສະເໜີມາ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອກວດກາ ໂດຍອີງໃສ່ແບບຟິມແຈ້ງພາສີ, ເອກະສານປະກອບການແຈ້ງພາສີ ເປັນລາຍລະອຽດ, ຜົນການກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ, ຂະບວນການຜະລິດ ແລະ ສ່ວນປະກອບຂອງສິນຄ້າ. ໃນເວລາລໍຖ້າຜົນການກວດກາແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີສາມາດອະນຸຍາດໃຫ້ສົ່ງອອກສິນຄ້າກ່ອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 38 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

2. ສຳລັບສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງກວດກາ ໂດຍອີງໃສ່ແບບຟິມແຈ້ງພາສີ, ເອກະສານປະກອບການແຈ້ງພາສີ ເປັນລາຍລະອຽດ, ໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ແລະ ຜົນການກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ. ໃນກໍລະນີມີຂໍ້ສົງໄສຕໍ່ແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກວດ

ກາແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າຢູ່ປະເທດຜະລິດສິນຄ້າ ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂຂອງສິນທິສັນຍາທີ່ ສປປ ລາວ ເຂົ້າເປັນພາຄີ. ຜົນການກວດກາມີຜົນໃຊ້ບັງຄັບທາງກົດໝາຍສຳລັບການຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ. ໃນເວລາລໍຖ້າຜົນກວດກາແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ, ຜູ້ແຈ້ງພາສີສາມາດນຳສິນຄ້າເຂົ້າໄດ້ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 38 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແຕ່ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບສິດທິຜິເສດດ້ານອັດຕາພາສີ.

ສຳລັບ ຂັ້ນຕອນ, ວິທີການ ແລະ ກຳນົດເວລາ ໃນການກວດກາແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 20 (ໃໝ່) ຫົບຫໍ່ ແລະ ພາຊະນະບັນຈຸ ສິນຄ້າ

ຫົບຫໍ່ ແລະ ພາຊະນະບັນຈຸ ສິນຄ້າ ທີ່ນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກ ຕ້ອງມີເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ເລກໝາຍສະເພາະ ຕາມມາດຕະຖານສາກົນ, ບໍ່ໃຫ້ໂຮມເອົາຫຼາຍຊະນິດສິນຄ້າ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນເຂົ້າໃນຫົບຫໍ່ດຽວ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີການດັດແປງພາຊະນະບັນຈຸສິນຄ້າ.

ສຳລັບ ສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ຕ້ອງຕິດສະຫຼາກເປັນພາສາລາວ ໃສ່ຫົບຫໍ່ ແລະ ພາຊະນະບັນຈຸ ຕາມລະບຽບການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 21 (ໃໝ່) ການມາເຖິງ ແລະ ການອອກໄປ ຂອງສິນຄ້າ

ການມາເຖິງ ແລະ ການອອກໄປ ຂອງສິນຄ້າ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການມາເຖິງຂອງສິນຄ້ານຳເຂົ້າທາງນໍ້າ ຈະສິ້ນສຸດ ເມື່ອເຮືອບັນທຸກສິນຄ້າເຂົ້າມາຈອດທຽບທ່າເຮືອ ທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດ ແລະ ຂົນສົນຄ້າອອກຈາກເຮືອສຳເລັດ, ສຳລັບການອອກໄປຂອງສິນຄ້າ ຈະສິ້ນສຸດ ເມື່ອເຮືອບັນທຸກສິນຄ້າໄດ້ອອກຈາກທ່າເຮືອຂອງ ສປປ ລາວ;

2. ການມາເຖິງຂອງສິນຄ້ານຳເຂົ້າທາງບົກ ຈະສິ້ນສຸດ ເມື່ອຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງສິນຄ້າໄດ້ມາເຖິງດ່ານຊາຍແດນ ແລະ ຂົນສົນຄ້າຈາກຍານພາຫະນະລົງສາງ ຫຼື ສະຖານທີ່ ທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດ, ສຳລັບການອອກໄປຂອງສິນຄ້າ ຈະສິ້ນສຸດ ເມື່ອຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ອອກຈາກດ່ານຊາຍແດນຂອງ ສປປ ລາວ;

3. ການມາເຖິງຂອງສິນຄ້ານຳເຂົ້າທາງອາກາດ ຈະສິ້ນສຸດ ເມື່ອເຮືອບິນຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ຫຼື ເຮືອບິນສ່ວນຕົວ ໄດ້ມາເຖິງສະໜາມບິນທີ່ມີດ່ານພາສີຕັ້ງຢູ່, ສຳລັບການອອກໄປຂອງສິນຄ້າ ຈະສິ້ນສຸດ ເມື່ອເຮືອບິນໄດ້ບິນອອກຈາກສະໜາມບິນທີ່ມີດ່ານພາສີຕັ້ງຢູ່ເປັນຈຸດສຸດທ້າຍ ຂອງ ສປປ ລາວ;

4. ການມາເຖິງຂອງສິນຄ້ານຳເຂົ້າທາງລົດໄຟ ຫຼື ທາງລາງ ຈະສິ້ນສຸດ ເມື່ອຂະບວນລົດໄຟຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ໄດ້ມາເຖິງສະຖານີ ປ່ອນມີດ່ານພາສີຕັ້ງຢູ່ ຫຼື ສະຖານທີ່ ທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດໄວ້ ເພື່ອເອົາສິນຄ້າລົງສາງ. ສຳລັບການອອກໄປຂອງສິນຄ້າ ຈະສິ້ນສຸດ ເມື່ອຂະບວນລົດດັ່ງກ່າວໄດ້ອອກຈາກສະຖານີສຸດທ້າຍ ທີ່ມີດ່ານພາສີຕັ້ງຢູ່ ແລະ ອອກຈາກຊາຍແດນຂອງ ສປປ ລາວ;

5. ການມາເຖິງຂອງສິນຄ້ານຳເຂົ້າທາງໄປສະນີ ຈະສິ້ນສຸດ ເມື່ອໄດ້ເປີດກ່ອງສິນຄ້າ, ພັດສະດຸພັນ ແລະ ຖົງເມທາງໄປສະນີ ທີ່ທ້ອງການໄປສະນີ ທີ່ມີເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີປະຈຳຢູ່ ຫຼື ສະຖານທີ່ ທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດ. ສຳລັບການອອກໄປຂອງສິນຄ້າ ຈະສິ້ນສຸດ ເມື່ອໄດ້ປິດກ່ອງສິນຄ້າ, ພັດສະດຸພັນ ແລະ ຖົງເມທາງໄປສະນີ ແລະ ໄດ້ດຳເນີນການສົ່ງອອກໄປຕາມເນື້ອໃນຂໍ້ 1, 2, 3 ຫຼື 4 ຂອງມາດຕານີ້ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ;

6. ການມາເຖິງສິນຄ້ານຳເຂົ້າທາງທໍ່, ສາຍສົ່ງ ຫຼື ທາງອື່ນທີ່ຄ້າຍຄຽງ ຈະສິ້ນສຸດເມື່ອສິນຄ້າສົ່ງຜ່ານທາງດັ່ງກ່າວໄດ້ມາເຖິງສະຖານທີ່ ຫຼື ປ່ອນທີ່ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງກຳນົດ ແລະ ສຳເລັດການມອບ ສົ່ງ

ສິນຄ້າ ຕາມການວັດແທກຫົວໜ່ວຍ, ບໍລິມາດ. ສໍາລັບການອອກໄປຈະສິ້ນສຸດ ເມື່ອສິນຄ້າອອກຈາກສະຖານ ທີ່ ຫຼື ບ່ອນທີ່ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງກຳນົດ ແລະ ອອກຈາກ ສປປ ລາວ.

ສໍາລັບ ການມາເຖິງ ແລະ ການອອກໄປຂອງສິນຄ້າຜ່ານແດນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະ ເພາະ.

ມາດຕາ 22 (ປັບປຸງ) ການຄວບຄຸມທາງພາສີ

ການຄວບຄຸມທາງພາສີ ແມ່ນ ການນໍາໃຊ້ມາດຕະການ, ວິທີການ ໂດຍລັດຖະການພາສີ ຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນໆກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄວບຄຸມການນໍາເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ການຜ່ານແດນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ, ການເກັບຮັກສາ, ການຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ, ການເຂົ້າ-ອອກ ຂອງຍານພາຫະນະ ແລະ ຜູ້ໂດຍ ສານ ຜ່ານດ່ານພາສີຊາຍແດນ.

ມາດຕາ 23 (ໃໝ່) ການສິ້ນສຸດການຄວບຄຸມທາງພາສີ

ການຄວບຄຸມທາງພາສີ ຈະສິ້ນສຸດລົງກໍຕໍ່ເມື່ອ ໄດ້ສໍາເລັດການປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທາງ ພາສີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 14 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

**ໝວດທີ 2
ການແຈ້ງພາສີ**

ມາດຕາ 24 (ໃໝ່) ການແຈ້ງພາສີ

ການແຈ້ງພາສີ ແມ່ນ ການແຈ້ງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ, ການຂົນສົ່ງ ແລະ ເອກະສານທຸລະກຳທາງການຄ້າ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃນການຄວບຄຸມ ແລະ ກວດກາ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລະ/ຫຼື ເສຍພາສີ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ.

ການແຈ້ງພາສີ ດຳເນີນດ້ວຍ ການແຈ້ງພາສີໂດຍສັງເຂບ ແລະ ການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ຊຶ່ງສາມາດແຈ້ງຕາມແບບເອເລັກໂຕຣນິກ ຫຼື ແຈ້ງຕາມແບບພິມທີ່ເປັນເຈ້ຍ ຢູ່ດ່ານພາສີຊາຍແດນ ຫຼື ສະຖານ ທີ່ ທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການແຈ້ງພາສີ.

ມາດຕາ 25 (ປັບປຸງ) ການແຈ້ງພາສີໂດຍສັງເຂບ

ການແຈ້ງພາສີໂດຍສັງເຂບ ແມ່ນ ການແຈ້ງຂໍ້ມູນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕາມເອກະສານຂົນສົ່ງ ລ່ວງໜ້າ ຫຼື ຫັນຫີ ເມື່ອມາຮອດດ່ານພາສີຊາຍແດນ ຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ເພື່ອປະຕິບັດຕາມການຄວບຄຸມທາງ ພາສີ.

ໃນການແຈ້ງພາສີໂດຍສັງເຂບ ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຫຼື ຜູ້ຂົນສົ່ງ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ແຈ້ງຍານພາຫະນະ ແລະ ເອກະສານຂົນສົ່ງ ຕາມແບບພິມທີ່ລັດຖະການພາສີ ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ ພາຍໃນເວລາ ຊາວສີ່ຊົ່ວໂມງ ນັບແຕ່ເວລາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ມາເຖິງດ່ານພາສີຊາຍແດນ;
  2. ແຈ້ງລ່ວງໜ້າ ຊາວສີ່ຊົ່ວໂມງ ກ່ອນສິນຄ້າມາເຖິງດ່ານພາສີຊາຍແດນ ຕາມກົດໝາຍ.
- ໃນການແຈ້ງພາສີໂດຍສັງເຂບ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ອອກຈາກຍານ ພາຫະນະຂົນສົ່ງ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະການພາສີ ຫຼື ມີເຫດສຸດວິໄສ.

ມາດຕາ 26 (ປັບປຸງ) ການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ

ການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ແມ່ນ ການແຈ້ງຂໍ້ມູນ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ຕາມແບບຟິມ ທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດໄວ້.

ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ຂໍ້ມູນ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ໄດ້ແຈ້ງໃນແບບຟິມ ແຈ້ງພາສີ ລວມທັງເອກະສານປະກອບໃນການແຈ້ງພາສີ.

ມາດຕາ 27 (ປັບປຸງ) ເອກະສານແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ

ເອກະສານແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ແບບຟິມການແຈ້ງພາສີໂດຍສັງເຂບ ຜ່ອມດ້ວຍ ເອກະສານຂົນສົ່ງ;
2. ແບບຟິມການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ;
3. ໃບແຈ້ງລາຄາສິນຄ້າ;
4. ໃບລາຍການຫຸ້ມຫໍ່.

ເອກະສານປະກອບການແຈ້ງພາສີ ເພື່ອສະເໜີການປະຕິບັດເງື່ອນໄຂສິດທິພິເສດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ໃນກໍລະນີຕ້ອງການສິດທິພິເສດທາງດ້ານອັດຕາພາສີ;
2. ໃບອະນຸຍາດ ແລະ/ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນ ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ໃນກໍລະນີເປັນສິນຄ້າປະເພດ

ຄວບຄຸມ.

ມາດຕາ 28 (ປັບປຸງ) ກຳນົດເວລາໃນການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ

ກຳນົດເວລາໃນການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຕ້ອງແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ຕາມໂມງເວລາທາງລັດຖະການ ຫຼື ນອກໂມງລັດຖະການ ຕາມລະບຽບການ;

2. ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຕ້ອງແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ແຈ້ງພາສີ ໂດຍສັງເຂບ, ຖ້າຫາກກາຍກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຈະດຳເນີນມາດຕະການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ສາມາດດຳເນີນລະບຽບການທາງພາສີ ໃນວັນພັກລັດຖະການ ແລະ ນອກເວລາລັດຖະການ ເພື່ອຮັບປະກັນເວລາ ໃນການຮຽນຖ່າຍສິນຄ້າ, ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກສິນຄ້າ, ການຜ່ານແດນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ການເຂົ້າ-ອອກຂອງ ຍານພາຫະນະ ແລະ ຜູ້ໂດຍສານ ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ແຈ້ງພາສີ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ສະຖານທີ່ດຳເນີນລະບຽບການທາງພາສີ. ສຳລັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ແຈ້ງພາສີ.

ມາດຕາ 29 (ໃໝ່) ການກວດກາເອກະສານແຈ້ງພາສີ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ມີໜ້າທີ່ກວດກາເອກະສານແຈ້ງພາສີ ຕາມແບບຟິມການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດກັບເອກະສານອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ ກວດກາຄວາມສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍຄຸ້ມຄອງສິນຄ້າ ແລະ ອັດຕາພາສີ ຕາມກົດໝາຍ. ຖ້າເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຫາກເຫັນວ່າຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວຖືກຕ້ອງ ກໍໃຫ້ຮັບ ແລະ ລົງທະບຽນການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ. ໃນກໍລະນີເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຫາກກວດພົບເຫັນຂໍ້ມູນແຈ້ງພາສີ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ແຈ້ງພາສີຮັບຊາບ ໃນທັນທີ.

ການກວດກາເອກະສານແຈ້ງພາສີ ຕ້ອງດຳເນີນຜ່ານລະບົບເອເລັກໂຕຣນິກ ແລະ/ຫຼື ການກວດ
ເອກະສານຕົວຈິງ.

ໃນກໍລະນີ ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຫາກກວດພົບເຫັນຄວາມຜິດພາດຂອງຕົນ ໃນການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍ
ລະອຽດ, ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບວັນ, ຕ້ອງປະກອບໃບແຈ້ງພາສີຄືນໃໝ່ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ສ່ວນຄວາມຜິດພາດທີ່
ໄດ້ແຈ້ງຜ່ານມາ ຈະຖືກດຳເນີນການທາງດ້ານບໍລິຫານ ດ້ວຍການ ສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ກ່າວເຕືອນ.

ໃນກໍລະນີ ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ມີຈຸດປະສົງຍົກເລີກລະບອບການແຈ້ງພາສີໃນເບື້ອງຕົ້ນ ໂດຍໄປນຳໃຊ້
ລະບອບການແຈ້ງພາສີອື່ນ ດ້ວຍເຫດຜົນໃດໜຶ່ງ ຜູ້ກ່ຽວຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ລັດຖະການພາສີ ພາຍໃນເວລາບໍ່ເກີນ
ເກົ້າສິບວັນ ພາຍຫຼັງແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງພິຈາລະນາ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າ ວັນ
ລັດຖະການ.

ມາດຕາ 30 (ໃໝ່) ການປະຕິເສດການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ

ລັດຖະການພາສີ ສາມາດປະຕິເສດການແຈ້ງພາສີ ໃນກໍລະນີກວດພົບເຫັນການແຈ້ງຂໍ້ມູນໃນ
ແບບຜິດແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ບໍ່ຄົບຖ້ວນ, ບໍ່ມີລາຍເຊັນຂອງຜູ້ແຈ້ງພາສີ, ນຳໃຊ້ແບບຜິດ
ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ເອກະສານປະກອບການແຈ້ງພາສີ ບໍ່ຄົບຖ້ວນ, ມີຮອຍລຶບ, ຮອຍຂີດຂ້າ, ຮອຍເປື້ອນ.

ໃນກໍລະນີປະຕິເສດການແຈ້ງພາສີ ລັດຖະການພາສີ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ແຈ້ງພາສີຮັບຊາບເປັນລາຍ
ລັກອັກສອນຜ່ານລະບົບເອເລັກໂຕຣນິກ ຫຼື ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ພ້ອມດ້ວຍເຫດຜົນໃນທັນທີ.

ມາດຕາ 31 (ປັບປຸງ) ການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ກ່ອນສິນຄ້າມາເຖິງ

ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ສາມາດແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດກ່ອນສິນຄ້າມາເຖິງດ່ານພາສີຊາຍແດນ ໃຫ້ປະ
ຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ສາມາດແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດລ່ວງໜ້າ ພາຍໃນເວລາ ເຈັດວັນ ລັດຖະ
ການ ແລະ ຕ້ອງປະກອບເອກະສານໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 27 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
ສຳລັບແບບຜິດການແຈ້ງພາສີໂດຍສັງເຂບ ຫຼື ໃບຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ໃຫ້ຍື່ນຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ພາຍຫຼັງສິນຄ້າມາເຖິງ;
2. ພາຍຫຼັງການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດໄດ້ລົງທະບຽນແລ້ວ ໃຫ້ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຊຳລະຄ່າ
ພາສີ ເມື່ອສິນຄ້າມາເຖິງດ່ານພາສີຊາຍແດນ;
3. ພາຍຫຼັງສິນຄ້າມາເຖິງດ່ານພາສີຊາຍແດນແລ້ວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງກວດກາຕົວຈິງ ຫຼື
ກວດກາຄວາມສ່ຽງ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 32 (ປັບປຸງ) ການຮັບຮອງລ່ວງໜ້າ

ການຮັບຮອງລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການອອກໜັງສືຮັບຮອງ ເລກລະຫັດ, ແຫຼ່ງກຳເນີດ, ມູນຄ່າແຈ້ງ
ພາສີ ຫຼື ຂໍ້ມູນອື່ນ ເພື່ອປະກອບໃນການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ຊຶ່ງມີຜົນໃຊ້ບັງຄັບສຳລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີໃນ
ການກວດກາ ຕາມລະບຽບການທາງພາສີ.

ໃນກໍລະນີຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຫາກບໍ່ໝັ້ນໃຈຕໍ່ການອອກໜັງສືຮັບຮອງລ່ວງໜ້າຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ
ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີ ໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້, ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ສາມາດສະໜອງຂໍ້ມູນເພີ່ມຕື່ມ ຫຼື ຂໍຄຳແນະນຳ ຈາກ
ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນ, ເອກະສານ ແລະ ຕົວຢ່າງສິນຄ້າ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃນການຄົ້ນຄວ້າ. ກໍລະນີບໍ່ສາມາດສະໜອງຕົວຢ່າງສິນຄ້າ ຜູ້ແຈ້ງພາສີຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນເອກະສານດ້ານເຕັກນິກກ່ຽວກັບສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ;

2. ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າ ກ່ຽວກັບການຈັດເລກລະຫັດສິນຄ້າ, ການຍັງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ, ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນ ແລະ ອອກໜັງສືຮັບຮອງລ່ວງໜ້າໃຫ້ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ພາຍໃນເວລາ ຫົກສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບໜັງສືຮັບຮອງຂໍ, ໃນກໍລະນີຂໍ້ມູນຫາກ ບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຫຼື ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ຜູ້ແຈ້ງພາສີຮັບຊາບ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວສະໜອງເອກະສານເພີ່ມຕື່ມ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ; ໃນກໍລະນີຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຫາກຍັງບໍ່ເຫັນດີ ຕໍ່ການອອກໜັງສືຮັບຮອງລ່ວງໜ້າຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບໜັງສືຮັບຮອງ, ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຕ້ອງສະເໜີໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຝ່າຍລະນາຄົນ ແລະ ແຈ້ງຜົນການຄົ້ນຄວ້າໃຫ້ຜູ້ແຈ້ງພາສີຮັບຊາບ ພາຍໃນເວລາ ເຈັດວັນ ລັດຖະການ.

ໜັງສືຮັບຮອງລ່ວງໜ້າ ມີອາຍຸນຳໃຊ້ທາງກົດໝາຍສຳລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ສາມປີ, ຖ້າຄຸນລັກສະນະຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງແລ້ວ ຫາກບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ. ໃນກໍລະນີ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ມີການປ່ຽນແປງທາງດ້ານຄຸນລັກສະນະ ຜູ້ແຈ້ງພາສີຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ລັດຖະການພາສີ ຝ່າຍລະນາອອກໜັງສືຮັບຮອງລ່ວງໜ້າສະບັບໃໝ່.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ກຳນົດລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງລ່ວງໜ້າ.

ມາດຕາ 33 (ໃໝ່) ອັດຕາແລກປ່ຽນ

ອັດຕາແລກປ່ຽນສຳລັບການຄິດໄລ່ຄ່າພາສີ ແມ່ນ ອັດຕາແລກປ່ຽນລະຫວ່າງສະກຸນເງິນກີບຂອງ ສປປ ລາວ ກັບສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ທີ່ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ປະກາດໃຊ້ໃນເວລາແຈ້ງພາສີ ເປັນລາຍລະອຽດ ເປັນພື້ນຖານໃນການຄິດໄລ່.

ໝວດທີ 3

ການກວດກາ, ການອະນຸຍາດ ແລະ ການຄ້າປະກັນ

ມາດຕາ 34 (ໃໝ່) ຫຼັກການໃນການກວດກາ

ການກວດກາຂອງລັດຖະການພາສີ ແມ່ນ ດຳເນີນຕາມຜົນຂອງການວິເຄາະ, ວິໄຈ, ການເລືອກເຜີ້ນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ເພື່ອປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ເຂົ້າໃນການຄວບຄຸມ ກວດກາຂອງລັດຖະການພາສີ ຕາມລະບົບບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ດັ່ງນີ້:

1. ຄວາມສ່ຽງລະດັບຕໍ່າ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງດຳເນີນການກວດກາ;
2. ຄວາມສ່ຽງລະດັບກາງ ຕ້ອງດຳເນີນການກວດກາ ຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານການແຈ້ງພາສີ;
3. ຄວາມສ່ຽງລະດັບສູງ ຕ້ອງດຳເນີນການກວດກາຂໍ້ມູນ, ເອກະສານແຈ້ງພາສີ ແລະ ສິນຄ້າ

ຕົວຈິງ.

ພາຍຫຼັງທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ໄດ້ກວດກາ ແລະ ເຫັນວ່າຖືກຕ້ອງແລ້ວ ກໍສາມາດຮັບຮອງການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຊຳລະຄ່າພາສີ.

ມາດຕາ 35 (ໃໝ່) ການກວດກາ ຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ

ໃນກໍລະນີລະບົບບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ສະແດງຄວາມສ່ຽງໃນລະດັບກາງຂຶ້ນໄປ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງກວດກາຄືນຂໍ້ມູນທີ່ປະກອບໃນແບບຟິມແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ແລະ ບັນດາເອກະສານປະກອບການ ແຈ້ງພາສີ. ນອກຈາກນັ້ນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຍັງສາມາດແຈ້ງຜູ້ປະກອບການ ໃຫ້ສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພີ່ມເຕີມ ເປັນຕົ້ນ ເອກະສານ ທຸລະກຳທາງການຄ້າ, ທຸລະກຳທາງການເງິນ, ໃບຢັ້ງຢືນທາງດ້ານຄຸນ ນະພາບ.

ມາດຕາ 36 (ປັບປຸງ) ການກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ

ໃນກໍລະນີລະບົບບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ສະແດງຄວາມສ່ຽງໃນລະດັບສູງ ໃຫ້ດຳເນີນການກວດ ກາ ສິນຄ້າຕົວຈິງ ດັ່ງນີ້:

1. ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ ທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ ໂດຍກົງ ຫຼື ນຳໃຊ້ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ວິທີການດ້ານວິຊາສະເພາະອື່ນ ໂດຍຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ສິນຄ້າເປ່ເພ, ເສຍຫາຍ;
2. ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ກວດກາ ໂດຍຊ້ອງໜ້າຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຢູ່ດ່ານພາສີ, ສາງສິນຄ້າ ຫຼື ສະຖານທີ່ ທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດ, ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 38 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ສິນຄ້າປະເພດ ພືດຜັກ, ວັກແຊງ, ສັດມີຊີວິດ ຊຶ່ງຫຍຸ້ງຍາກຕໍ່ການຮັກສາ ຫຼື ສິນຄ້າພິເສດ ອື່ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບບຸລິມະສິດກ່ອນໃນການກວດກາ;
4. ໃນກໍລະນີສິນຄ້າ ທີ່ມີການກວດກາຂອງຫຼາຍຂະແໜງການຮ່ວມກັນ ຢູ່ດ່ານພາສີ, ສາງ ສິນຄ້າ ຫຼື ສະຖານທີ່ ທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດ ໃຫ້ປະສານສົມທົບກັນໃນການດຳເນີນການກວດກາ ຕາມ ພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ;
5. ການກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ ຢູ່ບໍລິເວນທີ່ມີການກວດກາຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງລັດຖະການ ພາສີ ສປປ ລາວ ແລະ ລັດຖະການພາສີ ຂອງປະເທດໃກ້ຄຽງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມການຕົກລົງ ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ປະເທດດັ່ງກ່າວ;
6. ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງດຳເນີນການກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງໃຫ້ສຳເລັດ ພາຍໃນເວລາ ແປດ ຊົ່ວໂມງ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບແບບຟິມແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ. ສຳລັບສິນຄ້າທີ່ມີຈຳນວນຫຼາຍ ແລະ ມີຫຼາຍປະ ເພດສິນຄ້າ ຊຶ່ງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການກວດກາ ໃຫ້ສຳເລັດພາຍໃນເວລາ ສອງວັນ. ສຳລັບ ສິນຄ້າທີ່ຕ້ອງໄດ້ ກວດກາສະເພາະທາງດ້ານຄຸນນະພາບ, ສຸຂານາໄມ, ສຸຂານາໄມພືດ, ສັດ, ຄວາມປອດໄພທາງດ້ານສະບຽງອາ ຫານ, ວັດທະນະທຳ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດການກວດກາສິນຄ້າແລ້ວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງບັນທຶກລາຍລະອຽດ ກ່ຽວ ກັບຊະນິດ, ຈຳນວນ, ນ້ຳໜັກ, ລາຄາ, ປະເທດຜະລິດ, ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງ, ວັນເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ກວດກາ ສິນຄ້າ ພ້ອມທັງລົງລາຍເຊັນ, ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ໃສ່ໃບແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ແລະ/ຫຼື ໃບປ່ອຍສິນຄ້າ;
8. ໃນກໍລະນີຜົນຂອງການກວດກາສິນຄ້າ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ແຈ້ງລົງໃນແບບຟິມ ແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ, ແຈ້ງຂໍ້ມູນເທັດ, ປອມແປງເອກະສານ ຫຼື ມີເຈດຕະນາລັກລອບຫຼືບູກ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ພາສີ ຕ້ອງເຮັດບົດບັນທຶກ ເພື່ອດຳເນີນຄະດີທາງພາສີ ຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ໃນກໍລະນີ ຜູ້ແຈ້ງພາສີບໍ່ມີໃຈຕໍ່ຜົນຂອງການກວດກາທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ ກໍສາມາດສະເໜີໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ກວດກາສິນຄ້າຄືນໃໝ່;
9. ການກວດກາຍານພາຫະນະ ຕ້ອງຮັບປະກັນ ການຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ, ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງ ອອກ ຊຶ່ງການຄວບຄຸມ ແລະ ການກວດກາສິນຄ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 37 (ໃໝ່) ສະຖານທີ່ກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ

ສະຖານທີ່ກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ດ່ານພາສີຊາຍແດນ, ສະໜາມບິນສາກົນ, ສະຖານີລົດໄຟ, ຫ້ອງການໄປສະນີ, ທ່າເຮືອ, ທ່າບິກ, ສາງ, ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຫຼື ສະຖານທີ່ອື່ນ ທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດ ໃຫ້ເປັນບ່ອນນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ, ເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ເກັບຮັກສາ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນລະບຽບການທາງພາສີ;
2. ສະຖານທີ່ ວາງສະແດງສິນຄ້າ;
3. ສະຖານທີ່ ບ່ອນໂຄງການກໍ່ສ້າງຕັ້ງຢູ່;
4. ສະຖານທີ່ ຜະລິດ, ປຸງແຕ່ງ ແລະ ປະກອບ;
5. ສະຖານທີ່ກວດກາສິນຄ້າຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ສປປ ລາວ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີປະເທດອ້ອມຂ້າງ;
6. ສະຖານທີ່ອື່ນ ທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດ ໃຫ້ເປັນບ່ອນກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ.
ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງສະໜອງສະຖານທີ່ ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ ໃນການກວດກາ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຕົວຈິງ.

ມາດຕາ 38 (ໃໝ່) ການອະນຸຍາດໃຫ້ນຳສິນຄ້າອອກສາງ ຫຼື ດ່ານພາສີ

ການອະນຸຍາດໃຫ້ນຳສິນຄ້າອອກຈາກສາງ ຫຼື ດ່ານພາສີ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ສິນຄ້າຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດໃຫ້ນຳອອກ ພາຍຫຼັງສຳເລັດລະບຽບການທາງພາສີ;
2. ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຫຼື ເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ ທີ່ຖືກເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດຳເນີນຄະດີຍ້ອນການກະທຳຜິດທາງພາສີ ຈະນຳເອົາສິນຄ້າອອກຈາກສາງ ຫຼື ດ່ານພາສີໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອມີການຊຳລະຄ່າປັບໃໝ ຫຼື ຕ້ອງມີການຄ້ຳປະກັນ ໂດຍທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ;
3. ສິນຄ້າທີ່ຕ້ອງໃຫ້ມີການກວດກາ, ວິໄຈ ແລະ ປະເມີນຜົນ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງ ນັ້ນກ່ອນຈະອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ຕ້ອງມີໜັງສືຢັ້ງຢືນດ້ານວິຊາສະເພາະຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ປະເພດ ບຸດເນົ່າ ຫຼື ເຊື້ອມຄຸນນະພາບໄວ, ສິນຄ້າກະສິກຳ, ສັດທີ່ມີຊີວິດ, ສິນຄ້າທີ່ນຳໃຊ້ເປັນກໍລະນີສຸກເສີນ, ສິນຄ້າທີ່ຮັບໃຊ້ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ເຄື່ອງຂອງນັກການທຸດ, ອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດ ຖ້າມີຈຸດປະສົງນຳ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ອອກກ່ອນນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຄ້ຳປະກັນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕາ 41 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 39 (ໃໝ່) ການກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງໂດຍບໍ່ຊ່ອງໜ້າເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ຜູ້ແຈ້ງພາສີ

ລັດຖະການພາສີ ສາມາດກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ ໂດຍບໍ່ຊ່ອງໜ້າເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພຂອງຊາດ;
2. ເພື່ອປ້ອງກັນສຸຂະພາບ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ເມື່ອສິ່ງໄສວ່າເປັນສິນຄ້າທີ່ຜິດກົດໝາຍ;

4. ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທາງພາສີຢູ່ດ່ານພາສີຊາຍແດນ ພາຍຫຼັງສິນຄ້າມາຮອດດ່ານກາຍກຳນົດ ສາມສິບວັນ;

5. ກໍລະນີອື່ນທີ່ກົດໝາຍກຳນົດ.

ການກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ ໂດຍບໍ່ຊ້ອງໜ້າເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາດ້ວຍເຄື່ອງສາຍແສງ;

2. ກວດກາດ້ວຍອຸປະກອນເຕັກນິກ ຫຼື ວິທີການອື່ນດ້ານພາສີ ຂອງລັດຖະການພາສີ;

3. ກວດກາ ໂດຍມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ປະຈຳການຢູ່ດ່ານພາສີຊາຍແດນ, ວິສາຫະກິດຂົນສົ່ງ ແລະ ສາງສິນຄ້າ ຊຶ່ງຕ້ອງມີການບັນທຶກຜົນການກວດກາ ແລະ ລົງລາຍເຊັນ ໂດຍພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການກວດກາດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 40 (ປັບປຸງ) ການຊໍາລະຄ່າພາສີ

ພາຍຫຼັງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ໄດ້ຮັບຮອງການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດແລ້ວ ຜູ້ແຈ້ງພາສີຕ້ອງຊໍາລະຄ່າພາສີ ເປັນສະກຸນເງິນກົບ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນໂດຍທັນທີ.

ພາຍຫຼັງຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຊໍາລະຄ່າພາສີ ໂດຍຜ່ານລະບົບທະນາຄານສໍາເລັດແລ້ວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຫຼື ຜູ້ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ຮັບເງິນ ຕ້ອງອອກໃບຮັບເງິນ ຜ່ານລະບົບເອເລັກໂຕຣນິກ ຫຼື ແບບຟິມທົ່ວໄປ ເພື່ອຢັ້ງຢືນວ່າຜູ້ແຈ້ງພາສີໄດ້ຊໍາລະຕາມກົດໝາຍແລ້ວ.

ມາດຕາ 41 (ປັບປຸງ) ການຄ້ໍາປະກັນ ເພື່ອນໍາເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ອອກຈາກ ສາງ ຫຼື ດ່ານພາສີ

ການຄ້ໍາປະກັນ ເພື່ອນໍາເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ອອກຈາກ ສາງ ຫຼື ດ່ານພາສີ ກ່ອນ ແຈ້ງພາສີ ເປັນລາຍລະອຽດ ແລະ/ຫຼື ຊໍາລະຄ່າພາສີ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ແຈ້ງພາສີຕ້ອງຢືນຄໍາຮ້ອງຂໍຄ້ໍາປະກັນ ຕາມແບບຟິມ ຕໍ່ລັດຖະການພາສີ ເພື່ອຝົຈາລະນາ;

2. ການຄ້ໍາປະກັນສາມາດຄ້ໍາປະກັນດ້ວຍເງິນສົດ, ໜັງສືຄ້ໍາປະກັນຂອງ ທະນາຄານ, ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ. ມູນຄ່າການຄ້ໍາປະກັນຕ້ອງເທົ່າກັບ ມູນຄ່າພາສີ ທີ່ຕ້ອງຊໍາລະ;

3. ຜູ້ແຈ້ງພາສີຕ້ອງແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ອອກຈາກ ສາງ ຫຼື ດ່ານພາສີ;

4. ໃນການຊໍາລະສະສາງການຄ້ໍາປະກັນນັ້ນ ໃຫ້ລັດຖະການພາສີແຕ່ລະຂັ້ນ ຖືເອົາມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ, ການຈັດເລກລະຫັດ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ໄດ້ແຈ້ງລົງໃນໃບແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດໃນການຄ້ໍາປະກັນເບື້ອງຕົ້ນ ເປັນພື້ນຖານໃນການຄິດໄລ່ຄ່າພາສີ. ສໍາລັບອັດຕາແລກປ່ຽນ ແລະ ອັດຕາພາສີ ໃຫ້ຖືເອົາຕາມອັດຕາໃນວັນທີ່ລົບລ້າງເອກະສານຄ້ໍາປະກັນດັ່ງກ່າວ. ສ່ວນເງິນ ຫຼື ໜັງສືຄ້ໍາປະກັນນັ້ນ ຕ້ອງສົ່ງຄືນໃຫ້ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ຕາມຂໍ້ຕົກລົງຂອງຫົວໜ້າດ່ານພາສີຊາຍແດນ;

5. ການຄ້ໍາປະກັນການນໍາເຂົ້າຕາມນະໂຍບາຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໃຫ້ຖືເອົາວັນຮັບຮອງ ຫຼື ການອະນຸມັດ ແຜນນໍາເຂົ້າ ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນໄປ. ຖ້າບໍ່ແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ຫຼື ບໍ່ຊໍາລະຄ່າພາສີ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບວັນ, ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຕ້ອງເສຍຄ່າປັບໃໝ ເທົ່າກັບ ສູນຈຸດສິບສ່ວນຮ້ອຍ (0,10%) ຂອງຄ່າພາສີຕໍ່ວັນ ທີ່ກາຍກຳນົດ;

6. ອົງການຈັດຕັ້ງລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ກໍສາມາດເຮັດໜັງສືຄ້ໍາປະກັນເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຂອງຕົນອອກກ່ອນ. ຖ້າອົງການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວ ຫາກບໍ່ປະຕິບັດຕາມໜັງສືຄ້ໍາປະກັນນັ້ນ ກໍຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການຕາມກົດໝາຍເຊັ່ນກັນ.

ໝວດທີ 4
ຜູ້ແຈ້ງພາສີ

ມາດຕາ 42 (ໃໝ່) ຜູ້ແຈ້ງພາສີ

ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ແມ່ນ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ, ຜູ້ບໍລິການແຈ້ງພາສີ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບມອບສິດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ແຈ້ງພາສີ, ຊຶ່ງປະກອບມີ ຜູ້ແຈ້ງພາສີທົ່ວໄປ ແລະ ຜູ້ບໍລິການແຈ້ງພາສີ.

ມາດຕາ 43 (ໃໝ່) ຜູ້ແຈ້ງພາສີທົ່ວໄປ

ຜູ້ແຈ້ງພາສີທົ່ວໄປ ແມ່ນ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບມອບສິດຈາກເຈົ້າຂອງ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ.

ມາດຕາ 44 (ປັບປຸງ) ຜູ້ບໍລິການແຈ້ງພາສີ

ຜູ້ບໍລິການແຈ້ງພາສີ ແມ່ນ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະການພາສີ ໃຫ້ດໍາເນີນການແຈ້ງພາສີແທນເຈົ້າຂອງ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຜູ້ບໍລິການແຈ້ງພາສີ.

ມາດຕາ 45 (ປັບປຸງ) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ແຈ້ງພາສີ

ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ມີ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ດໍາເນີນການແຈ້ງພາສີ ຢູ່ບັນດາດ່ານພາສີຊາຍແດນ ແລະ/ຫຼື ສະຖານທີ່ອື່ນ ບ່ອນລັດຖະການພາສີກຳນົດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
2. ແຈ້ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຍື່ນເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕໍ່ລັດຖະການພາສີ;
3. ຊໍາລະຄ່າພາສີ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນເວລາ ຕາມກົດໝາຍ;
4. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ການນໍາເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ;
5. ປະຕິບັດລະບຽບການໃນການແຈ້ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ການປະກອບເອກະສານທາງພາສີ, ການແຈ້ງພາສີ, ການເສຍພາສີ, ການນໍາເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ອອກຈາກ ດ່ານພາສີ ຫຼື ສາງ ແທນເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ;
6. ສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນ, ຂ່າວສານ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການນໍາເຂົ້າ, ການສົ່ງອອກສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ;
7. ສະເໜີຂໍ້ດັດແກ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ;
8. ສະເໜີຄໍາປະກັນ ເພື່ອນໍາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ອອກຈາກດ່ານພາສີ ຫຼື ສາງ ກ່ອນການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ແລະ/ຫຼື ຊໍາລະຄ່າພາສີ;

ສໍາລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບສິດ ແລະ ຜູ້ບໍລິການແຈ້ງພາສີ ຈະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນຂອບເຂດທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ຫຼື ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ.

ໃນກໍລະນີ ເຈົ້າຂອງ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຫາກສະໜອງຂໍ້ມູນ ຫຼື ກຖານ ໃຫ້ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 5
ຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອອີໂອ

ມາດຕາ 46 (ໃໝ່) ເງື່ອນໄຂຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອອີໂອ

ຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອອີໂອ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຂຶ້ນທະບຽນຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
2. ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ຕິດພັນກັບ ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ການບໍລິການແຈ້ງພາສີ, ການບໍລິການສາງ, ການບໍລິການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ການບໍລິການທ່າເຮືອ, ການບໍລິການສະໜາມບິນສາກົນ, ການບໍລິການໂລຊິດສະຕິກ, ການຜະລິດ ແລະ ການຈຳໜ່າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ;
3. ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ;
4. ມີລະບົບຄວາມປອດໄພ ດ້ານຂໍ້ມູນບໍລິສັດ, ດ້ານພະນັກງານ, ດ້ານການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ດ້ານການເກັບມ້ຽນສິນຄ້າ, ອາຄານຫ້ອງການ ແລະ ການແກ້ໄຂເຫດການສຸກເສີນ;
5. ບໍ່ຖືກດຳເນີນຄະດີທາງພາສີ ແລະ/ຫຼື ບໍ່ຖືກລົງໂທດໃນການກະທຳຜິດທາງພາສີ ເປັນເວລາສາມປີ ກ່ອນການສະເໜີເປັນຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອອີໂອ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຜູ້ປະກອບການເອອີໂອ.

ມາດຕາ 47 (ໃໝ່) ສິດທິພິເສດຂອງຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອອີໂອ

ຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອອີໂອ ຈະໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ການກວດກາເອກະສານແຈ້ງພາສີ, ເອກະສານປະກອບການແຈ້ງພາສີ ແລະ ການກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ ໃນເວລາດຳເນີນລະບຽບການທາງພາສີ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີຂໍ້ມູນວ່າມີການລະເມີດລະບຽບການທາງພາສີ;
2. ໄດ້ຮັບຮອງການແຈ້ງພາສີ ແລະ ນຳເອົາສິນຄ້າອອກຈາກ ດ່ານພາສີ ຫຼື ສາງກ່ອນ ເຖິງວ່າເອກະສານໃດໜຶ່ງບໍ່ຄົບຖ້ວນກໍຕາມ ແຕ່ຕ້ອງສະໜອງເອກະສານນັ້ນ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລະ ດຳເນີນການຊຳລະຄ່າພາສີ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນເອົາສິນຄ້າອອກຈາກສາງ;
3. ສາມາດນຳສິນຄ້າອອກຈາກ ດ່ານພາສີ ຫຼື ສາງ ນອກໂມງລັດຖະການ;
4. ສາມາດຄຳປະກັນດ້ວຍໜັງສືຄຳປະກັນ ໃນການນຳເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ອອກກ່ອນ.

ຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອອີໂອ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຈະໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດຕາມການຕົກລົງຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງລັດຖະການພາສີຂອງສອງປະເທດ.

ມາດຕາ 48 (ໃໝ່) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອອີໂອ

ຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອອີໂອ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ແຕ່ງຕັ້ງບຸກຄົນ ຫຼື ໜ່ວຍງານຮັບຜິດຊອບຕິດຕໍ່ຝົວຜັນ ແລະ ປະສານງານກັບລັດຖະການພາສີ;
3. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕາມການສະເໜີ;
4. ການຊຳລະສະສາງຜ່ານລະບົບທະນາຄານທຸລະກິດ;

5. ຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບ ລະບຽບການທາງພາສີ, ການຈັດສິ່ງສິນຄ້າ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກຳ ຕ່າງໆ ໃຫ້ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງຕົນ;

6. ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ໃນການລົງກວດກາ ທ້ອງການ, ສາງ, ລະບົບປ້ອງກັນໄພ ຂອງຕົນ.

ໝວດທີ 6 **ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ**

ມາດຕາ 49 (ໃໝ່) ຄວາມສ່ຽງທາງພາສີ

ຄວາມສ່ຽງທາງພາສີ ແມ່ນ ການລະເມີດກົດໝາຍ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງ ອອກ, ການຜ່ານແດນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ, ການເກັບຮັກສາ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ການເຂົ້າ-ອອກຂອງຍານພາຫະ ນະ ແລະ ຜູ້ໂດຍສານ ຜ່ານດ່ານພາສີຊາຍແດນ.

ມາດຕາ 50 (ປັບປຸງ) ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງທາງພາສີ

ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງທາງພາສີ ແມ່ນ ຂັ້ນຕອນ ແລະ ມາດຕະການດ້ານວິຊາສະເພາະ ທີ່ລັດ ຖະການພາສີນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການກຳນົດ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ຈັດລະດັບຄວາມສ່ຽງ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຈັດ ສັນຊັບພະຍາກອນຢ່າງມີປະສິດຜົນເຂົ້າໃນການຄວບຄຸມ ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການດຳເນີນ ການອື່ນໆທາງພາສີ.

ລັດຖະການພາສີ ຕ້ອງບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງທາງພາສີ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ເພື່ອຕັດສິນໃຈ ຄວບຄຸມ ຕິດຕາມ, ກວດກາ ສິນຄ້າ, ຍານພາຫະນະ ແລະ ຜູ້ໂດຍສານ ແລະ ປາບປາມການລັກລອບຫຼືບຫຼີກພາສີທຸກຮູບແບບ;
2. ເກັບກຳ, ວິເຄາະຂໍ້ມູນ, ກຳນົດເງື່ອນໄຂ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ, ຈັດປະເພດຄວາມສ່ຽງ, ວາງມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມໃນການຄວບຄຸມທາງພາສີ;
3. ມີລະບົບການສື່ສານແບບອັດຕະໂນມັດ ໃນການຮິບໂຮມ ແລະ ປະເມີນຂໍ້ມູນ ເພື່ອຮັບ ໃຊ້ວຽກງານບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການລະອຽດ ກ່ຽວກັບການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງທາງພາສີ.

ມາດຕາ 51 (ປັບປຸງ) ການຄວບຄຸມ ແລະ ກວດກາເຄື່ອງຂອງຕິດຕົວຜູ້ໂດຍສານ

ເຄື່ອງຂອງຕິດຕົວຜູ້ໂດຍສານທີ່ເຂົ້າ-ອອກຜ່ານດ່ານພາສີຊາຍແດນ ທາງລົດ, ທາງລົດໄຟ, ທາງ ເຮືອ ແລະ ທາງເຮືອບິນ ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມທາງພາສີ. ຖ້າເປັນເຄື່ອງຂອງຕິດຕົວຜູ້ໂດຍສານ ທີ່ມີມູນຄ່າ ບໍ່ເກີນຕາມກົດໝາຍກຳນົດ, ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລະ ໃຫ້ໄປຕາມທາງທີ່ກຳນົດ.

ຜູ້ໂດຍສານທີ່ນຳສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ເກີນຈຳນວນທີ່ກົດໝາຍກຳນົດ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງທາງປາກເປົ່າ ຫຼື ຕາມແບບຝົມ ຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລະ ໃຫ້ໄປຕາມທາງທີ່ກຳນົດ.

ຜູ້ໂດຍສານ ທີ່ເດີນທາງເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ທີ່ນຳເງິນສົດ, ວັດຖຸມີຄ່າ ຫຼື ເຄື່ອງມືທາງດ້ານ ການເງິນ ຊຶ່ງມີມູນຄ່າເກີນ ໜຶ່ງຮ້ອຍລ້ານກີບ ຫຼື ທຽບເທົ່າ ຕ້ອງແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີປະຈຳດ່ານພາສີຊາຍແດນ ຕາມແບບຝົມຂອງລັດຖະການພາສີ.

ສໍາລັບ ເຄື່ອງວັດຖຸບູຮານ ແລະ ວັດທະນະທຳ ຈະນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີປະຈຳດ່ານພາສີຊາຍແດນ.

ມາດຕາ 52 (ປັບປຸງ) ການຄວບຄຸມ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທາງໄປສະນີ ແລະ ສິ່ງຜ່ານທາງອອນລາຍ ຫຼື ສື່ກາງອື່ນ

ພັດສະດຸພັນ, ຖົງເມທາງໄປສະນີ ແລະ ສິນຄ້າ ທີ່ມີການ ຊື້ ຂາຍ ຜ່ານທາງອອນລາຍ ຫຼື ສື່ກາງ ອື່ນ ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ຫຼື ຜ່ານແດນ ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມທາງພາສີ ແລະ ຈະສິ້ນສຸດລົງເມື່ອໄດ້ສໍາເລັດ ການປະຕິບັດລະບຽບການທາງພາສີ.

ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ດໍາເນີນທຸລະກິດບໍລິການຈັດສົ່ງ ແລະ ແຈກຢາຍພັດສະດຸພັນ, ຖົງເມທາງໄປສະ ນີ ສາມາດແຈ້ງພາສີແທນເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກຳນົດລະບຽບການໃນ ການຄຸ້ມຄອງ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ສິ່ງຜ່ານທາງໄປສະນີ ແລະ ສິ່ງຜ່ານທາງອອນລາຍ ຫຼື ສື່ກາງອື່ນ.

ມາດຕາ 53 (ປັບປຸງ) ການນຳເອົາຍານພາຫະນະສ່ວນບຸກຄົນເຂົ້າ-ອອກຜ່ານດ່ານ

ຜູ້ມີຈຸດປະສົງ ນຳເອົາຍານພາຫະນະສ່ວນບຸກຄົນ ເຂົ້າ-ອອກຊົ່ວຄາວ ເພື່ອທ່ອງທ່ຽວ ຢ້ຽມຢາມ ຫຼື ພົວພັນວຽກງານ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທາງພາສີ, ລະບຽບການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສັນຍາ ຫຼື ອະນຸສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງແມ່ນຍານພາຫະນະທີ່ຂຶ້ນທະບຽນແລ້ວ;
2. ຕ້ອງແຈ້ງລາຍລະອຽດຂອງຍານພາຫະນະ ຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຫຼື ແຈ້ງຜ່ານລະບົບເອເລັກ ໂຕຣນິກເພື່ອດໍາເນີນຕາມລະບຽບການ;
3. ຕ້ອງນຳຍານພາຫະນະດັ່ງກ່າວ ເຂົ້າ-ອອກຄືນຕາມກຳນົດເວລາ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ຖ້າ ກາຍກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຖືກປັບໃໝຕາມລະບຽບການ ແລະ ໃຫ້ເຂົ້າ-ອອກຕາມດ່ານພາສີຊາຍແດນທີ່ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີໄດ້ກຳນົດ;
4. ຍານພາຫະນະດັ່ງກ່າວ ຫ້າມ ຊື້ ຂາຍ, ມອບ, ໂອນ, ຈຳນຳ, ຈຳນອງ ຫຼື ຄ້ຳປະກັນ, ປົດ ປ້າຍທະບຽນ.

ໃນກໍລະນີ ມີຈຸດປະສົງຂໍຕໍ່ອາຍຸນຳໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ຕ້ອງນຳເອົາເອກະສານ ແລະ ຍານ ພາຫະນະ ສະເໜີຕໍ່ລັດຖະການພາສີປ່ອນທີ່ໃກ້ສຸດ ກ່ອນວັນໝົດກຳນົດຂອງໃບອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ຫ້າວັນ.

ມາດຕາ 54 (ໃໝ່) ການກວດກາສິນຄ້າ ແລະ ຍານພາຫະນະສະເພາະ

ສິນຄ້າ ແລະ ຍານພາຫະນະສະເພາະ ແມ່ນ ສິນຄ້າ ແລະ ຍານພາຫະນະ ທີ່ມີຄຸນລັກສະນະພິເສດ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດກາ ແລະ ຍິ່ງຍືນທາງດ້ານວິຊາການ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການກວດກາສິນຄ້າ ແລະ ຍານພາຫະນະສະເພາະ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງກວດກາສິນຄ້າ ແລະ ຍານພາຫະນະຢູ່ບໍລິເວນສະຖານທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຕົນ. ຖ້າມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງກວດກາດ້ານວິຊາສະເພາະກ່ຽວກັບ ປະລິມານ, ສຸຂະພາບ, ສຸຂານາໄມ ພືດ ແລະ ສັດ, ຄວາມປອດໄພທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ, ວັດທະນະທຳ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຕ້ອງອີງໃສ່ຜົນການກວດກາ ດ້ານວິຊາສະເພາະຂອງຂະແໜງການລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອອະນຸຍາດປ້ອຍສິນຄ້າ;

2. ສິນຄ້າທີ່ຕ້ອງຜ່ານການກວດກາດ້ານວິຊາສະເພາະ ຕ້ອງເກັບຮັກສາໄວ້ຢູ່ດ່ານພາສີຊາຍແດນຈົນກວ່າຈະສໍາເລັດລະບຽບການທາງພາສີ. ຖ້າມີການອະນຸຍາດໃຫ້ນໍາສິນຄ້າໄປສະຖານທີ່ອື່ນ ເພື່ອການກວດກາດ້ານວິຊາສະເພາະຕາມກົດໝາຍກໍານົດ ຫຼື ຖ້າເຈົ້າຂອງສິນຄ້າສະເໜີໃຫ້ເກັບຮັກສາໄວ້ຢູ່ສະຖານທີ່ອື່ນ ເພື່ອປ້ອງກັນການເສຍຫາຍ, ສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວຕ້ອງຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກໍານົດ ແລະ ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຈົນກວ່າຈະສໍາເລັດລະບຽບການທາງພາສີ;

3. ຂະແໜງການທີ່ຮັບຜິດຊອບກວດກາດ້ານວິຊາການ ຕ້ອງລາຍງານຜົນການກວດກາ ໃຫ້ລັດຖະການພາສີ ພາຍໃນເວລາ ສອງວັນ ລັດຖະການ ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບຜົນການກວດກາ.

ລັດຖະການພາສີ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ດໍາເນີນການກວດກາດ້ານວິຊາການ ເພື່ອຮັບປະກັນການອະນຸຍາດນໍາສິນຄ້າ ແລະ ຍານພາຫະນະ ອອກຢ່າງວ່ອງໄວ.

ມາດຕາ 55 (ໃໝ່) ການຄວບຄຸມ, ການກວດກາເຄື່ອງຂອງ, ສິນຄ້າ ທີ່ມີໃນຍານພາຫະນະໂດຍສານ

ການຄວບຄຸມ, ການກວດກາເຄື່ອງຂອງ, ສິນຄ້າ ທີ່ມີໃນຍານພາຫະນະໂດຍສານ ໃຫ້ດໍາເນີນດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ໃຊ້ສອຍມານໍາຍານພາຫະນະໂດຍສານຜ່ານດ່ານຊາຍແດນ ບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງປະຕິບັດລະບຽບການທາງພາສີ ແຕ່ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມ ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;
2. ສິນຄ້າ ທີ່ມານໍາຍານພາຫະນະໂດຍສານຜ່ານດ່ານຊາຍແດນຂາເຂົ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດລະບຽບການແຈ້ງພາສີຄືກັນກັບສິນຄ້ານໍາເຂົ້າ;
3. ສິນຄ້າ ທີ່ໃຫ້ບໍລິການຢູ່ຍານພາຫະນະໂດຍສານຜ່ານດ່ານຊາຍແດນຂາອອກ ຫຼື ຜ່ານແດນ ຕ້ອງປະຕິບັດລະບຽບການແຈ້ງພາສີ ຄືກັບສິນຄ້າຂາອອກ.

ມາດຕາ 56 (ໃໝ່) ການຄວບຄຸມ ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ປະຊາຊົນແລກປ່ຽນ ຊື້ ຂາຍ ຕາມຊາຍແດນ

ສິນຄ້າທີ່ມີການແລກປ່ຽນ ຊື້ ຂາຍ ຕາມຊາຍແດນ ແມ່ນ ສິນຄ້າທີ່ຮັບໃຊ້ຊີວິດປະຈໍາວັນ ແລະ ຮັບໃຊ້ການຜະລິດ ຂອງປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ປະເທດໃກ້ຄຽງ;

ສໍາລັບສິນຄ້າທີ່ມີການແລກປ່ຽນ ຊື້ ຂາຍ ຕາມຊາຍແດນ ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມ ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ; ໃນກໍລະນີບໍ່ມີເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ປະຈໍາການຢູ່ບໍລິເວນດັ່ງກ່າວ, ມອບໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ປະຈໍາຢູ່ຊາຍແດນເປັນຜູ້ຄວບຄຸມ ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການສະເພາະ ກ່ຽວກັບການນໍາເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ປະຊາຊົນແລກປ່ຽນ ຊື້ ຂາຍ ຕາມຊາຍແດນ.

ໝວດທີ 7

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ປະເພດຄວບຄຸມ ແລະ ເກືອດຫ້າມ

ມາດຕາ 57 (ບັບປຸງ) ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ປະເພດຄວບຄຸມ

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ປະເພດຄວບຄຸມ ແມ່ນ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດ້ວຍເຫດຜົນດ້ານ ຄວາມປອດໄພຂອງສັງຄົມ, ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ສຸຂານາໄມ, ສຸຂານາໄມພືດ ແລະ ສັດ, ການຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ເຫດຜົນອື່ນ ຊຶ່ງຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງລັດຖະການພາສີ.

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ປະເພດຄວບຄຸມ ຈະນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ຜ່ານແດນ, ເກັບຮັກສາ, ເຄື່ອນຍ້າຍ ໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ ຫຼື ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 58 ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງປະເພດເກືອດຫ້າມ

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ປະເພດເກືອດຫ້າມ ແມ່ນ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ເຊັ່ນ ອາວຸດເສິກ, ຢາເສບຕິດ, ວັດຖຸອອກລິດຕໍ່ຈິດປະສາດ ແລະ ສານເຄມີອັນຕະລາຍ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ຜ່ານແດນ, ເຄື່ອນຍ້າຍ, ຊື້ ຂາຍ ຫຼື ມີໄວ້ໃນຄອບຄອງ.

ໝວດທີ 8

ມາດຕະການປົກປ້ອງສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ

ມາດຕາ 59 (ບັບປຸງ) ມາດຕະການປົກປ້ອງສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ

ຖ້າເຈົ້າຂອງສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ ຫາກມີຂໍ້ມູນທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ວ່າການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ຫຼື ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນ ມີສິນຄ້າທີ່ລະເມີດຊັບສິນທາງປັນຍາ, ເຈົ້າຂອງສິດນັ້ນ ສາມາດປະກອບຄຳຮ້ອງຢືນຕໍ່ລັດຖະການພາສີ ເພື່ອຂໍໃຫ້ດຳເນີນການກວດກາ ແລະ ຍຶດສິນຄ້ານັ້ນໄວ້ຊົ່ວຄາວ. ໃນກໍລະນີ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຫາກມີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ ກໍສາມາດຍຶດ ແລະ ດຳເນີນຄະດີ ຕາມກົດໝາຍໄດ້.

ມາດຕາ 60 (ບັບປຸງ) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການປົກປ້ອງສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການປົກປ້ອງສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ສາມາດໂຈະຊົ່ວຄາວການດຳເນີນລະບຽບການທາງພາສີ ຕໍ່ສິນຄ້າທີ່ມີຂໍ້ສົງໄສໃນການລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ ຖ້າໄດ້ຮັບການສະເໜີຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກເຈົ້າຂອງສິດ ຫຼື ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການມອບສິດຢ່າງຖືກຕ້ອງ ພ້ອມທັງສະແດງເອກະສານຫຼັກຖານໃນການລະເມີດສິດ ແລະ ວາງເງິນຄ້ຳປະກັນ ຫຼື ການຄ້ຳປະກັນດ້ວຍສະຖາບັນການເງິນ ເພື່ອເປັນການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍໃນກໍລະນີ ຫາກກວດພົບວ່າບໍ່ມີການລະເມີດຊັບສິນທາງປັນຍາແຕ່ຢ່າງໃດ;

2. ມາດຕະການກັກຊົ່ວຄາວຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕໍ່ສິນຄ້ານຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ທີ່ມີຂໍ້ສົງໄສວ່າ ລະເມີດຕໍ່ສິດຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ບໍ່ໃຫ້ປະຕິບັດຕໍ່ເຄື່ອງຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານ ມະນຸດສະທຳ, ເຄື່ອງໃຊ້ສ່ວນຕົວ, ສິນຄ້າໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ແລະ ສິດທິພິເສດຖືກຕ້ອງ, ກະເປົາ, ຂອງຂວັນ, ເຄື່ອງຂອງບໍລິຈາກທີ່ນອນໃນຂອບເຂດການຍົກເວັ້ນພາສີ.

ກະຊວງການເງິນ ສົມທົບກັບກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ອອກລະບຽບການກ່ຽວກັບມາດຕະການປົກ
ປ້ອງສິດ ຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ.

ພາກທີ III

ການຜ່ານແດນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ

ໝວດທີ 1

ການຜ່ານແດນ

ມາດຕາ 61 (ໃໝ່) ການຜ່ານແດນ

ການຜ່ານແດນ (Customs Transit) ແມ່ນ ການເຄື່ອນຍ້າຍ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ຍານພາຫະ
ນະ, ຕູ້ບັນຈຸສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຈາກດ່ານພາສີຕົ້ນທາງ ໄປສູ່ດ່ານພາສີປາຍທາງ ຫຼື ບ່ອນລັດຖະການພາສີກຳ
ນົດ.

ການຜ່ານແດນ ອາດມີການສັບປ່ຽນພາຫະນະ (Transshipment) ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະ
ບຽບການທາງພາສີ ທີ່ຄວບຄຸມການຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ ລວມທັງ ຕູ້ບັນຈຸສິນຄ້າ, ຫົວລາກ ແລະ ຫາງລາກ ຈາກ
ພາຫະນະຂົນສົ່ງຂາເຂົ້າ ໃສ່ພາຫະນະຂົນສົ່ງຂາອອກ ພາຍໃນດ່ານ ຫຼື ບ່ອນລັດຖະການພາສີກຳນົດ.

ການຜ່ານແດນ ມີ ສອງປະເພດ:

ກ. ການຜ່ານແດນພາຍໃນ

ການຜ່ານແດນພາຍໃນ (National Customs Transit) ແມ່ນ ການເຄື່ອນຍ້າຍ ສິນຄ້າ,
ເຄື່ອງຂອງ, ຍານພາຫະນະ, ຕູ້ບັນຈຸສິນ ຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງລັດຖະການພາສີ ຈາກດ່ານ
ພາສີໜຶ່ງ ໄປຫາດ່ານພາສີອື່ນ ພາຍໃນອານາເຂດພາສີ ໂດຍບໍ່ມີການຂ້າມແດນ ດັ່ງນີ້:

1. ການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ ຈາກດ່ານພາສີຊາຍແດນ ບ່ອນສິນຄ້າມາເຖິງ ໄປຫາດ່ານພາສີ ທີ່
ຢູ່ໃນອານາເຂດພາສີ ເພື່ອການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ;
2. ການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ ຈາກດ່ານພາສີໃນອານາເຂດພາສີ ເຖິງດ່ານພາສີຊາຍແດນ ເພື່ອ
ການສົ່ງອອກ;
3. ການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ ຈາກດ່ານພາສີຊາຍແດນຂາເຂົ້າບ່ອນສິນຄ້າມາເຖິງ ໄປຫາດ່ານ
ພາສີຊາຍແດນຂາອອກ ຫຼື ດ່ານພາສີອື່ນ ເພື່ອເກັບມ້ຽນໃນສາງ ເພື່ອການສົ່ງອອກ ຫຼື ລໍຖ້າການນຳເຂົ້າ;
4. ການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າລະຫວ່າງສອງດ່ານ ພາຍໃນອານາເຂດພາສີ.

ຂ. ການຜ່ານແດນສາກົນ

ການຜ່ານແດນສາກົນ (International Customs Transit) ແມ່ນ ການເຄື່ອນຍ້າຍ ສິນ
ຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ຍານພາຫະນະ, ຕູ້ບັນຈຸສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຜ່ານແດນ (In Transit Goods) ພາຍໃຕ້ການ
ຄວບຄຸມຂອງລັດຖະການພາສີ ຈາກປະເທດໜຶ່ງ ຜ່ານອານາເຂດພາສີ ຂອງ ສປປ ລາວ ໄປປະເທດທີສາມ ໂດຍ
ບໍ່ມີການສັບປ່ຽນ ແລະ/ຫຼື ມີການສັບປ່ຽນພາຫະນະ ຢູ່ອານາເຂດພາສີ ຂອງສປປ ລາວ ບໍ່ເກີນ ສອງຄັ້ງ.

ໃນກໍລະນີ ມີການສັບປ່ຽນພາຫະນະ ຢູ່ອານາເຂດພາສີ ສປປ ລາວ ຕ້ອງດຳເນີນຕາມລະ
ບຽບການທາງພາສີ ຢູ່ດ່ານພາສີຊາຍແດນຂາເຂົ້າເສຍກ່ອນ, ຖ້າຈຳເປັນຕ້ອງສັບປ່ຽນພາຫະນະຄັ້ງທີສອງ ຕ້ອງ
ດຳເນີນຕາມລະບຽບການທາງພາສີ ວ່າດ້ວຍການສັບປ່ຽນພາຫະນະ ຢູ່ດ່ານພາສີຊາຍແດນຂາອອກ ຕາມລຳດັບ.

ສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ ຈະໄດ້ຖືກຍົກເວັ້ນຄ່າພາສີ ແຕ່ຈະຕ້ອງໄດ້ເສຍຄ່າບໍລິການຕາມ ອັດຕາທີ່ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 62 (ໃໝ່) ຫຼັກການຜ່ານແດນສາກົນ

ການຜ່ານແດນສາກົນ (International Customs Transit Principle) ໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ແຈ້ງພາສີ, ຜູ້ຂົນສົ່ງ ຫຼື ຕົວແທນ ຕ້ອງແຈ້ງເອກະສານຜ່ານແດນພາສີ ຂອງສິນຄ້າຜ່ານ ແດນ ຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຢູ່ດ່ານຊາຍແດນຂາເຂົ້າ ຕາມແບບຝົມທີ່ກຳນົດ ຫຼື ຕາມທາງເອເລັກໂຕຣນິກ;
2. ຜູ້ແຈ້ງພາສີ, ຜູ້ຂົນສົ່ງ ຫຼື ຕົວແທນ ຕ້ອງຄ້ຳປະກັນຄວາມສ່ຽງທາງພາສີ ຕາມວົງເງິນຄວາມ ສ່ຽງ ຫຼື ໃຊ້ການຄ້ຳປະກັນ ໂດຍນິຕິບຸກຄົນ ລວມທັງ ບໍລິສັດ ຫຼື ສະມາຄົມ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
3. ສິນຄ້າຜ່ານແດນ ຕ້ອງບົ່ງບອກຢ່າງຊັດເຈນ ແລະ ບັນຈຸເຂົ້າຕູ້ສິນຄ້າທີ່ເປັນອັນສະເພາະ ໂດຍມີການໜີບກົວ ຫຼື ສາຍຮັດເອເລັກໂຕຣນິກ ຫຼື ອຸປະກອນອື່ນ ພ້ອມທັງບົ່ງບອກໃນເອກະສານຂົນສົ່ງສິນ ຄ້າ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍພາຊະນະບັນຈຸ ວ່າ ສິນຄ້າໃນລະບອບຜ່ານແດນ ຜ່ານ ສປປ ລາວ ໄປສູ່ປະເທດປາຍທາງ “Cargo in Transit Via Lao PDR to name of destination country”.

ມາດຕາ 63 (ໃໝ່) ການບໍລິການຜ່ານແດນພາສີ

ການບໍລິການຜ່ານແດນພາສີ (Customs Transit Service) ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ການບໍລິການຜ່ານແດນພາສີ ໂດຍສະເພາະການສັບປ່ຽນພາຫະນະ (ຫົວລາກ, ຫາງລາກ) ເປັນບຸລິມະສິດ ຂອງນິຕິບຸກຄົນສັນຊາດລາວ ທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງສະມາຄົມຜູ້ຂົນສົ່ງ ແລະ ຈັດສົ່ງ ລະຫວ່າງ ປະເທດຂອງລາວ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ໂດຍຜ່ານການປະມຸນ, ເລືອກເຝັ້ນຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກສະ ເພາະ ທີ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຈາກລັດ ແລະ ໄດ້ເຊັນສັນຍາຄ້ຳປະກັນການບໍລິການຜ່ານແດນພາສີກັບລັດຖະການ ພາສີ;
2. ຜູ້ບໍລິການຜ່ານແດນພາສີ ເປັນຜູ້ຄ້ຳປະກັນ ການອະນຸຍາດຜ່ານຊົ່ວຄາວ ຂອງບັນດາຕູ້ສິນ ຄ້າ, ພາຊະນະບັນຈຸ ແລະ ພາຫະນະຂົນສົ່ງ ທີ່ຈົດທະບຽນ ພາຍໃນປະເທດ ຫຼື ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ລະບຽບການຂ້າມແດນ ແລະ ຜ່ານແດນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ ສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນ ຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.
ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ກຳນົດລະບຽບ ການຜ່ານແດນພາສີ ແລະ ການສັບປ່ຽນພາຫະນະ.

ມາດຕາ 64 (ໃໝ່) ຜູ້ບໍລິການຜ່ານແດນພາສີ

ຜູ້ບໍລິການຜ່ານແດນພາສີ ແມ່ນ ນິຕິບຸກຄົນທີ່ຖືສັນຊາດລາວ ທີ່ໃຫ້ການບໍລິການ ແຈ້ງເອກະ ສານ ແລະ ບໍລິການມອບຮັບສິນຄ້າຢູ່ດ່ານ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະການພາສີ ໃຫ້ດຳເນີນການແຈ້ງຜ່ານ ແດນພາສີແທນເຈົ້າຂອງ, ຜູ້ຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ.

ຜູ້ບໍລິການຜ່ານແດນພາສີ ມີເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ມີໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ຕາມຂະແໜງການ;
2. ມີທ້ອງຖານ ແລະ ພະນັກງານ ເພື່ອດຳເນີນການ;
3. ມີລະດັບ ວິຊາສະເພາະ ແລະ ຄວາມຮູ້ດ້ານກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

4. ມີການນຳໃຊ້ ອຸປະກອນທັນສະໄໝ ທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບໄອທີ ຂອງດ່ານຊາຍແດນ;
5. ປະຕິບັດຜັນທະທາງດ້ານອາກອນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເຂັ້ມ

ງວດ.

ກະຊວງການເງິນ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກຳນົດລະບຽບການກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງການບໍລິການຜ່ານແດນພາສີ.

ມາດຕາ 65 (ປັບປຸງ) ການເຄື່ອນຍ້າຍ ສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ດຳເນີນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ ໂດຍຜ່ານດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສັນຍາ, ສິນທິສັນຍາ ແລະ ລະບຽບການ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ລັດຖະການພາສີ;
2. ຕ້ອງຄ້ຳປະກັນດ້ວຍ ແຊັກ ຫຼື ໜັງສືຄ້ຳປະກັນຂອງທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ;
3. ຕ້ອງປະກອບເອກະສານແຈ້ງພາສີຢູ່ດ່ານຊາຍແດນບ່ອນນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ຕາມລະບຽບການກຳນົດ;
4. ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນ ຕ້ອງແມ່ນພາຫະນະຂົນສົ່ງຖິ້ວບັນຈຸສິນຄ້າສະເພາະ ແລະ ຕ້ອງໄປຕາມເສັ້ນທາງສະເພາະ ແລະ ຕາມກຳນົດເວລາ;
5. ສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ ແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ໂດຍໜີບກົວ ຫຼື ສາຍຮັດເອເລັກໂຕຣນິກ ຫຼື ອຸປະກອນອື່ນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການຄ່ຽນຖ່າຍ, ຈຳໜ່າຍສິນຄ້າພາຍໃນ;
6. ໃນກໍລະນີເກີດອຸປະຕິເຫດ ຫຼື ເຫດສຸດວິໄສຕ້ອງແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີບ່ອນໃກ້ທີ່ສຸດ, ຖ້າມີການຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;
7. ໃນກໍລະນີສິນຄ້າ ຫາກໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກອຸປະຕິເຫດ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດເກັບກູ້ຄືນໄດ້ ຫຼື ມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມນັ້ນ ຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ໃນກໍລະນີມີແຫຼ່ງຂ່າວ ກ່ຽວກັບການລະເມີດກົດໝາຍ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ສາມາດດຳເນີນການກວດກາສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກຳນົດການຄຸ້ມຄອງສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ.

ມາດຕາ 66 (ໃໝ່) ການຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ

ການຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ ສາມາດສັບປ່ຽນຫົວລາກ, ຫາງລາກ ຫຼື ຍົກຍໍ່ຕູ້ສິນຄ້າຢູ່ດ່ານພາສີຊາຍແດນ ບ່ອນທີ່ມີການນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກ ຫຼື ສະຖານທີ່ ທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດ.

ສຳລັບການຄ່ຽນຖ່າຍ ຫຼື ການຂົນສົ່ງ ທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ແລ້ວ ຖືວ່າບໍ່ຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂຂອງສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ.

ມາດຕາ 67 (ໃໝ່) ການສົ່ງສຸດການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ

ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ ລວມທັງການຄ້ຳປະກັນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ ເມື່ອສິນຄ້າຖືກນຳອອກຈາກດິນແດນ ສປປ ລາວ ແລະ ມີການຍິ້ງຢືນຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຊາຍແດນ. ເງິນຄ້ຳປະກັນຕ້ອງຖືກລົງ

ຄົນໃຫ້ເຈົ້າຂອງ, ສ່ວນໜຶ່ງສີຄໍ້າປະກັນແມ່ນຖືກລົບລ້າງ. ສໍາລັບຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ໝວດທີ 2 **ການເຄື່ອນຍ້າຍ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ພາຍໃນ**

ມາດຕາ 68 ການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ພາຍໃນອານາເຂດພາສີ

ສິນຄ້າທີ່ຕ້ອງປະກອບເອກະສານການເຄື່ອນຍ້າຍ ແມ່ນ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເສຍພາສີ, ສິນຄ້າປອດພາສີ, ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງນໍາເຂົ້າຕາມນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງເຄື່ອນຍ້າຍພາຍໃນລະບົບສາງ.

ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ທີ່ມີຈຸດປະສົງເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ພາຍໃນອານາເຂດພາສີ ຕ້ອງໄປຕາມເສັ້ນທາງທີ່ລັດຖະການພາສີກໍານົດ ເມື່ອຮອດປາຍທາງແລ້ວ ຕ້ອງນໍາໄປແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ເພື່ອດໍາເນີນຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 69 ການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ນອກອານາເຂດພາສີ

ໃນກໍລະນີມີຄວາມຈໍາເປັນ ທີ່ບໍ່ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ພາຍໃນອານາເຂດພາສີໄດ້, ລັດຖະການພາສີ ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍໂດຍອາໄສດິນແດນຂອງຕ່າງປະເທດ ຕາມການຕົກລົງຂອງປະເທດໃຫ້ຜ່ານ; ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຜ່ານແດນດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຈະບໍ່ຖືກເກັບພາສີ. ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງມີເອກະສານແຈ້ງພາສີຕິດຕາມໄປນໍາ.

ໝວດທີ 3 **ເຮືອຂົນສົ່ງ ຜູ້ໂດຍສານ ຫຼື ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕາມແມ່ນໍ້າຊາຍແດນ**

ມາດຕາ 70 (ປັບປຸງ) ການຄວບຄຸມເຮືອຂົນສົ່ງ ຜູ້ໂດຍສານ ຫຼື ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕາມແມ່ນໍ້າຊາຍແດນ

ເຮືອ ທີ່ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຂົນສົ່ງ ຜູ້ໂດຍສານ ຫຼື ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕາມແມ່ນໍ້າຊາຍແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງມີທະບຽນ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີ ນໍາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ໃນເວລາເຮືອເຂົ້າ ຫຼື ອອກຈາກທ່າ ຕ້ອງແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ປ່ອນດ່ານພາສີຕັ້ງຢູ່.

ມາດຕາ 71 (ປັບປຸງ) ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທາງເຮືອ ຕາມແມ່ນໍ້າຊາຍແດນ

ເຮືອ ສປປ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ແລະ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕາມແມ່ນໍ້າຊາຍແດນ ໃນເວລາເດີນທາງ ຫຼື ພາຍຫຼັງເຂົ້າທຽບທ່າ ຫຼື ຖ້າຫາກມີການກວດຄົ້ນເຮືອຕາມເສັ້ນທາງເດີນເຮືອ, ເຈົ້າຂອງເຮືອຕ້ອງເອົາປຶ້ມທະບຽນເຮືອ ແລະ ໃບຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທາງນໍ້າ ແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ເພື່ອກວດກາ ເຖິງວ່າເຮືອນັ້ນຈະບັນທຸກສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ຜູ້ໂດຍສານ ຫຼື ບໍ່ກໍຕາມ.

ສຳລັບເຮືອ ສປປ ລາວ ທີ່ມີການຊື້ ຂາຍ, ໂອນ, ປ່ຽນແປງລັກສະນະຂອງເຮືອ ຫຼື ຢຸດເຊົາການເດີນເຮືອ, ເຈົ້າຂອງເຮືອຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ບ່ອນເຮືອໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນນັ້ນ ຮັບຊາບ ພາຍໃນເວລາ ຊາວວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ ຊື້ ຂາຍ, ໂອນ, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ຢຸດເຊົາ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ການເດີນເຮືອຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ແລະ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕາມແມ່ນໍ້າຊາຍແດນ ຕ້ອງເສຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການຈອດທຽບທຳ ຕາມກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ອະນຸສັນຍາຂອງ ບັນດາປະເທດລຸ່ມແມ່ນໍ້າຂອງ.

ພາກທີ IV

ການຄຸ້ມຄອງ ລະບົບສາງ ແລະ ເຂດປອດພາສີ

ໝວດທີ 1

ລະບົບສາງພາສີ

ມາດຕາ 72 (ປັບປຸງ) ສາງພາສີ

ສາງພາສີ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ເພື່ອນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ພາຍໃນເວລາ ອັນແນ່ນອນໂດຍງົດເກັບພາສີ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມ ຂອງລັດຖະການພາສີ ເພື່ອລໍຖ້າການປະຕິບັດ ລະບຽບການທາງພາສີ.

ລະບົບສາງພາສີ (Customs Warehouse Regime) ປະກອບດ້ວຍ:

1. ສາງເກັບມ້ຽນສິນຄ້າຊົ່ວຄາວ (Temporary Storage Warehouse) ;
2. ສາງອຸດສາຫະກຳ (Industry Warehouse);
3. ສາງພິເສດ (Specific Warehouse);
4. ສາງພາງ (Bonded Warehouse);
5. ສາງນິຕິບຸກຄົນ (Private Warehouse).

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກຳນົດລະບຽບການ ກ່ຽວກັບລະບົບສາງພາສີ.

ມາດຕາ 73 (ໃໝ່) ສາງເກັບມ້ຽນສິນຄ້າຊົ່ວຄາວ

ສາງເກັບມ້ຽນສິນຄ້າຊົ່ວຄາວ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທົ່ວໄປ ຢູ່ໃນດ່ານ ພາສີຊາຍແດນ ຫຼື ບ່ອນລັດຖະການພາສີກຳນົດ ພາຍຫຼັງສິນຄ້າມາຮອດ ແລະ ລໍຖ້າການດຳເນີນລະບຽບການ ທາງພາສີນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ແລະ ສາມາດຂໍຕໍ່ອາຍຸການເກັບຮັກສາໄວ້ອີກໜຶ່ງຄັ້ງ ບໍ່ເກີນ ເຈັດວັນ ນຳລັດຖະການພາສີບ່ອນສາງຕັ້ງຢູ່, ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດດຳເນີນການຕາມໄລຍະເວລາດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ ປ່ຽນໄປນຳໃຊ້ລະບົບສາງອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 74 (ໃໝ່) ສາງອຸດສາຫະກຳ

ສາງອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນ ສິນຄ້າ, ວັດຖຸດິບ ແລະ ວັດຖຸປະກອນ ຢູ່ສາງສິນຄ້າ ຂອງບັນດາໂຮງງານ ຫຼື ສະຖານທີ່ ຊຶ່ງລັດຖະການພາສີກຳນົດ ທີ່ນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວ ເພື່ອຜະລິດ, ປະກອບ, ດັດ

ແປງ, ປຸງແຕ່ງ, ຫຸ້ມຫໍ່ ຫຼື ສ້ອມແປງ ແລ້ວສົ່ງອອກຄືນ ພາຍໃນເວລາ ໜຶ່ງຮ້ອຍແປດສິບວັນ ແລະ ສາມາດຂໍຕໍ່ ອາຍຸການເກັບຮັກສາໄວ້ອີກໜຶ່ງຄັ້ງບໍ່ເກີນ ໜຶ່ງຮ້ອຍແປດສິບວັນ ນຳລັດຖະການພາສີປ່ອນສາງຕັ້ງຢູ່, ຖ້າເກີນ ກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ຈະໄດ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຄວບຄຸມທາງພາສີ.

ມາດຕາ 75 (ໃໝ່) ສາງພິເສດ

ສາງພິເສດ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ປະເພດຄວບຄຸມ ຫຼື ຕົກຢູ່ໃນການ ຄຸ້ມຄອງສະເພາະ ຫຼື ກັກກັນ ເຊັ່ນ ພືດ, ສັດມີຊີວິດ, ສິນຄ້າທີ່ເສື່ອມຄຸນນະພາບໄວ, ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ມີ ຄວາມສ່ຽງສູງ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ເກັບຮັກສາໄວ້ໃນສາງ ທີ່ມີທີ່ຕັ້ງ ແລະ ໄດ້ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ສະເພາະ. ກຳນົດເວລາໃນການເກັບຮັກສາໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງຂະແໜງການທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 76 (ໃໝ່) ສາງພາງ

ສາງພາງ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນສິນຄ້າທົ່ວໄປ ຢູ່ພື້ນທີ່ກຳນົດພາຍໃນເຂດທ່າບົກ ຫຼື ປ່ອນ ລັດຖະການພາສີກຳນົດ ພາຍຫຼັງສິນຄ້າມາຮອດ ແລະ ລໍຖ້າການດຳເນີນລະບຽບການທາງພາສີ. ສິນຄ້າທົ່ວໄປ ສາມາດເກັບມ້ຽນ ຢູ່ພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນເວລາ ໜຶ່ງຮ້ອຍແປດສິບວັນ ແລະ ສາມາດຂໍຕໍ່ໄດ້ໜຶ່ງຄັ້ງ ແຕ່ບໍ່ເກີນ ໜຶ່ງຮ້ອຍແປດສິບວັນ ນຳລັດຖະການພາສີປ່ອນສາງຕັ້ງຢູ່, ຖ້າເກີນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ຈະໄດ້ປະຕິບັດຕາມລະ ບຽບການຄວບຄຸມທາງພາສີ.

ສິນຄ້າພາຍໃນສາງພາງ ສາມາດໄດ້ຮັບການປັບປຸງການຫຸ້ມຫໍ່, ການຕິດກາໝາຍ, ກວດກາຄຸນ ນະພາບ, ເຕົ້າໂຮມ ແລະ ແຍກຫົບຫໍ່ ໂດຍບໍ່ກະທົບເຖິງລັກສະນະເດີມຂອງສິນຄ້າ.

ມາດຕາ 77 (ໃໝ່) ສາງນິຕິບຸກຄົນ

ສາງນິຕິບຸກຄົນ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາສິນຄ້າ ຢູ່ສະຖານທີ່ເກັບສິນຄ້າ ຂອງຕົນເອງສະເພາະ ຊຶ່ງລັດຖະການພາສີຮັບຮອງ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ.

ສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ສາມາດເກັບຮັກສາໄວ້ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບວັນ ແລະ ສາມາດຂໍຕໍ່ອາຍຸການ ເກັບຮັກສາໄວ້ອີກໜຶ່ງຄັ້ງບໍ່ເກີນ ສາມສິບວັນ ນຳລັດຖະການພາສີ, ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດດຳເນີນການຕາມໄລຍະ ເວລາດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ປ່ຽນໄປນຳໃຊ້ລະບົບສາງອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 78 (ໃໝ່) ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບ ລະບົບສາງພາສີ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບລະບົບສາງພາສີໃດ ໜຶ່ງ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດ ນຳກະຊວງການເງິນ ແລະ ກະຊວງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມລະບຽບການ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ອອກລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ການຂໍອະນຸຍາດ ສ້າງຕັ້ງ, ຄຸ້ມຄອງ, ຕໍ່ອາຍຸ, ໂຈະ ແລະ ຍົກເລີກ ລະບົບສາງພາສີ.

ມາດຕາ 79 (ໃໝ່) ເງື່ອນໄຂຂອງລະບົບສາງພາສີ

ລະບົບສາງພາສີ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງແມ່ນບ່ອນທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕາມຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງ ຂອງລັດຖະການພາສີ ບໍ່ແມ່ນດ່ານພາສີສາກົນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງຂອງບັນດາປະເທດອະນຸພາກພື້ນແມ່ນ້ຳຂອງ ໃນການກວດກາຮ່ວມກັນຈຸດດຽວ;
2. ຕ້ອງຮັບປະກັນປະສິດທິຜົນ, ບໍ່ເປັນການເພີ່ມຕື່ນທຶນທຸລະກິດຂອງຜູ້ປະກອບການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ແນໃສ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ;
3. ອາຄານຂອງສາງ ຕ້ອງມີສະຖານທີ່ພຽງພໍ ໃນການເກັບຮັກສາສິນຄ້າຊົ່ວຄາວ ທັງຮັບປະກັນການຈັດສັນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບົບສາງ, ພ້ອມນັ້ນ ກໍ່ມີສະຖານທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດວຽກຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;
4. ມາດຕະຖານເຕັກນິກການປຸກສ້າງ ຕ້ອງໄດ້ຖືກຮັບຮອງ ຈາກຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 80 (ປັບປຸງ) ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງສາງ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ສາມາດກວດ ບັນຊີ, ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຢູ່ໃນສາງປະເພດຕ່າງໆໄດ້ທຸກເວລາ ຕາມລະບຽບການຖ້າເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ.

ໃນກໍລະນີ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຢູ່ໃນສາງມີຈຳນວນບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຕາມບັນຊີທີ່ໄດ້ແຈ້ງໄວ້ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ຜູ້ຄຸ້ມຄອງສາງຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕາມກົດໝາຍ.

ການເຄື່ອນຍ້າຍ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ພາຍໃນລະບົບສາງ ຕ້ອງມີໃບເຄື່ອນຍ້າຍ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ.

ຜູ້ປະກອບການກິດຈະການລະບົບສາງພາສີ ຕ້ອງມີລະບົບບັນຊີທີ່ສາມາດເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບລະບົບການຄຸ້ມຄອງຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ.

ມາດຕາ 81 (ໃໝ່) ການສະສາງສິນຄ້າຕ່າງສາງ

ລັດຖະການພາສີ ສາມາດດຳເນີນການສະສາງສິນຄ້າຕ່າງສາງ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ສິນຄ້າ ທີ່ເສື່ອມຄຸນນະພາບໄວ ໂດຍບໍ່ມີເຈົ້າຂອງມາພົວພັນ;
2. ສິນຄ້າ ທີ່ຮັກສາໄວ້ເກີນກຳນົດເວລາທີ່ກົດໝາຍກຳນົດ ທີ່ມີເຈົ້າຂອງ ຫຼື ບໍ່ມີເຈົ້າຂອງມາພົວພັນ;
3. ສິນຄ້າ ທີ່ແຈ້ງສະລະສິດ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນມົນລະພິດ;
4. ສິນຄ້າປະເພດລັດຄວບຄຸມ ທີ່ນຳເຂົ້າສາງໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ລັດຖະການພາສີ ມີສິດປະມຸນຂາຍອອກ ແລະ ຫັກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆທີ່ຈຳເປັນໃນການປະມຸນ, ສ່ວນເງິນທີ່ຍັງເຫຼືອ ແມ່ນມອບເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ.

ສຳລັບສິນຄ້າ ທີ່ເປັນມົນລະພິດ ເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ, ຜູ້ຂັບລົດ ຫຼື ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຈາກເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ ຕ້ອງຂຶ້ນສິນຄ້າດັ່ງກ່າວອອກຈາກອານາເຂດຂອງ ສປປ ລາວ. ກໍລະນີບໍ່ສາມາດລະບຸເຈົ້າຂອງສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ແມ່ນມອບໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ສົມທົບກັບຜູ້ບໍລິການສາງ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທຳລາຍສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ.

ໝວດທີ 2

ຮ້ານຄ້າປອດພາສີ ແລະ ເຂດປອດພາສີ

ມາດຕາ 82 (ບັບປຸງ) ການສ້າງຕັ້ງຮ້ານຄ້າປອດພາສີ

ຮ້ານຄ້າປອດພາສີສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອຈຳໜ່າຍ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ໃຫ້ຜູ້ເດີນທາງອອກນອກປະເທດ. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງດັ່ງກ່າວ ຖືກກຽມເກັບພາສີ ຕາມກົດໝາຍ.

ຮ້ານຄ້າປອດພາສີ ສາມາດສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະ ໃຫ້ບໍລິການຢູ່ສະໜາມບິນສາກົນ, ຖ້ຽວບິນລະຫວ່າງປະເທດ, ດ່ານຊາຍແດນສາກົນ, ທ່າເຮືອສາກົນ, ສະຖານີລົດໄຟ ແລະ ລົດໂດຍສານ ລະຫວ່າງປະເທດ ຫຼື ຢູ່ໃນຕົວເມືອງ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການດຳເນີນກິດຈະການຮ້ານຄ້າປອດພາສີ.

ມາດຕາ 83 (ໃໝ່) ການດຳເນີນກິດຈະການຮ້ານຄ້າປອດພາສີ

ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະການຮ້ານຄ້າປອດພາສີ ຕ້ອງເຄື່ອນໄຫວໃນເຂດ ຫຼື ສະຖານທີ່ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານ.

ມາດຕາ 84 (ໃໝ່) ການຢຸດເຊົາກິດຈະການຮ້ານຄ້າປອດພາສີ

ການຢຸດເຊົາກິດຈະການຮ້ານຄ້າປອດພາສີ ມີ ສອງ ກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ການຢຸດເຊົາດ້ວຍຕົນເອງ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນຕໍ່ກະຊວງການເງິນ ລ່ວງໜ້າເກົ້າສິບວັນ ກ່ອນວັນຢຸດເຊົາກິດຈະການ;

2. ການຢຸດເຊົາດ້ວຍຄຳສັ່ງຂອງ ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາຍຫຼັງຢຸດເຊົາກິດຈະການຮ້ານຄ້າປອດພາສີ ຕ້ອງນຳສິນຄ້າອອກຈາກດິນແດນ ສປປ ລາວ ພາຍໃນເວລາ ສີ່ສິບຫ້າວັນ ຫຼື ນຳໃຊ້ໃນລະບອບພາສີອື່ນ ແລະ ຕ້ອງແຈ້ງເສຍພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບວັນ.

ມາດຕາ 85 (ໃໝ່) ເຂດປອດພາສີ

ເຂດປອດພາສີ ແມ່ນ ຂອບເຂດ, ບໍລິເວນ ຫຼື ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ ທີ່ລັດຖະບານກຳນົດ ເພື່ອລົງທຶນເຂົ້າໃນການ ຜະລິດ, ປຸງແຕ່ງ, ປະກອບ. ສຳລັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ນຳເຂົ້າ ແລະ ສິ່ງອອກ ຜ່ານເຂດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນ ປະຕິບັດຄືກັບລະບອບກຽມເກັບພາສີ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ກຳນົດລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງເຂດປອດພາສີ.

ພາກທີ V

ການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຊົ່ວຄາວ

ມາດຕາ 86 (ປັບປຸງ) ການນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວທົ່ວໄປ

ການນຳເຂົ້າເຄື່ອງຂອງຊົ່ວຄາວທົ່ວໄປ ແມ່ນ ການນຳເຂົ້າໃນໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ສົ່ງອອກຄືນຕາມເວລາທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດ, ຕາມຈຳນວນ ແລະ ສະພາບເດີມ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຍານພາຫະນະກົນຈັກໜັກ, ເຄື່ອງມື, ວັດຖຸປະກອນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານສະເພາະໃດໜຶ່ງ;
2. ພາຫະນະຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ລວມທັງ ຫົວລາກ, ຫາງລາກ, ພາຊະນະບັນຈຸສິນຄ້າ ລວມທັງຕູ້ສິນຄ້າ;
3. ເຄື່ອງຂອງ ເພື່ອການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ວັດທະນະທຳ, ການສະແດງ, ວາງສະແດງ ແລະ ການທົດລອງ.

ເຄື່ອງຂອງທີ່ກ່າວໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ຫາ 3 ຂອງມາດຕານີ້ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຫຼື ຍັງຢືນຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບການງົດເກັບພາສີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ລັດຖະການພາສີ ເປັນຜູ້ກຳນົດເວລາໃນການນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວ ແຕ່ລະກໍລະນີ ຕາມລະບຽບການທີ່ກະຊວງການເງິນ ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 87 (ປັບປຸງ) ການນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວວັດຖຸສິ່ງຂອງ ເພື່ອການຜະລິດ, ປຸງແຕ່ງ, ປະກອບ, ດັດແປງ,

ຫຸ້ມຫໍ່ ຫຼື ສ້ອມແປງ

ການນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວວັດຖຸສິ່ງຂອງ ລວມທັງພາຊະນະບັນຈຸ ແລະ ວັດສະດຸຫຸ້ມຫໍ່ຕ່າງໆ ເພື່ອຜະລິດ, ປະກອບ, ດັດແປງ ຫຼື ສ້ອມແປງ, ປຸງແຕ່ງເປັນຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ ຫຼື ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ແລ້ວນຳອອກຄືນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມລະບຽບການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແມ່ນໄດ້ຮັບການງົດເກັບພາສີ ໃນເວລານຳເຂົ້າ ໂດຍໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງມີແຜນນຳເຂົ້າ ແລະ/ຫຼື ສຸດການຜະລິດ ສະເໜີຕໍ່ລັດຖະການພາສີ;
2. ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກຳນົດເວລາຂອງລະບຽບການນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວ, ຖ້າປະຕິບັດບໍ່ໄດ້ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ລັດຖະການພາສີ;
3. ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກ ການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ, ການປະກອບ, ການດັດແປງ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ, ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ທີ່ມີຄຸນນະພາບບໍ່ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂສົ່ງອອກຄືນໄດ້ນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ເສຍພາສີ. ໃນກໍລະນີສິ່ງເສດເຫຼືອບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ຫຼື ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການທຳລາຍຖິ້ມ.

ມາດຕາ 88 (ປັບປຸງ) ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກຕາມນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ

ລັດ ມີນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ສຳລັບກິດຈະການ, ໂຄງການ ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດຂອງລັດຖະບານ ລວມທັງ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດອື່ນ ໃນເວລານຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ. ສຳລັບການນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວ ຍານພາຫະນະກົນຈັກໜັກນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປະຕິບັດແຜນນຳເຂົ້າ ສິນຄ້າ ແລະ ພາຫະນະ ທີ່ຜ່ານ ການຮັບຮອງຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 89 (ປັບປຸງ) ການນຳອອກສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຊົ່ວຄາວ

ການນຳເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ອອກນອກປະເທດເປັນການຊົ່ວຄາວ ໃນເວລານຳກັບຄືນປະເທດ ຕ້ອງນຳເຂົ້າຄືນຕາມຈຳນວນ ແລະ ສະພາບເດີມ. ຖ້າຫາກມີການດັດແປງ, ເສີມແຕ່ງ ຫຼື ເພີ່ມອຸປະກອນ ໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງເສຍພາສີ ໂດຍຖືເອົາມູນຄ່າຂອງການດັດແປງ, ເສີມແຕ່ງ ຫຼື ເພີ່ມເຕີມອຸປະກອນນັ້ນ ເປັນພື້ນຖານ ການຄິດໄລ່.

ການນຳເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ໄປວາງສະແດງ, ທົດລອງ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ ແລະ ອື່ນໆ ຢູ່ຕ່າງ ປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ບາງລາຍການ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ລະບຽບການສະເພາະ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ຕ້ອງໄດ້ຄຳປະກັນຄ່າພາສີຂາອອກ.

ສຳລັບ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ອະນຸຍາດນຳອອກຊົ່ວຄາວນັ້ນ ແມ່ນໄດ້ຮັບການງົດເກັບພາສີຂາອອກ.

ມາດຕາ 90 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຊົ່ວຄາວ

ການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຊົ່ວຄາວ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕະການ ດັ່ງນີ້:

1. ເຮັດສັນຍາຄຳປະກັນນຳລັດຖະການພາສີ;
2. ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ໂອນກຳມະສິດ, ຈຳນຳ, ຈຳນອງ ຫຼື ຄຳປະກັນ, ແລກປ່ຽນ, ຊື້ ຂາຍ ແລະ ນຳໃຊ້ໂດຍບໍ່ຖືກເປົ້າໝາຍ. ຖ້າຫາກມີການລະເມີດ ຈະຖືກດຳເນີນຄະດີ. ໃນກໍລະນີມີຄວາມຕ້ອງການຊົມໃຊ້ ພາຍໃນ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງເສຍພາສີ;
3. ນຳເຂົ້າຄືນຄືບຕາມຈຳນວນ ແລະ ສະພາບເດີມ. ໃນກໍລະນີ ມີການດັດແປງ, ເສີມແຕ່ງ ຫຼື ເພີ່ມອຸປະກອນໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງເສຍພາສີ;
4. ການນຳເຂົ້າ ວັດຖຸດິບ, ແຮ່ທາດ, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ຊັ້ນສ່ວນປະກອບ ທີ່ຮັບໃຊ້ການ ຜະລິດ ເພື່ອສົ່ງອອກ ຈະໄດ້ຮັບການງົດເກັບພາສີ. ໃນກໍລະນີສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ຫາກບໍ່ສົ່ງອອກ ຫຼື ມີການຊົມໃຊ້ ພາຍໃນປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ເສຍພາສີ.

ພາກທີ VI

ການຍົກເວັ້ນ ແລະ ການງົດເກັບພາສີ

ໝວດທີ 1

ການຍົກເວັ້ນ, ການງົດເກັບພາສີ ທາງການທຸດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ

ມາດຕາ 91 (ປັບປຸງ) ການນຳເຂົ້າເຄື່ອງຂອງ ແລະ ຍານພາຫະນະ ເພື່ອຮັບໃຊ້ທາງການທຸດ

ການນຳເຂົ້າເຄື່ອງຂອງ ແລະ ຍານພາຫະນະ ເພື່ອຮັບໃຊ້ທາງການທຸດ ຊຶ່ງໄດ້ປະຕິບັດຕາມ ສິນທິສັນຍາກຽວຽນວ່າດ້ວຍການພົວພັນທາງການທຸດ ສະບັບລົງວັນທີ 18 ເມສາ 1961 ແລະ ໄດ້ຮັບການ ຍັ້ງຢືນຈາກກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ຫຼື ງົດເກັບພາສີ.

ນັກການທຸດ ແລະ ຜະນຶກງານກົງສູນ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ຫຼື ສິດທິພິເສດ ດັ່ງນີ້:

1. ນະໂຍບາຍ ຫຼື ສິດທິພິເສດ ທີ່ກຳນົດໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລວມເອົານະໂຍບາຍ ຫຼື ສິດທິພິເສດ ກ່ຽວກັບການແຈ້ງພາສີ ແລະ ການກວດກາສິນຄ້າ;

2. ກະເປົານັກການທູດ ແລະ ພະນັກງານກົງສຸນ ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນການແຈ້ງພາສີ ແລະ ການກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ. ກະເປົາ ແລະ ຍານພາຫະນະຂອງນັກການທູດ, ພະນັກງານກົງສຸນ ແລະ ພະນັກງານອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນປະຈຳການ ຢູ່ ສປປ ລາວ ທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ຫຼື ສິດທິພິເສດ ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນການກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ;

3. ກໍລະນີ ທີ່ມີຂໍ້ມູນ ຫຼື ກຖານສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ກະເປົານັກການທູດ ຫຼື ພະນັກງານກົງສຸນ ຖືກນຳໃຊ້ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງທີ່ກຳນົດໃນສິນທິສັນຍາກຸງວຽນ ວ່າດ້ວຍການພົວພັນທາງການທູດທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ຫຼື ກໍລະນີກະເປົາ ຫຼື ຍານພາຫະນະຂອງນັກການທູດ ມີສິ່ງເກືອດຫ້າມນຳເຂົ້າ ຫຼື ສິ່ງອອກ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ຫຼື ສິດທິພິເສດ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ສາມາດປະຕິບັດມາດຕະການຕາມກົດໝາຍ;

4. ຍານພາຫະນະສ່ວນຕົວຂອງ ນັກການທູດ, ກົງສຸນທີ່ມາປະຈຳການ ຢູ່ ສປປ ລາວ ມີກຳນົດເວລານຳໃຊ້ ສາມປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ອາຍຸໄດ້ຕາມການຍິ່ງຍືນຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 92 (ບັບປຸງ) ການນຳເຂົ້າເຄື່ອງຂອງ ແລະ ຍານພາຫະນະ ເພື່ອຮັບໃຊ້ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ

ການນຳເຂົ້າເຄື່ອງຂອງ ແລະ ຍານພາຫະນະ ເພື່ອຮັບໃຊ້ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ຊ່ຽວຊານຕ່າງປະເທດ ປະຈຳໂຄງການໂດຍໄດ້ຮັບການຍິ່ງຍືນ ຫຼື ການອະນຸຍາດຈາກກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ຫຼື ງົດເກັບພາສີ.

ຍານພາຫະນະສ່ວນຕົວ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ມາປະຈຳການ ຢູ່ ສປປ ລາວ ມີກຳນົດເວລານຳໃຊ້ ສອງປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ອາຍຸໄດ້ຕາມການຍິ່ງຍືນຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 93 ການສິ້ນສຸດການຍົກເວັ້ນ ແລະ ງົດເກັບ ພາສີ

ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ຍານພາຫະນະ ທີ່ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ແລະ ງົດເກັບ ພາສີ ຂອງນັກການທູດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ຊ່ຽວຊານຕ່າງປະເທດປະຈຳໂຄງການ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດໜ້າທີ່ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລ້ວໃຫ້ນຳເຄື່ອງຂອງ ແລະ ຍານພາຫະນະດັ່ງກ່າວອອກຄືນ, ຖ້າຫາກມີຈຸດປະສົງຊົມໃຊ້ພາຍໃນ ຕ້ອງເສຍພາສີ.

**ໝວດທີ 2
ການຍົກເວັ້ນພາສີ**

ມາດຕາ 94 (ບັບປຸງ) ການຍົກເວັ້ນພາສີ

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ນຳເຂົ້າທີ່ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອງຕິດຕົວຜູ້ໂດຍສານ;
2. ເຄື່ອງໃຊ້ສ່ວນຕົວ ທີ່ໃຊ້ແລ້ວ, ເຄື່ອງໃຊ້ບາງປະເພດ ໃນເວລາຍົກຍ້າຍບ່ອນຢູ່ ແລະ ຂອງຂວັນຂອງຄະນະຜູ້ແທນທີ່ໄປເຄື່ອນໄຫວຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
3. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຂອງລັດຖະບານ ທີ່ໄດ້ຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ແລະ ກູ້ຢືມ;

4. ເຄື່ອງຮັບໃຊ້ອັນຈຳເປັນແກ່ການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ເຄື່ອງຂອງຕົວຢ່າງ ແລະ ທາງສາສະໜາ ທີ່ບໍ່ມີລັກສະນະທາງການຄ້າ;

5. ເຄື່ອງຮັບໃຊ້ວິຊາສະເພາະໃນການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;

6. ແນວຜັນພິດ, ແນວຜັນສັດ, ນ້ຳເຊື້ອສັດ, ວັກແຊັງກັນພະຍາດສັດ ແລະ ສິນຄ້າປະເພດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 100 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ສຳລັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ນຳເຂົ້າ ທີ່ມີມູນຄ່າບໍ່ເກີນ 1.500.000 (ໜຶ່ງລ້ານຫ້າແສນ) ກົບ ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນ, ເຫດສຸດວິໄສ ຫຼື ໄພທຳມະຊາດ ເຊັ່ນ ພາຍຸ, ພະຍາດລະບາດ, ນ້ຳຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ອັກຄີໄພ ແລະ ເຫດການອື່ນ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ບາງໂຄງການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານລະດັບຊາດ ເພື່ອເຊື່ອມໂຍງ, ເຊື່ອມຈອດກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ບົນພື້ນຖານການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ ຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາຍົກເວັ້ນພາສີ.

ມາດຕາ 95 (ບັບປຸງ) ການຍົກເວັ້ນພາສີ ສຳລັບເຄື່ອງຕິດຕົວຜູ້ໂດຍສານ

ຜູ້ໂດຍສານທີ່ເດີນທາງເຂົ້າມາໃນ ສປປ ລາວ ທີ່ນຳໃຊ້ໜັງສືຜ່ານແດນ ມີເຄື່ອງຕິດຕົວຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີ ດັ່ງນີ້:

1. ເງິນສົດ, ວັດຖຸມີຄ່າ ແລະ ເຄື່ອງມືທາງດ້ານການເງິນ ທີ່ມີມູນຄ່າບໍ່ເກີນ 100.000.000 (ໜຶ່ງຮ້ອຍລ້ານ) ກົບ ຫຼື ທຽບເທົ່າ;

2. ເຫຼົ້າທຸກຊະນິດບໍ່ເກີນ ສອງລິດ ຫຼື ເບຍທຸກຊະນິດບໍ່ເກີນ ຫ້າ ລິດ ຫຼື ເຫຼົ້າແວງທຸກຊະນິດບໍ່ເກີນ ສາມລິດ;

3. ຢາສຸບທຸກຊະນິດບໍ່ເກີນ ໜຶ່ງຕຸດ (200 ກອກ) ຫຼື ຢາສຸບຊີກາບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບກອກ ຫຼື ໃບຢາສຸບບໍ່ເກີນ 250 ກຣາມ;

4. ນ້ຳຫອມ ແລະ ຫົວນ້ຳຫອມ ບໍ່ເກີນຊະນິດລະໜຶ່ງຢ່າງ.

ມາດຕາ 96 (ບັບປຸງ) ການຍົກເວັ້ນພາສີ ສຳລັບເຄື່ອງໃຊ້ສ່ວນຕົວ ທີ່ໃຊ້ແລ້ວ, ເຄື່ອງໃຊ້ ບາງປະເພດໃນເວລາຍົກຍ້າຍບ່ອນຢູ່

ນັກສຶກສາ, ລັດຖະກອນ, ສະມາຊິກຂອງສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ທີ່ສິ້ນສຸດກຳນົດເວລາປະຈຳການ ແລະ ເດີນທາງກັບຄືນປະເທດ ແລະ ຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ມີຈຸດປະສົງຍົກຍ້າຍມາຢູ່ແບບຖາວອນ ທີ່ນຳເຂົ້າເຄື່ອງຮັບໃຊ້ບາງປະເພດ ລວມທັງຂອງຂວັນຂອງຄະນະຜູ້ແທນ ທີ່ໄປເຄື່ອນໄຫວຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອງຂອງບາງຊະນິດ ແລະ ບາງຈຳນວນທີ່ບໍ່ມີລັກສະນະທາງການຄ້າ;

2. ເຄື່ອງໃຊ້ທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຄົວເຮືອນ;

3. ວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ໄດ້ຈາກການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

ສຳລັບຍານພາຫະນະ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນ ພາສີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ.

ມາດຕາ 97 (ປັບປຸງ) ການຍົກເວັ້ນພາສີ ສໍາລັບ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຂອງລັດຖະບານ ທີ່ໄດ້ຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ແລະ ກູ້ຢືມ

ການນໍາເຂົ້າ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຂອງລັດຖະບານ ທີ່ໄດ້ຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຂອງຕ່າງປະເທດ ຕາມສັນຍາ ແລະ/ຫຼື ການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີ.

ສໍາລັບການນໍາເຂົ້າວັດຖຸປະກອນ, ຍານພາຫະນະ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ນໍາໃຊ້ທຶນກູ້ຢືມຂອງລັດຖະບານ ຈາກຕ່າງປະເທດ ແມ່ນອີງຕາມເງື່ອນໄຂສັນຍາລະຫວ່າງລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ກູ້ຢືມເປັນແຕ່ລະກໍລະນີ.

ເຄື່ອງຂອງຊ່ວຍເຫຼືອ ດ້ານມະນຸດສະທໍາ, ໄພພິບັດທາງທໍາມະຊາດ, ເຄື່ອງບັນເທົາທຸກ ແລະ ພະຍາດລະບາດ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການຄຸ້ມຄອງກ່ຽວກັບການຍົກເວັ້ນພາສີ ທີ່ໄດ້ຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ແລະ ກູ້ຢືມ.

ມາດຕາ 98 ການຍົກເວັ້ນພາສີ ສໍາລັບເຄື່ອງຮັບໃຊ້ອັນຈໍາເປັນແກ່ການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ,

ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ເຄື່ອງຂອງຕົວຢ່າງ ແລະ ທາງສາສະໜາ

ການນໍາເຂົ້າເຄື່ອງຂອງບາງຊະນິດທີ່ຈໍາເປັນ ແລະ ບໍ່ມີລັກສະນະທາງການຄ້າ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອງຮັບໃຊ້ການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ເຄື່ອງຂອງຕົວຢ່າງ ໂດຍໄດ້ຮັບການຍິ່ງຢືນຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

2. ເຄື່ອງຮັບໃຊ້ທາງສາສະໜາ ເຊັ່ນ ພະພຸດທະຮູບທີ່ບໍ່ແມ່ນວັດຖຸບູຮານ, ເຄື່ອງສັກກະລະບຸຊາ, ວັດຖຸປະກອນທີ່ຈໍາເປັນ ແລະ ເຄື່ອງຮັບໃຊ້ພິທີທາງສາສະໜາ ຊຶ່ງມີໜັງສືຢັ້ງຢືນຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍການເຫັນດີຂອງຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ມາດຕາ 99 (ປັບປຸງ) ການຍົກເວັ້ນພາສີ ສໍາລັບເຄື່ອງຮັບໃຊ້ວິຊາສະເພາະໃນການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ

ການນໍາເຂົ້າວັດຖຸ, ເຄື່ອງຂອງ, ອາວຸດຍຸດໂທປະກອນ ແລະ ຍານພາຫະນະວິຊາສະເພາະ ເພື່ອຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ໂດຍມີການຍິ່ງຢືນ ແລະ ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດ ຈາກກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ, ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີ.

ມາດຕາ 100 (ໃໝ່) ການຍົກເວັ້ນພາສີ ສໍາລັບ ແນວພັນພືດ, ແນວພັນສັດ, ນໍ້າເຊື້ອສັດ, ວັກຊີນກັນພະຍາດສັດ

ການນໍາເຂົ້າ ແນວພັນພືດ, ແນວພັນສັດ, ນໍ້າເຊື້ອສັດ, ວັກຊີນກັນພະຍາດສັດ, ຢາປິວສັດ, ວັດຖຸດິບຮັບໃຊ້ການຜະລິດຫົວອາຫານສັດ, ອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງມື ທ້ອງວິໄຈ ຮັບໃຊ້ກະສິກໍາ ທີ່ບໍ່ສາມາດຜະລິດໄດ້ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ບໍ່ມີລັກສະນະທາງການຄ້າ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ.

ມາດຕາ 101 (ປັບປຸງ) ການຍົກເວັ້ນພາສີຂາອອກທົ່ວໄປ

ການສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາ ທີ່ໄດ້ຈາກ ການຜະລິດ, ການປຸກ ແລະ ການລ້ຽງ, ສິນຄ້າອຸດສາຫະກໍາທີ່ຜ່ານຂະບວນການຜະລິດ ຫຼື ປຸງແຕ່ງ ເປັນຜະລິດຕະພັນສໍາເລັດຮູບ, ຜະລິດຕະພັນຫັດຖະກໍາ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີຂາອອກ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ບາງລາຍການ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

**ພາກທີ VII
ການສົ່ງເງິນຄ່າພາສີຄືນ**

ມາດຕາ 102 (ໃໝ່) ການສົ່ງເງິນຄ່າພາສີຄືນ

ການສົ່ງເງິນຄ່າພາສີຄືນ ໃຫ້ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ປະຕິບັດຕາມກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຈໍານວນເງິນທີ່ໄດ້ຈ່າຍເກີນ ອັນເນື່ອງມາຈາກຄວາມຜິດພາດຂອງ ການກໍານົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ, ແຫຼ່ງກໍານົດສິນຄ້າ, ເລກລະຫັດສິນຄ້າ;
2. ການແຈ້ງລະບອບພາສີ ບໍ່ຖືກກັບຈຸດປະສົງຕົວຈິງ;
3. ຈໍານວນເງິນທີ່ໄດ້ຊໍາລະຄ່າພາສີ ສໍາລັບສິນຄ້າທີ່ໄດ້ນໍາເຂົ້າ ແຕ່ໄດ້ຖືກນໍາອອກຄືນດ້ວຍເຫດຜົນໃດໜຶ່ງ;
4. ຈໍານວນເງິນທີ່ຊໍາລະຄ່າພາສີ ຕາມການແຈ້ງພາສີລ່ວງໜ້າ ແຕ່ສິນຄ້າບໍ່ມາ ຫຼື ມາບໍ່ຄົບຕາມຈໍານວນ.

ມາດຕາ 103 (ໃໝ່) ການສະເໜີຂໍເງິນຄືນ

ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຂໍເງິນຄືນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 102 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍເງິນຄືນ ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຕໍ່ລັດຖະການພາສີ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານ, ຫຼັກຖານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສະບັບຕົ້ນ ພາຍໃນເວລາ ຫົກສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຊໍາລະຄ່າພາສີແລ້ວ;
2. ເງິນຄ່າພາສີ ສາມາດສະເໜີຂໍຄືນໄດ້ ຫຼື ນໍາໄປໄລ່ລຽງຫັກລົບກັບຄ່າພາສີ ໃນການນໍາເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ໃນຄັ້ງຕໍ່ໄປ.

ລັດຖະການພາສີແຕ່ລະຂັ້ນ ຈະຕ້ອງອອກຂໍ້ຕົກລົງສົ່ງເງິນຄ່າພາສີຄືນ ໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ພາຍໃນກໍານົດເວລາ ສິບວັນລັດຖະການ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການ ແລະ ກົນໄກ ກ່ຽວກັບການສະເໜີຂໍເງິນຄືນ.

ມາດຕາ 104 (ໃໝ່) ການເລື່ອນຊໍາລະຄ່າພາສີ

ຜູ້ປະກອບການມາດຕະຖານເອອີໄອ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດ ກ່ຽວກັບການເລື່ອນຊໍາລະຄ່າພາສີ ຕ້ອງຊໍາລະ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບວັນ ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນໍາສິນຄ້າອອກຈາກ ສາງ ຫຼື ດ່ານພາສີ ກ່ອນແລ້ວ. ໃນກໍລະນີບໍ່ຊໍາລະພາຍໃນເວລາດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ເສຍຄ່າປັບໃໝໃນອັດຕາ ສູນຈຸດສິບສ່ວນຮ້ອຍ (0,10%) ຂອງຄ່າພາສີ ຕໍ່ວັນ ທີ່ໄດ້ກາຍກໍານົດ.

ພາກທີ VIII

ການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ ແລະ ການສະເໜີຄືນ

ໝວດທີ 1

ການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ

ມາດຕາ 105 (ປັບປຸງ) ການເກັບຮັກສາເອກະສານທາງພາສີ

ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຕ້ອງເກັບຮັກສາເອກະສານທາງພາສີ ເປັນຕົ້ນ ໃບແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນຮູບແບບທົ່ວໄປ ແລະ/ຫຼື ຮູບແບບເອເລັກໂຕຣນິກ ຢ່າງ ໜ້ອຍ ສາມປີ ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ນຳສິນຄ້າອອກຈາກສາງ ຫຼື ດ່ານພາສີ.

ມາດຕາ 106 (ປັບປຸງ) ກຳນົດເວລາໃນການກວດສອບຄືນຂອງລັດຖະການພາສີ

ລັດຖະການພາສີ ຕ້ອງດຳເນີນການກວດສອບຄືນ ໃບແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ຫຼື ຂໍ້ມູນ ການແຈ້ງພາສີ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນເວລາ ສາມປີ ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບອະນຸ ຍາດນຳສິນຄ້າ ອອກສາງ ຫຼື ດ່ານພາສີ.

ມາດຕາ 107 (ໃໝ່) ສະຖານທີ່ກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ

ການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ ສາມາດດຳເນີນຢູ່ຫ້ອງການພາສີ, ສຳນັກງານ ຫຼື ສະຖານທີ່ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 108 ການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ

ການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດສອບຄືນບັນດາຂໍ້ມູນທັງໝົດ ກ່ຽວກັບການແຈ້ງພາສີ ລວມທັງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຍັງຢູ່ໃນ ສາງຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
2. ກວດສອບບັນດາເອກະສານອ້າງອີງ ກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ເຊັ່ນ ມູນຄ່າ ແຈ້ງພາສີ, ແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ, ການຈັດເລກລະຫັດສິນຄ້າ, ຂໍ້ມູນການຊຳລະສະສາງ, ຂໍ້ມູນດ້ານການເງິນ, ການ ບັນຊີ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
3. ຮັກສາ ຫຼື ອາຍັດໄວ້ຊົ່ວຄາວ ບັນດາຫຼັກຖານອ້າງອີງທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ໃນໄລຍະດຳເນີນການກວດສອບ ຫຼື ການສືບສວນ-ສອບສວນ;
4. ຕ້ອງແຈ້ງຜົນການກວດສອບໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດຮັບຊາບ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນລັດຖະການ. ຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືເມື່ອມີການຮ້ອງຂໍຂອງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ພາສີກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 109 (ປັບປຸງ) ຂັ້ນຕອນການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ

ການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ຫຼັກການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານພາສີ ເພື່ອກຳນົດເປົ້າໝາຍການກວດສອບ;

2. ເກັບກຳ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນໃນໃບແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ;
3. ແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດຮັບຊາບລ່ວງໜ້າ ເພື່ອກະກຽມບັນດາຂໍ້ມູນຫຼັກຖານໃນການດຳເນີນການກວດສອບ;
4. ດຳເນີນການກວດສອບ;
5. ສະຫຼຸບຜົນການກວດສອບ ແລະ ດຳເນີນການແກ້ໄຂ;
6. ແຈ້ງຜົນຂອງການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ ໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 110 (ໃໝ່) ມາດຕະການຕໍ່ຜົນຂອງການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ

ມາດຕະການຕໍ່ຜົນຂອງການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຖ້າເຫັນວ່າຂໍ້ມູນ, ເອກະສານຫຼັກຖານ ແລະ ຄຳຊີ້ແຈ້ງຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຫາກຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍແລ້ວ, ລັດຖະການພາສີ ຕ້ອງຮັບຮອງເອົາຜົນການກວດສອບ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ;
2. ຖ້າເຫັນວ່າຂໍ້ມູນ, ເອກະສານຫຼັກຖານ ແລະ ຄຳຊີ້ແຈ້ງຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຫາກບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ລັດຖະການພາສີ ຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການທາງບໍລິຫານ ຫຼື ດຳເນີນຄະດີ ຕາມກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2

ການສະເໜີຄືນ ແລະ ການແກ້ໄຂ

ມາດຕາ 111 (ປັບປຸງ) ການສະເໜີຄືນ

ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ມີສິດສະເໜີຄືນ ກ່ຽວກັບການຍິ່ງຍືນ ຫຼື ຄຳຕົກລົງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຂອງລັດຖະການພາສີ ທີ່ຜິວຜັນກັບມູນຄ່າແຈ້ງ, ເລກລະຫັດສິນຄ້າ, ແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ຫຼື ຄຳຕົກລົງອື່ນ ທີ່ຕົນເຫັນວ່າບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເປັນທຳ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບວັນ.

ການສະເໜີຄືນ ຕ້ອງຍື່ນພ້ອມດ້ວຍເອກະສານ ແລະ ຫຼັກຖານອ້າງອີງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສະບັບຕົ້ນ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂການສະເໜີຄືນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 112 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 112 (ປັບປຸງ) ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂການສະເໜີຄືນ

ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂການສະເໜີຄືນ ມີ ສອງຂັ້ນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂການສະເໜີຄືນຂັ້ນສູນກາງ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍລັດຖະມົນຕີກະຊວງການເງິນ ປະກອບດ້ວຍ ຫົວໜ້າກົມພາສີ ເປັນປະທານ, ພະນັກງານຈາກກົມອື່ນຂອງກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ/ຫຼື ຜູ້ຊຳນານງານດ້ານພາສີ ເປັນຄະນະ;
2. ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂການສະເໜີຄືນ ຂອງລັດຖະການພາສີປະຈຳທ້ອງຖິ່ນ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍຫົວໜ້າກົມພາສີ ປະກອບດ້ວຍ ຫົວໜ້າພາສີປະຈຳ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປັນປະທານ, ພະນັກງານຈາກພະແນກການເງິນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ/ຫຼື ຜູ້ຊຳນານງານດ້ານພາສີບ່ອນດ້ານພາສີສາກົນຕັ້ງຢູ່ເປັນຄະນະ.

ມາດຕາ 113 (ປັບປຸງ) ຂັ້ນຕອນການແກ້ໄຂການສະເໜີຄືນ

ຂັ້ນຕອນການແກ້ໄຂການສະເໜີຄືນ ກ່ຽວກັບ ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ, ເລກລະຫັດສິນຄ້າ, ແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ແລະ ອື່ນໆ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການສະເໜີຄືນແລ້ວ ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂການສະເໜີຄືນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງດຳເນີນການແກ້ໄຂ ແລະ ແຈ້ງຄຳຕົກລົງໃຫ້ຜູ້ສະເໜີ ພາຍໃນເວລາ ເກົ້າສິບວັນ;
  2. ໃນກໍລະນີ ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຄຳຕົກລົງຂອງຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂການສະເໜີຄືນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ນັ້ນ ຜູ້ສະເໜີມີສິດຍື່ນຄຳສະເໜີຄືນ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂການສະເໜີຄືນຂັ້ນສູນກາງ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຕົກລົງ ເປັນຕົ້ນໄປ;
  3. ໃນກໍລະນີຍັງບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຄຳຕົກລົງ ຂອງຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂການສະເໜີຄືນຂັ້ນສູນກາງນັ້ນ ຜູ້ສະເໜີ ມີສິດຍື່ນຄຳຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຕົກລົງດັ່ງກ່າວເປັນຕົ້ນໄປ. ຄຳຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນ ໃຫ້ຖືເປັນອັນສິ້ນສຸດ ແລະ ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ.
- ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການສະເໜີຄືນ ແລະ ການແກ້ໄຂການສະເໜີຄືນ.

ພາກທີ IX

ຂໍ້ມູນ ແລະ ຖານຂໍ້ມູນ ສະຖິຕິທາງພາສີ

ມາດຕາ 114 (ໃໝ່) ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງພາສີ

ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງພາສີ ແມ່ນ ຂໍ້ມູນສະຖິຕິກ່ຽວກັບ ການຄ້າ, ມູນຄ່ານຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຜ່ານດ່ານພາສີຊາຍແດນ ທີ່ຄຸ້ມຄອງເປັນ ສອງປະເພດ ຄື ຂໍ້ມູນທົ່ວໄປ ແລະ ຂໍ້ມູນພາຍໃນ. ຂໍ້ມູນທາງພາສີ ໃຫ້ເກັບຮັກສາໄວ້ ໃນຮູບແບບເອເລັກໂຕຣນິກ ແລະ ຮູບແບບຜິມ ໃນໄລຍະສິບປີ.

ມາດຕາ 115 (ໃໝ່) ຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງພາສີ

ຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງພາສີ ແມ່ນ ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການເກັບກຳ, ສັງລວມ, ວິເຄາະ, ວິໄຈ, ປະເມີນ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ແບບເອເລັກໂຕຣນິກ ຫຼື ແບບທົ່ວໄປ ເພື່ອນຳໃຊ້ໃນວຽກງານຂອງພາສີ, ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສັງຄົມ. ຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງພາສີ ປະກອບດ້ວຍ ຂໍ້ມູນສາລະບານສິນຄ້າ ແລະ ອັດຕາພາສີ, ຂໍ້ມູນທາງດ້ານລາຍຮັບ, ສະຖິຕິການຄ້າ, ການຈັດຄ່າຄວາມສ່ຽງ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການປາບປາມ.

ມາດຕາ 116 (ໃໝ່) ການສ້າງລະບົບ ແລະ ຖານຂໍ້ມູນ ສະຖິຕິທາງພາສີ

ກົມພາສີ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ, ພັດທະນາລະບົບຄຸ້ມຄອງ ແລະ ລະບົບຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງພາສີ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ. ລັດຖະການພາສີແຕ່ລະຂັ້ນ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອແລກປ່ຽນ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 117 (ໃໝ່) ການເຂົ້າເຖິງ, ການເຜີຍແຜ່ ແລະ ການສະໜອງຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງພາສີ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນທົ່ວໄປ ທີ່ໄດ້ຮັບການເຜີຍແຜ່ຢ່າງເປັນທາງການຂອງລັດຖະການພາສີ.

ລັດຖະການພາສີ ຕ້ອງເຜີຍແຜ່, ສະໜອງຂໍ້ມູນທາງພາສີ ຕາມລະບຽບການສະຖິຕິທາງການຄ້າດ້ວຍຫຼາຍຮູບແບບ ໃຫ້ສັງຄົມຮັບຊາບ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ສຳລັບຂໍ້ມູນພາຍໃນ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດນຳລັດຖະການພາສີ ແລະ ຕ້ອງແຈ້ງຕອບຜູ້ຮ້ອງຂໍພາຍໃນເວລາ ຫ້າວັນລັດຖະການ.

ສ່ວນຄຳບໍລິການໃນການສະໜອງຂໍ້ມູນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 118 (ໃໝ່) ການປ້ອງກັນຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງພາສີ

ລັດຖະການພາສີ ຕ້ອງສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ປ້ອງກັນຄວາມລັບຂອງຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງພາສີ.

ພາກທີ X

ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງລັດຖະການພາສີ

ໝວດທີ 1

ການຈັດຕັ້ງຂອງລັດຖະການພາສີ

ມາດຕາ 119 (ປັບປຸງ) ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດ

ລັດຖະການພາສີ ແມ່ນ ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງຂອງກະຊວງການເງິນ, ມີພາລະບົດບາດ ເປັນເສນາທິການໃຫ້ລັດຖະມົນຕີກະຊວງການເງິນ ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາສີຕາມສາຍຕັ້ງ, ຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ, ກວດກາກວດການ, ເປັນອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 120 (ປັບປຸງ) ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຂອງລັດຖະການພາສີ

ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ ຂອງລັດຖະການພາສີ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ກົມພາສີ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງທີ່ຂຶ້ນກັບກະຊວງການເງິນ, ເປັນເສນາທິການໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ໃນການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

2. ພາສີປະຈຳ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງສາຍຕັ້ງ ທີ່ຂຶ້ນກັບກົມພາສີ ເປັນເສນາທິການໃຫ້ກົມພາສີ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງພາສີ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງລັດຖະການພາສີ.

ມາດຕາ 121 (ປັບປຸງ) ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນ

ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນ ຂອງລັດຖະການພາສີ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ກົມພາສີ:

- ຫົວໜ້າກົມ, ຮອງຫົວໜ້າກົມ;

ເຖືອນປະຈຳພາກ;

- ຫົວໜ້າພະແນກ, ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ;
- ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າກອງສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ປາບປາມການຄ້າຂາຍ
- ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າຂະແໜງ;
- ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;
- ລັດຖະກອນວິຊາການ.

2. ພາສີປະຈຳ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

- ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າ ພາສີປະຈຳ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
- ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າຂະແໜງ;
- ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;
- ລັດຖະກອນວິຊາການ.

2.1. ດ່ານພາສີຊາຍແດນ:

- ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າ ດ່ານພາສີສາກົນ;
- ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າໜ່ວຍງານ; ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າດ່ານພາສີທ້ອງ

ຖິ່ນ ແລະ ປະເພນີ;

- ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;
- ລັດຖະກອນວິຊາການ.

2.2. ຫ້ອງການພາສີປະຈຳ ລະບົບສາງ, ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະ

ກິດອື່ນ:

- ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າ ຫ້ອງການພາສີ;
- ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;
- ລັດຖະກອນວິຊາການ.

ສຳລັບການກຳນົດຕຳແໜ່ງບໍລິຫານ, ການແຕ່ງຕັ້ງ, ການຍົກຍ້າຍ, ການປົດຕຳແໜ່ງ, ການປະຕິບັດ ການຍ້ອງຍໍ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ບຸກຄະລາກອນຂອງລັດຖະການພາສີ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 122 (ປັບປຸງ) ການຮັກສາຄວາມລັບ

ລັດຖະການພາສີ ຕ້ອງຮັກສາຄວາມລັບຂອງລັດ, ຄວາມລັບທາງລັດຖະການ ແລະ ຂໍ້ມູນສ່ວນຕົວຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ກົດໝາຍຫາກໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ໝວດທີ 2
ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ

ມາດຕາ 123 (ໃໝ່) ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແມ່ນ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ບັນຈຸເຂົ້າໃນລັດຖະການພາສີ ແຕ່ລະຂັ້ນ ຕ້ອງ ມີມາດຕະຖານຄົບຖ້ວນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 124 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ມີປະສິບການ ຫຼື ອາຍຸການ ຫ້າປີ ຂຶ້ນໄປ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໃຫ້ເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນ-ສອບສວນ, ກວດກາສິນຄ້າ, ດຳເນີນຄະດີ ທາງພາສີ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 124 (ປັບປຸງ) ມາດຕະຖານຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງມີມາດຕະຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ມີຄຸນທາດການເມືອງໜັກແໜ້ນ, ຄຸນສົມບັດ ສິນທຳປະຕິວັດ, ຈັນຍາບັນ, ຈັນຍາທຳ, ຮັບໃຊ້ຊາດ, ຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນ ແລະ ມີຄວາມສັດຊື່ບໍລິສຸດ;
2. ມີປະກາສະນິຍະບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແຕ່ ຊັ້ນສູງ ຂຶ້ນໄປ, ມີຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດ, ຮູ້ພາສາ ຕ່າງປະເທດໃດໜຶ່ງ ເປັນຕົ້ນ ພາສາອັງກິດ, ມີປະສິບການທາງດ້ານວຽກງານພາສີ ຫ້າປີ ຂຶ້ນໄປ;
3. ມີສະຕິຕໍ່ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ສາມາດໄປປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຕາມການຈັດຕັ້ງມອບໝາຍ;
4. ມີສຸຂະພາບດີ.

ມາດຕາ 125 (ປັບປຸງ) ສິດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ມີ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນການຄວບຄຸມ ແລະ ກວດກາສິນຄ້າ, ການຫຸ້ມຫໍ່, ການແກະຫໍ່, ການຄ່ຽນຖ່າຍ ສິນຄ້າ, ການບັນຈຸ ແລະ ການຍົກຍໍສິນຄ້າ ຂຶ້ນ, ລົງ ຢູ່ດ່ານພາສີຊາຍແດນ ແລະ ສະຖານທີ່ລັດຖະການພາສີກຳນົດ;
2. ເກັບຕົວຢ່າງສິນຄ້າ ຈາກຜູ້ແຈ້ງພາສີ ເພື່ອດຳເນີນການວິເຄາະ, ວິໄຈ ກ່ຽວກັບສິນຄ້າ;
3. ໃຫ້ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ສະໜອງຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານເອກະສານ ກ່ຽວກັບທີ່ມາຂອງສິນຄ້າ ເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດເລກລະຫັດສິນຄ້າ, ແຫຼ່ງກຳເນີດ ແລະ ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ;
4. ໃຫ້ເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຜູ້ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະ ໄປຕາມເສັ້ນທາງ, ເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ກຳນົດໄວ້;
5. ສືບສວນ-ສອບສວນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີອາຍາ;
6. ຍຶດ, ອາຍັດ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ເກັບຮັກສາຂອງກາງ ທີ່ພົວພັນກັບການກະທຳຜິດທາງພາສີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ເຂົ້າໃນສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ສາງ ເພື່ອກວດກາ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້;

8. ກວດຄົ້ນເຄຫະສະຖານ, ສະຖານທີ່ອື່ນ, ຍານພາຫະນະ ແລະ ຕົວບຸກຄົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

9. ນຳໃຊ້ອາວຸດ, ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວິຊາສະເພາະຕ່າງໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ ໃນເວລາປະຕິບັດໜ້າທີ່ຕາມການມອບໝາຍ;

10. ປະສານສົມທົບຂໍ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ນຳອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທຸກຂັ້ນ, ກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

11. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 126 (ປັບປຸງ) ໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ມີ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່, ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ສັງຄົມໂດຍສະເພາະບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກສິນຄ້າ;
3. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ແລະ ການຜ່ານແດນ ດ້ວຍການບໍລິການຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ຍຸຕິທຳ;
4. ຈັດເກັບຄ່າພາສີ ມອບເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ທັນກຳນົດເວລາ;
5. ນຳໃຊ້ບັນດາມາດຕະການ ເພື່ອປາບປາມການລັກລອບຫຼົບຫຼີກພາສີ ແລະ ການຄ້າຂາຍເຖື່ອນ;
6. ຮັກສາຄວາມລັບຂອງລັດ, ຄວາມລັບທາງລັດຖະການ ແລະ ຂໍ້ມູນສ່ວນຕົວຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ປະສານສົມທົບກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ ຈາກຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ປະຈຳຢູ່ດ່ານຊາຍແດນ;
8. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂອງຕົນ ຕໍ່ການຈັດຕັ້ງທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
9. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 127 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ

ອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ປາບປາມການຄ້າຂາຍເຖື່ອນ, ການຄ້າຂາຍເຖື່ອນທຸກຮູບແບບ, ການຄວບຄຸມການເຄື່ອນຍ້າຍ, ການດຳເນີນຄະດີທາງພາສີ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດກົດໝາຍ;
2. ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ຄວບຄຸມ ແລະ ບັນຊາ ການປະຕິບັດວຽກງານປາບປາມການລັກລອບຫຼົບຫຼີກພາສີ ໃນວົງລັດສະໝີພາສີທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;

3. ດຳເນີນການກວດກາລາດຕະເວນ, ຈັດວາງກຳລັງ, ສ້າງພື້ນຖານແຫຼ່ງຂ່າວ, ວິເຄາະ, ວິໄຈ, ເລືອກເຟັ້ນ, ນຳໃຊ້ຫຼັກການບໍລິຫານຄວາມສຽງ, ກຳນົດຮູບແບບ, ວິທີການຄວບຄຸມ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ຈັບກຸມ ແລະ ຍຶດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ໃນທຸກຮູບແບບ;
4. ກວດຄົ້ນເຄຫະສະຖານ, ສະຖານທີ່ອື່ນ, ຍານພາຫະນະ ແລະ ຕົວບຸກຄົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ນຳໃຊ້ອາວຸດ, ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວິຊາສະເພາະຕ່າງໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ ໃນເວລາປະຕິບັດໜ້າທີ່ຕາມການມອບໝາຍ;
6. ສ້າງບົດບັນທຶກ ຍຶດ, ອາຍັດ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ຍານພາຫະນະທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການກະທຳຜິດ, ເກັບຮັກສາຂອງກາງ ເພື່ອດຳເນີນຕາມຂັ້ນຕອນຂອງກົດໝາຍ;
7. ອອກຄຳສັ່ງເປີດການສືບສວນ-ສອບສວນ, ໝາຍຮຽກ, ໝາຍເຊີນ ຫຼື ແຈ້ງເຊີນ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕາມກົດໝາຍ;
8. ສັງລວມຜົນການສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ປະກອບສຳນວນຄະດີ ຍື່ນຕໍ່ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ເພື່ອສົ່ງຟ້ອງສານ ຕາມກົດໝາຍ;
9. ປະສານສົມທົບຂໍ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ນຳອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທຸກຂັ້ນ, ກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
10. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ງົບປະມານ, ຄັງວິຊາການ, ເງິນບໍລິຫານແຫຼ່ງຂ່າວ, ຍານພາຫະນະ, ເຄຫາສະຖານ, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງມືທັນສະໄໝ ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ປາບປາມການຄ້າຂາຍເຖື່ອນ;
11. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານຜົນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ປາບປາມການຄ້າຂາຍເຖື່ອນ ຕໍ່ກົມພາສີ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
12. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 3 ອານາເຂດ ແລະ ວົງລັດສະໝີ ພາສີ

ມາດຕາ 128 ອານາເຂດພາສີ

ອານາເຂດພາສີ ກວມເອົາຜົນແຜ່ນດິນອັນຄົບຖ້ວນຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ໄດ້ກຳນົດຂອບເຂດການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນນອກອານາເຂດພາສີ ຕາມສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ຢູ່ໃນອານາເຂດພາສີ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກເຊື້ອຊາດ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ການຜ່ານແດນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການເກັບຮັກສາສິນຄ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 129 (ປັບປຸງ) ການເຄື່ອນໄຫວໃນວົງລັດສະໝີພາສີ

ການເຄື່ອນໄຫວໃນວົງລັດສະໝີພາສີ ແມ່ນ ການເຄື່ອນໄຫວໃນ ຂອບເຂດ, ບໍລິເວນ ສຳລັບ ການປະຕິບັດວຽກງານວິຊາສະເພາະໃນການຄວບຄຸມ ຕິດຕາມ, ກວດກາ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລະ ລັດຖະການ ພາສີ ແຕ່ລະຂັ້ນ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວົງລັດສະໝີພາສີ.

ມາດຕາ 130 ການເຄື່ອນໄຫວນອກວົງລັດສະໝີພາສີ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີການຕິດຕາມການລັກລອບຫຼືບຫຼີກພາສີ ຢ່າງບໍ່ຂາດໄລຍະ ໂດຍມີຂໍ້ມູນຫຼັກຖານໜັກ ແໜ້ນນັ້ນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ມີສິດປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນນອກວົງລັດສະໝີພາສີ ໃນທ້ວອານາເຂດພາສີ ຕາມທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 128 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ພາກທີ XI

ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການລັດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງພາສີ

ມາດຕາ 131 (ໃໝ່) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ວຽກງານພາສີ ດັ່ງນີ້:

1. ຝຶຈາລະນາ ຮັບຮອງເອົາ ການກຳນົດ, ການປ່ຽນແປງ, ການຍົກເລີກ, ການລົບລ້າງ, ການຍົກເວັ້ນ ຫຼື ການຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາພາສີ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ;
2. ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນຕໍ່ສິນທິສັນຍາສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ;
3. ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້;
4. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 132 (ໃໝ່) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ

ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ວຽກງານພາສີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ປະກອບຄຳເຫັນ ຕໍ່ຮ່າງກົດໝາຍ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
2. ຊຸກຍູ້ ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການເກັບລາຍຮັບເຂົ້າ ງົບປະມານແຫ່ງລັດ ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
3. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 133 (ໃໝ່) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ວຽກງານພາສີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ການກຳນົດ, ການປ່ຽນແປງ, ການຍົກເລີກ, ການລົບລ້າງ, ການຍົກເວັ້ນ ຫຼື ການຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາພາສີ;

2. ສະເໜີການເຂົ້າເປັນພາຄີຂອງສິນທິສັນຍາສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ;
3. ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ;
4. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 134 (ໃໝ່) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ຊີ້ນຳ, ນຳພາດ້ານການເມືອງ, ແນວຄິດ ຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ທີ່ປະຈຳການໃນຂອບເຂດທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ເພື່ອຍົກສູງສະຕິຄວາມເປັນເຈົ້າການໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ;
2. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການຈັດຕັ້ງໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ເພື່ອຮັບຮູ້, ເຂົ້າໃຈ ເປັນເອກະພາບ ແລະ ພ້ອມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
3. ຕິດຕາມ ກວດກາ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແກ້ລັດຖະການພາສີ ໃນການປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່;
4. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ພາກທີ XII

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 135 (ໃໝ່) ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີ ພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິເສດການສະໜອງຂໍ້ມູນ ດ້ານພາສີ;
2. ຮ່ວມມື ກະທຳຜິດ, ປົກປິດ ແລະ ຊຸກເຊື່ອງ ຫຼື ປົກປ້ອງ ຜູ້ກະທຳຜິດ, ກົດໝ່ວງຖວງດຶງ ຫຼື ຂັດຂວາງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານພາສີ;
3. ໜີ້ນປະໝາດ, ໃສ່ຮ້າຍປາຍສີ, ບັງຄັບນາບຊຸ່, ທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຫຼື ຜູ້ແຈ້ງພາສີ;
4. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 136 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ

ຫ້າມເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ມີ ພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງລັດ, ຄວາມລັບທາງລັດຖະການ ຫຼື ຂໍ້ມູນສ່ວນຕົວຂອງຜູ້ແຈ້ງພາສີ;

2. ກົດໝ່ວງຖ່ວງດຶງ, ປອມແປງເອກະສານ, ເລີ່ນເລີ້ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່, ປະລະໜ້າທີ່ ຫຼື ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ວຽກງານທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ;

3. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕໍາແໜ່ງ, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບນາບຊຸ່ ຫຼື ຮັບສິນບິນ;

4. ປົກປ້ອງ ຫຼື ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັບຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດລະເມີດກົດໝາຍ;

5. ນໍາເອົາເງິນຄ່າພາສີ ທີ່ເກັບໄດ້ມານໍາໃຊ້ສ່ວນຕົວ;

6. ນໍາໃຊ້, ເຮັດໃຫ້ເປ່ເພ, ຕົກເຮ່ຍເສຍຫາຍ ຫຼື ຍັກຍອກເອົາຂອງກາງຄະດີທາງພາສີ;

7. ມີຜິດຕິກໍາອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 137 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບຜູ້ແຈ້ງພາສີ

ຫ້າມຜູ້ແຈ້ງພາສີ ມີ ຜິດຕິກໍາ ດັ່ງນີ້:

1. ປອມແປງຂໍ້ມູນ, ລາຍເຊັນ, ຕາປະທັບ ແລະ ເອກະສານແຈ້ງພາສີ, ສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;

2. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລະ/ຫຼື ເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ ບົດເປື້ອນຂໍ້ມູນການແຈ້ງ ພາສີ ແລະ ຫຼົບຫຼີກການປະຕິບັດຜັນທະຢ່າງຖືກຕ້ອງ;

3. ໃຫ້ສິນບິນ, ຂັດຂວາງການປະຕິບັດວຽກງານຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;

4. ໝົ່ນປະໝາດ, ນາບຊຸ່ ຫຼື ທໍາຮ້າຍຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;

5. ຫຼົບຫຼີກພາສີ, ຮ່ວມມືໃນການປົກປັດ ຫຼື ຊຸກຍູ້ການຫຼົບຫຼີກ ພາສີ ແລະ ຜັນທະອື່ນ ຂອງ ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ;

6. ດັດແກ່ ຫຼື ດັດແປງ ຂໍ້ມູນໃບແຈ້ງພາສີ ທີ່ໄດ້ລົງທະບຽນ ໃນລະບົບແຈ້ງພາສີແບບເອ ເລັກໂຕຣນິກແລ້ວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;

7. ທໍາລາຍຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ ສໍາລັບການກວດກາ ຫຼື ກວດສອບ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;

8. ເອົາບັດອະນຸຍາດແຈ້ງພາສີຂອງຕົນ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນນໍາໃຊ້;

9. ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຄວາມລັບຂອງລູກຄ້າ ທີ່ອາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງ ບໍລິສັດດັ່ງກ່າວ;

10. ມີຜິດຕິກໍາອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ XIII

ການກະທຳຜິດ ແລະ ການດຳເນີນຄະດີທາງພາສີ

ໝວດທີ 1

ການກະທຳຜິດທາງພາສີ

ມາດຕາ 138 (ປັບປຸງ) ການກະທຳຜິດທາງພາສີ

ການກະທຳຜິດທາງພາສີ ແມ່ນ ການກະທຳ ຫຼື ການເມີນເສີຍ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ສະບັບນີ້, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນກ່ຽວກັບພາສີ ໃນທຸກຮູບແບບ ກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ການຜ່ານແດນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການເກັບຮັກສາສິນຄ້າ.

ມາດຕາ 139 (ປັບປຸງ) ສະຖານການກະທຳຜິດທາງພາສີ

ການກະທຳຜິດທາງພາສີ ໄດ້ແບ່ງເປັນສອງສະຖານ ຄື ການກະທຳຜິດສະຖານເບົາ ແລະ ສະຖານໜັກ.

1. ການກະທຳຜິດສະຖານເບົາ ມີ ສາມລະດັບ ຄື:
  - ລະດັບທີ ໜຶ່ງ;
  - ລະດັບທີ ສອງ;
  - ລະດັບທີ ສາມ.
2. ການກະທຳຜິດສະຖານໜັກ ມີ ສອງລະດັບ ຄື:
  - ລະດັບທີ ໜຶ່ງ;
  - ລະດັບທີ ສອງ.

ມາດຕາ 140 (ປັບປຸງ) ການກະທຳຜິດສະຖານເບົາລະດັບທີໜຶ່ງ

ການກະທຳຜິດສະຖານເບົາລະດັບທີໜຶ່ງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ນຳເອົາ ຍານພາຫະນະນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວ ເພື່ອການທ່ອງທ່ຽວອອກຄືນຕາມກຳນົດເວລາ;
2. ແຈ້ງຂໍ້ມູນເປັນລາຍລະອຽດບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ບໍ່ຄົບຖ້ວນຕາມຕົວຈິງ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຄ່າພາສີ;
3. ບໍ່ສະໜອງເອກະສານ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕາມການສະເໜີ;
4. ບໍ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື, ສ້າງອຸປະສັກ ໃຫ້ແກ່ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;
5. ເຄື່ອນຍ້າຍ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ເຂົ້າ-ອອກ ສາງ ຫຼື ຂຶ້ນ, ລົງ ຍານພາຫະນະຢູ່ໃນສາງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
6. ເປີດການຫຸ້ມຫໍ່ ຫຼື ຫຸ້ມຫໍ່ໃໝ່ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
7. ນຳເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ຍານພາຫະນະ ອອກ ຫຼື ເຂົ້າ ສປປ ລາວ ບໍ່ຖືກຕາມດ່ານທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດ;

8. ທຳລາຍເຄື່ອງມືທາງພາສີ ເຊັ່ນ ການຕັດກົວ, ສາຍຮັດ, ກຸນແຈເອເລັກໂຕຣນິກ, ກຸນແຈສາງ, ເຄື່ອງຕິດຕາມຈຸດພິກັດ (Global Positioning System-GPS);
9. ເຄື່ອນຍ້າຍ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ໂດຍບໍ່ມີເອກສານເຄື່ອນຍ້າຍທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນຕາມລະບຽບການ;
10. ບໍ່ຕິດເຄື່ອງໝາຍ, ເລກໝາຍກຳກັບຫົບຫໍ່ ຫຼື ພາຊະນະບັນຈຸສິນຄ້າ, ບໍ່ຕິດສະຫຼາກເປັນພາສາລາວ, ບໍ່ຕິດສະແຕັມພາສີ, ໂຮມເອົາຫຼາຍຊະນິດສິນຄ້າ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນເຂົ້າໃນຫົບຫໍ່ດຽວ;
11. ເຄື່ອນຍ້າຍ, ຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ບໍ່ໄປຕາມເສັ້ນທາງທີ່ລັດຖະການພາສີ ກຳນົດ ຫຼື ມີການຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕາມເສັ້ນທາງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
12. ບໍ່ນຳເອົາ ຍານພາຫະນະ ແລະ ກົນຈັກ ທີ່ນຳເຂົ້າໃນລະບອບຊົ່ວຄາວ ອອກຄົນຕາມກຳນົດເວລາ;
13. ພາຫະນະທີ່ບໍ່ໄດ້ດັດແປງ, ເສີມແຕ່ງ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການກະທຳຜິດທາງພາສີ ເພື່ອຫຼົບຫຼີກການກວດກາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ.

ມາດຕາ 141 (ປັບປຸງ) ການກະທຳຜິດສະຖານເປົາລະດັບທີສອງ

ການກະທຳຜິດສະຖານເປົາລະດັບທີສອງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ແຈ້ງຂໍ້ມູນບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຄ່າພາສີ ເຊັ່ນ ເລກລະຫັດສິນຄ້າ, ແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ, ອັດຕາພາສີ, ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ;
2. ແຈ້ງຫົບຫໍ່ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ບໍ່ຖືກຕາມຈຳນວນຕົວຈິງ ຫຼື ການແຈ້ງຫຼາຍຫົວໜ່ວຍ, ຫຼາຍຊະນິດສິນຄ້າ ເປັນຫົວໜ່ວຍ ຫຼື ຊະນິດດຽວ ເພື່ອຫຼົບຫຼີກຄ່າພາສີ;
3. ແຈ້ງຫົບຫໍ່ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຢູ່ໃນລະບອບງົດເກັບ, ຍົກເວັ້ນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນພາສີ ບໍ່ຖືກຕາມຈຳນວນຕົວຈິງ;
4. ຫຼຸດ ຫຼື ເພີ່ມຈຳນວນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ບໍ່ແຈ້ງຈຳນວນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຢູ່ໃນລະບົບສາງ;
5. ລະເມີດລະບຽບການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການຜ່ານແດນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ;
6. ນຳໃຊ້ຍານພາຫະນະ, ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ນຳເຂົ້າໃນລະບອບ ຊົ່ວຄາວ, ງົດເກັບ, ຍົກເວັ້ນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນພາສີ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ.

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ພ້ອມທັງວັດຖຸສິ່ງຂອງ ແລະ ພາຫະນະ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການກະທຳຜິດ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນປະເພດຄວບຄຸມ ຫຼື ເກືອດຫ້າມ ທີ່ຖືກຍຶດໄວ້ນັ້ນ ໃຫ້ສິ່ງຄົນແກ່ເຈົ້າຂອງ ພາຍຫຼັງໄດ້ຊຳລະຄ່າພາສີ, ຄ່າປັບໃໝ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 142 (ປັບປຸງ) ການກະທຳຜິດສະຖານເປົາລະດັບທີສາມ

ການກະທຳຜິດສະຖານເປົາລະດັບທີສາມ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳເອົາຍານພາຫະນະ ຂົນສົ່ງ ທາງນໍ້າ, ທາງອາກາດ ທີ່ຂົນສົ່ງ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ເຂົ້າ ທຽບທຳເຮືອ, ຈອດ ຫຼື ຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ ຢູ່ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ມີດ່ານພາສີ ໂດຍບໍ່ແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;
2. ນຳເອົາ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ບໍ່ແມ່ນປະເພດຄວບຄຸມ ຫຼື ເກືອດຫ້າມ ເຂົ້າ ຫຼື ອອກ ສປປ ລາວ ໂດຍບໍ່ຜ່ານດ່ານພາສີຊາຍແດນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ;
3. ເຊື່ອງອຳບົດບັງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ໂດຍນຳໃຊ້ຍານພາຫະນະ ຫຼື ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ເພື່ອລັກ ລອບຫຼືບຫຼີກພາສີ ໂດຍເຈດຕະນາ;
4. ເກັບມ້ຽນ ຫຼື ມີໄວ້ໃນຄອບຄອງສິນຄ້າ ໂດຍບໍ່ມີເອກະສານແຈ້ງເສຍພາສີເປັນລາຍລະອຽດ. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ພ້ອມທັງວັດຖຸສິ່ງຂອງ ແລະ ພາຫະນະ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການກະທຳຜິດ ຊຶ່ງ ບໍ່ແມ່ນປະເພດຄວບຄຸມ ຫຼື ເກືອດຫ້າມ ທີ່ຖືກຍຶດໄວ້ນັ້ນ ໃຫ້ສິ່ງຄືນແກ່ເຈົ້າຂອງ ພາຍຫຼັງໄດ້ຊຳລະຄ່າພາສີ ແລະ ຄ່າປັບໃໝ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 143 (ປັບປຸງ) ການກະທຳຜິດສະຖານໜັກລະດັບທີໜຶ່ງ

ການກະທຳຜິດສະຖານໜັກລະດັບທີໜຶ່ງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ເຄື່ອນຍ້າຍ, ມີໄວ້ໃນຄອບຄອງ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ປະເພດຄວບຄຸມ ໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະຕົກເປັນຂອງ ລັດຕາມກົດໝາຍ;
2. ນຳເອົາເງິນສົດ, ວັດຖຸມີຄ່າ ແລະ ເຄື່ອງມືທາງດ້ານການເງິນ ເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ທີ່ມີ ມູນຄ່າເກີນລະບຽບການກຳນົດ ໂດຍບໍ່ແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີປະຈຳດ່ານ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຈະຖືກຍຶດຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 144 (ປັບປຸງ) ການກະທຳຜິດສະຖານໜັກລະດັບທີສອງ

ການກະທຳຜິດສະຖານໜັກລະດັບທີສອງ ແມ່ນ ການກະທຳຜິດສະຖານໜັກລະດັບທີໜຶ່ງ ທີ່ ໄດ້ມີການລະເມີດເທື່ອທີສາມຂຶ້ນໄປ, ການລັກລອບຫຼືບຫຼີກພາສີໃນທຸກຮູບແບບ ທີ່ມີຄ່າພາສີ ແຕ່ 100.000.000 (ໜຶ່ງຮ້ອຍລ້ານ) ກີບ ຂຶ້ນໄປ, ການລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງບັນຍາ ແລະ ການປອມແປງເອ ກະສານທາງພາສີ, ລາຍເຊັນ, ຕາປະທັບ.

ການກະທຳຜິດສະຖານໜັກລະດັບທີສອງນີ້ ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຊຶ່ງຈະຖືກດຳເນີນ ຄະດີ ແລະ ລົງໂທດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນປະມວນກົດໝາຍອາຍາ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 145 (ປັບປຸງ) ການກະທຳຜິດ ກ່ຽວກັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງປະເພດເກືອດຫ້າມ

ເມື່ອເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ກວດພົບເຫັນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ປະເພດເກືອດຫ້າມ ກໍມີສິດຍຶດ ຫຼື ອາ ຍຶດ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ລວມທັງຍານພາຫະນະທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການກະທຳຜິດດັ່ງກ່າວ ພ້ອມທັງກັກຕົວ ແລະ ເຮັດ ບົດບັນທຶກ ແລ້ວສົ່ງຜູ້ຖືກຫາ ພ້ອມທັງຂອງກາງໃຫ້ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ເພື່ອດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 146 ການຄອບຄອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງ

ບຸກຄົນໃດຫາກມີສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ຜິດກົດໝາຍ ຫຼື ມີຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງ ຊຶ່ງບັນທຸກ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງດັ່ງກ່າວ ຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງຕົນ ຈະຖືວ່າເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ຍານພາຫະນະນັ້ນ.

ຜູ້ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງທຸກປະເພດ ຈະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງພາສີ ແລະ ທາງອາຍາ ກໍຕໍ່ເມື່ອການລະເມີດນັ້ນ ຫາກເກີດຈາກການກະທຳຂອງຜູ້ກ່ຽວເອງ.

**ໝວດທີ 2
ການດຳເນີນຄະດີທາງພາສີ**

ມາດຕາ 147 ບົດບັນທຶກການຍຶດ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ

ເມື່ອພົບເຫັນການລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ມີສິດ ຍຶດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ຍານພາຫະນະ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການກະທຳຜິດພ້ອມທັງເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານໃນການດຳເນີນຄະດີ.

ການເຮັດບົດບັນທຶກການຍຶດ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕ້ອງດຳເນີນໃນທັນທີ ໂດຍມີເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຢ່າງໜ້ອຍສອງຄົນ.

ບົດບັນທຶກການຍຶດ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕ້ອງເຮັດຊ້ອງໜ້າຜູ້ຖືກຫາ ແລະ ມອບໃຫ້ຜູ້ຖືກຫາອ່ານ, ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຖືກຫາບໍ່ສາມາດອ່ານໄດ້ ແມ່ນມອບໃຫ້ບຸກຄົນທີສາມອ່ານໃຫ້ຟັງແລ້ວ ຜູ້ຖືກຫາຕ້ອງລົງລາຍເຊັນ ຫຼື ແປະໄປ້ມືໃສ່ບົດບັນທຶກນັ້ນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຖືກຫາບໍ່ຍອມເຊັນ ຫຼື ແປະໄປ້ມືໃສ່ບົດບັນທຶກ ແມ່ນໃຫ້ໝາຍເຫດໄວ້. ບົດບັນທຶກໃຫ້ເຮັດເປັນສາມສະບັບ, ໜຶ່ງສະບັບປະກອບເຂົ້າສຳນວນຄະດີ, ໜຶ່ງສະບັບມອບໃຫ້ຜູ້ຖືກຫາ ແລະ ອີກໜຶ່ງສະບັບເກັບໄວ້ສຳເນົາ.

ໃນກໍລະນີບໍ່ພົບເຫັນຜູ້ຖືກຫານັ້ນພາຍຫຼັງເຮັດບົດບັນທຶກແລ້ວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຕ້ອງແຈ້ງ ຫຼື ປະກາດໄວ້ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຫ້ອງການພາສີ ຫຼື ຕາມສື່ຕ່າງໆ ພາຍໃນເວລາ ສີ່ສິບແປດຊົ່ວໂມງ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງມາພົວພັນພາຍໃນເວລາ ຊາວເອັດວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ແຈ້ງ ຫຼື ປະກາດເປັນຕົ້ນໄປ. ຖ້າກາຍເວລາດັ່ງກ່າວ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຈະຕົກເປັນຂອງລັດ ດ້ວຍການຕົກລົງຂອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງການເງິນ, ຖ້າເປັນສິນຄ້າຄວບຄຸມ ຫຼື ສິນຄ້າເກືອດຫ້າມ ກໍຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 148 ການເອົາຄຳໃຫ້ການ

ພາຍຫຼັງເຮັດບົດບັນທຶກການຍຶດ, ການອາຍັດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງແລ້ວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຕ້ອງເອົາຄຳໃຫ້ການຈາກຜູ້ຖືກຫາແລ້ວເຮັດບົດບັນທຶກຄຳໃຫ້ການດັ່ງກ່າວ.

ໃນການເອົາຄຳໃຫ້ການ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ການເອົາຄຳໃຫ້ການ ຕ້ອງດຳເນີນໃນທັນທີ ເມື່ອມີການຍຶດ, ອາຍັດ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງແລ້ວ. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດເອົາຄຳໃຫ້ການໄດ້ໃນທັນໃດນັ້ນ ຕ້ອງເຮັດບົດບັນທຶກພ້ອມດ້ວຍເຫດຜົນ;
2. ກ່ອນເອົາຄຳໃຫ້ການ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຕ້ອງແຈ້ງຂໍ້ກ່າວຫາ ພ້ອມທັງອະທິບາຍສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ຖືກຫາ, ໃນເວລາເອົາຄຳໃຫ້ການນັ້ນ ຕ້ອງມີເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຢ່າງໜ້ອຍສອງຄົນ;

3. ການເອົາຄໍາໃຫ້ການຕ້ອງດໍາເນີນໃນສະຖານທີ່ ຊຶ່ງລັດຖະການພາສີ ກໍານົດ;
4. ເມື່ອເອົາຄໍາໃຫ້ການສິ້ນສຸດແລ້ວມອບໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ການອ່ານເນື້ອໃນຂອງບົດບັນທຶກ, ໃນກໍລະນີຜູ້ໃຫ້ການບໍ່ສາມາດອ່ານໄດ້ ກໍມອບໃຫ້ບຸກຄົນທີສາມ ຫຼື ຜູ້ບັນທຶກອ່ານ ແລ້ວຜູ້ໃຫ້ການລົງລາຍເຊັນ ແລະ ແປະໂປ້ມື. ໃນກໍລະນີມີບາງຂໍ້ມູນໄດ້ຖືກດັດແປງ ຜູ້ໃຫ້ການຕ້ອງລົງລາຍເຊັນຢັ້ງຢືນ ແລະ ແປະໂປ້ມືໄວ້ດ້ວຍຕົວຕົນ ບ່ອນມີການດັດແປງ;
5. ໃນກໍລະນີຜູ້ໃຫ້ການບໍ່ຍອມລົງລາຍເຊັນ ຫຼື ບໍ່ຍອມແປະໂປ້ມື ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຜູ້ສືບສວນ-ສອບສວນ ຕ້ອງໝາຍເຫດໄວ້ໃນຕອນທ້າຍຂອງບົດບັນທຶກ;
6. ໃນເວລາເອົາຄໍາໃຫ້ການຂອງຜູ້ຖືກຫາ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນຄະດີ ບໍ່ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບ, ນາບຊຸ່ ຫຼື ນໍາໃຊ້ມາດຕະການອື່ນ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
7. ບົດບັນທຶກຄໍາໃຫ້ການຕ້ອງເຮັດເປັນສາມສະບັບ, ໜຶ່ງສະບັບປະກອບເຂົ້າສໍານວນຄະດີ, ໜຶ່ງສະບັບມອບໃຫ້ຜູ້ຖືກຫາ ແລະ ອີກໜຶ່ງສະບັບເກັບໄວ້ສໍາເນົາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ.

ມາດຕາ 149 (ປັບປຸງ) ການຮັກສາຂອງກາງ

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງທີ່ຖືກຍຶດເປັນຂອງກາງ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ເປັນຜູ້ປົກປັກຮັກສາໄວ້, ບໍ່ໃຫ້ນໍາໃຊ້, ບໍ່ໃຫ້ເຮັດເປເຜ, ຕົກເຮຍເສຍຫາຍ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຍ້າຍອອກ. ໃນກໍລະນີມີການເປເຜ, ເສຍຫາຍ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕາມກົດໝາຍ.

ສໍາລັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ເສື່ອມຄຸນນະພາບໄວ ຫຼື ບໍ່ເໝາະສົມໃນການຮັກສາໄວ້, ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງນໍາອອກປະມຸນຂາຍ ຕາມກົດໝາຍ. ເງິນທີ່ຂາຍໄດ້ນັ້ນ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຮັກສາໄວ້ຈົນກວ່າການດໍາເນີນຄະດີຈະສິ້ນສຸດ.

ມາດຕາ 150 (ປັບປຸງ) ການສົມຍອມຄະດີ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ສາມາດດໍາເນີນການແກ້ໄຂຄະດີທາງພາສີ ຕາມການສົມຍອມ ຂອງຜູ້ກະທໍາຜິດ ທີ່ບໍ່ເປັນການກະທໍາຜິດທາງອາຍາ.

ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ແລະ ແປະໂປ້ມືລົງໃນບົດບັນທຶກ ຜູ້ກະທໍາຜິດຕ້ອງມາສົມຍອມຄະດີ ກັບລັດຖະການພາສີພາຍໃນເວລາ ເຈັດວັນລັດຖະການ, ຖ້າກາຍເວລາດັ່ງກ່າວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງແຈ້ງ ຫຼື ປະກາດໄວ້ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຫ້ອງການພາສີ ຫຼື ຕາມສື່ຕ່າງໆ ເມື່ອໃຫ້ຜູ້ກະທໍາຜິດມາພົວພັນ ພາຍໃນເວລາ ຊາວເອັດວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ແຈ້ງ ຫຼື ປະກາດ ເປັນຕົ້ນໄປ. ຖ້າກາຍເວລາດັ່ງກ່າວສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຈະຕົກເປັນຂອງລັດ ດ້ວຍການຕົກລົງຂອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງການເງິນ, ຖ້າເປັນສິນຄ້າຄວບຄຸມ ຫຼື ສິນຄ້າເກືອດຫ້າມ ກໍຈະຖືກດໍາເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ.

ໃນກໍລະນີຜູ້ກະທໍາຜິດ ຫາກສົມຍອມຄະດີຕາມບົດບັນທຶກການກະທໍາຜິດແລ້ວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຕ້ອງເຮັດບົດບັນທຶກການສົມຍອມຄະດີ ແລ້ວໃຫ້ຜູ້ກະທໍາຜິດຊໍາລະຄ່າພາສີ ພ້ອມທັງຄ່າປັບໃໝທັນທີ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ກະທໍາຜິດ ຫາກບໍ່ສາມາດຊໍາລະໄດ້ທັນທີນັ້ນ ຜູ້ກ່ຽວຕ້ອງຊໍາລະ ຢ່າງຊໍາບໍ່ໃຫ້ກາຍ ສືບຫ້າວັນ ນັບແຕ່ວັນເຮັດບົດບັນທຶກການສົມຍອມຄະດີເປັນຕົ້ນໄປ. ພາຍຫຼັງໄດ້ຊໍາລະແລ້ວ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ບໍ່ແມ່ນປະເພດຄວບຄຸມ ແລະ ເກືອດຫ້າມ ພ້ອມດ້ວຍຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງ ແລະ ວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ນໍາໃຊ້ການກະທໍາຜິດນັ້ນ ໃຫ້ສົ່ງຄືນແກ່ເຈົ້າຂອງ.

ມາດຕາ 151 ການກວດຄົ້ນຍານພາຫະນະ ແລະ ຕົວບຸກຄົນ

ການກວດຄົ້ນຍານພາຫະນະ ແມ່ນ ການກວດຄົ້ນລົດ ທຸກປະເພດ, ເຮືອ, ແຜ, ກຳປັ່ນ, ຍົນ, ລົດໄຟ ຫຼື ຍານພາຫະນະອື່ນ ທີ່ມີຂໍ້ມູນໜັກແໜ້ນ ຫຼື ເຫັນສິ່ງມີຜິດ ທີ່ບົ່ງບອກວ່າມີການຊຸກເຊື່ອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ລັກລອບຫຼືບຸກຜາສີ ຈະດຳເນີນໃນເວລາໃດກໍໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງໃຫ້ຊ່ອງໜ້າເຈົ້າຂອງຍານພາຫະນະ ຫຼື ຜູ້ຂັບຂີ່ຍານ ພາຫະນະ.

ການກວດຄົ້ນຕົວບຸກຄົນ ຕ້ອງດຳເນີນໃນສະຖານທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຕ້ອງແມ່ນເຈົ້າໜ້າທີ່ເພດດຽວກັນ ກັບຜູ້ຖືກກວດຄົ້ນ.

ມາດຕາ 152 ການກວດຄົ້ນເຄຫະສະຖານ

ການກວດຄົ້ນເຄຫະສະຖານ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຂໍຄຳສັ່ງກວດຄົ້ນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ນຳອີງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ຫຼື ສານປະຊາຊົນ, ເວັ້ນ ເສຍແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມຜູ້ລັກລອບຫຼືບຸກຜາສີ ຢ່າງບໍ່ຂາດໄລຍະ ຫຼື ມີການກະທຳ ຜິດເຊິ່ງໜ້າ ແລະ ຮີບດ່ວນ ແຕ່ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ອີງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ຫຼື ສານປະຊາຊົນຮັບຊາບ ພາຍ ໃນເວລາ ສິ່ສິບແປດຊົ່ວໂມງ ພາຍຫຼັງການກວດຄົ້ນສິ້ນສຸດ;
2. ກ່ອນ ແລະ ຫຼັງການກວດຄົ້ນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຕ້ອງສະແດງຄວາມບໍລິສຸດຂອງຕົນ ຕໍ່ເຈົ້າຂອງເຄຫະສະຖານທີ່ຖືກກວດຄົ້ນ;
3. ເຮັດຊ່ອງໜ້າເຈົ້າຂອງເຄຫະສະຖານ, ພະຍານຢ່າງໜ້ອຍສອງຄົນ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ. ສຳລັບການກວດຄົ້ນ ບໍລິສັດ, ສຳນັກງານ, ອົງການນັ້ນ ຕ້ອງເຮັດຊ່ອງໜ້າຜູ້ຕາງໜ້າສະຖານທີ່ ຫຼື ອົງການ ດັ່ງກ່າວ;
4. ເມື່ອໄດ້ກວດຄົ້ນສິ້ນສຸດແລ້ວ ຕ້ອງເຮັດບົດບັນທຶກຜົນການກວດຄົ້ນ ແລະ ອ່ານຊ່ອງໜ້າຜູ້ເຂົ້າ ຮ່ວມໃນການກວດຄົ້ນແລ້ວພ້ອມກັນລົງລາຍເຊັນ ແລະ ແປະໄປ້ມີໄວ້ເປັນຫຼັກຖານ, ບົດບັນທຶກຜົນການກວດຄົ້ນ ເຮັດເປັນສີ່ສະບັບ ໜຶ່ງສະບັບປະກອບເຂົ້າສຳນວນຄະດີ, ໜຶ່ງສະບັບມອບໃຫ້ເຈົ້າຂອງເຄຫະສະຖານທີ່ຖືກກວດຄົ້ນ, ໜຶ່ງສະບັບມອບໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອີກໜຶ່ງສະບັບເກັບໄວ້ສຳເນົາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ.

ໝວດທີ 3

ການແກ້ໄຂຄະດີທາງພາສີ

ມາດຕາ 153 (ບັບປຸງ) ການແກ້ໄຂຄະດີທາງພາສີ

ຄະດີທາງພາສີທີ່ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕົກເປັນຂອງລັດ ຫຼື ມີການສົມຍອມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນມາດຕາ 147 ແລະ 150 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຖືວ່າເປັນການສິ້ນສຸດການແກ້ໄຂຄະດີທາງພາສີ, ເວັ້ນ ເສຍແຕ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ.

ສຳລັບການຈັດຕັ້ງຂຶ້ນຕ່າງໆ, ພະນັກງານ, ທະຫານ ແລະ ຕຳຫຼວດ ຫາກໄດ້ຈັບກຸມ, ຍຶດສິນ ຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ລັກລອບຫຼືບຸກຜາສີ ໃນກໍລະນີເຊິ່ງໜ້າ ຫຼື ຮີບດ່ວນ ຕ້ອງມອບຄະດີພ້ອມດ້ວຍຂອງກາງ ແລະ ຂໍ້ມູນຫຼັກຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ບ່ອນໃກ້ສຸດໃນທັນທີ ເມື່ອດຳເນີນການແກ້ໄຂ ຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 154 (ປັບປຸງ) ຄ່າປັບໃໝ ແລະ ຂາຍເຄື່ອງຮິບ

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ດຳເນີນຄະດີທາງພາສີສິ້ນສຸດແລ້ວ ເງິນຄ່າປັບໃໝ ແລະ ເງິນຂາຍເຄື່ອງຮິບ ຕ້ອງມອບເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຢ່າງລວມສູນ, ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນເວລາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 155 ຜົນທະໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ

ໃນເວລາປະຕິບັດໜ້າທີ່ສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ປາບປາມການຄ້າຂາຍເຖື່ອນ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ, ຜະນັກງານ, ທະຫານ, ຕ່າຫຼວດ ແລະ ປະຊາຊົນ ມີຜົນທະໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື.

**ໝວດທີ 4
ການສັ່ງຜ້ອງຂຶ້ນສານ**

ມາດຕາ 156 ຄະດີທາງພາສີທີ່ສັ່ງຜ້ອງຂຶ້ນສານ

ຄະດີທາງພາສີທີ່ສັ່ງຜ້ອງຂຶ້ນສານ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ມີການຕົກລົງສົມຍອມເສຍຄ່າພາສີ ຜ່ອມທັງຄ່າປັບໃໝ;
2. ບໍ່ປະຕິບັດຕາມບົດບັນທຶກການສົມຍອມຄະດີ;
3. ການຍຶດສິນຄ້າເກືອດຫ້າມ;
4. ບໍ່ປະຕິບັດຕາມສັນຍາຄ້າປະກັນ;
5. ການລັກລອບຫຼືບຫຼີກພາສີໃນທຸກຮູບແບບ ທີ່ມີຄ່າພາສີ ແລະ ຄ່າອື່ນ ແຕ່ 100.000.000 (ຫນຶ່ງຮ້ອຍລ້ານ) ກີບ ຂຶ້ນໄປ;
6. ການກະທຳຜິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 157 ການປະກອບສຳນວນຄະດີ

ລັດຖະການພາສີ ຕ້ອງປະກອບສຳນວນຄະດີຍື່ນຕໍ່ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ຫຼື ສານປະຊາຊົນທີ່ມີສິດອຳນາດ ເພື່ອດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ.

ສຳນວນຄະດີປະກອບດ້ວຍ ຄຳຮ້ອງ, ບົດບັນທຶກການຍຶດ ຫຼື ອາຍັດ, ຄຳສັ່ງເປີດການສືບສວນ-ສອບສວນ, ບົດບັນທຶກການສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ທີ່ຈຳເປັນ.

ເນື້ອໃນຄຳຮ້ອງ ຕ້ອງບົ່ງບອກການກະທຳຜິດຂອງຜູ້ລະເມີດໂດຍສັງເຂບ, ຂໍ້ກ່າວຫາ, ມາດຕາກົດໝາຍທີ່ລະເມີດ, ຈຸດປະສົງ ແລະ ເນື້ອໃນຂອງການຮ້ອງຜ້ອງ.

ການຮ້ອງຜ້ອງ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ຫຼື ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີແຜ່ງ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 158 (ປັບປຸງ) ການເປີດການສືບສວນ-ສອບສວນ

ລັດຖະການພາສີ ຈະດຳເນີນການເປີດການສືບສວນ-ສອບສວນຄະດີທາງພາສີ ເມື່ອມີການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 143 ແລະ ມາດຕາ 144 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ການກະທຳຜິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນປະມວນກົດໝາຍອາຍາ.

ໃນກໍລະນີ ມີຫຼັກຖານຄົບຖ້ວນແລ້ວ ໃຫ້ລັດຖະການພາສີ ສົ່ງສໍານວນຄະດີໃຫ້ອົງການໄອຍະ
ການປະຊາຊົນ ເພື່ອທໍາການສັ່ງຜ່ອງຂັ້ນສານໂດຍກົງ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງເປີດການສືບສວນ-ສອບສວນກໍໄດ້.

ມາດຕາ 159 (ປັບປຸງ) ຄໍາສັ່ງເປີດການສືບສວນ-ສອບສວນ

ຫົວໜ້າກົມພາສີ, ຫົວໜ້າພາສີປະຈໍາ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຫຼື ຫົວໜ້າພະແນກ, ຫົວໜ້າ
ກອງສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ປາບປາມການຄ້າຂາຍເຖື່ອນປະຈໍາພາກ ອອກຄໍາສັ່ງເປີດການສືບສວນ-ສອບ
ສວນ ຕາມຂອບເຂດ, ສິດອໍານາດຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ
ການດໍາເນີນຄະດີອາຍາ.

ມາດຕາ 160 ຫຼັກຖານໃນຄະດີ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ພາວະວິໄສຂອງຫຼັກຖານ ຊຶ່ງມີຫຼັກຖານ
ທາງດ້ານ ວັດຖຸ, ເອກະສານ ແລະ ບຸກຄົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຫຼັກຖານທາງດ້ານວັດຖຸ ແມ່ນ ວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ເປັນຂອງກາງ ຊຶ່ງຜົວຝັນກັບການກະທໍາຜິດທາງ
ພາສີ ແລະ ໄດ້ມາຈາກການ ຍຶດ, ອາຍັດ ເຊັ່ນ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ວັດຖຸ, ອຸປະກອນ, ຍານພາຫະນະ ແລະ ວັດ
ຖຸສິ່ງຂອງອື່ນ ທີ່ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການກະທໍາຜິດທາງພາສີ;
2. ຫຼັກຖານທາງດ້ານເອກະສານ ແມ່ນ ບັນດາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ແລະ
ເອກະສານປະກອບ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 27 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້, ບົດບັນທຶກການສືບສວນ-
ສອບສວນ, ປຶ້ມເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານການເງິນ-ການບັນຊີ, ຮູບພາບ ແລະ ເອກະສານອື່ນທີ່ຜົວຝັນກັບການກະ
ທໍາຜິດທາງພາສີ;
3. ຫຼັກຖານທາງດ້ານບຸກຄົນ ແມ່ນ ຄໍາໃຫ້ການຂອງຜູ້ຖືກຫາ, ພະຍານ ແລະ ຄໍາເຫັນຢັ້ງຢືນຂອງຜູ້
ຊ່ຽວຊານ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນທີ່ຜົວຝັນກັບການກະທໍາຜິດທາງພາສີ.

ພາກທີ XIV

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານພາສີ

ໝວດທີ 1

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາສີ

ມາດຕາ 161 (ປັບປຸງ) ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາສີ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາສີ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດ
ທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງການເງິນເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບກະຊວງອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງ
ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາສີ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງການເງິນ;
2. ກົມພາສີ;
3. ພາສີປະຈໍາ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

3.1. ດ່ານພາສີຊາຍແດນ;

3.2. ຫ້ອງການພາສີປະຈຳລະບົບສາງ, ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດອື່ນ.
ສຳລັບ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການພາສີປະຈຳລະບົບສາງ, ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດອື່ນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຂອງກະຊວງການເງິນ.

ມາດຕາ 162 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງການເງິນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາສີ ກະຊວງການເງິນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ສ້າງແຜນການ, ອອກລະບຽບການ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ ແລະ ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ;
3. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ;
4. ຮັບຮອງແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາວຽກງານ ຂອງລັດຖະການພາສີ;
5. ຄຸ້ມຄອງບັນຊີສຳຮອງສິ່ງຄືນເງິນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ;
6. ຊີ້ນຳ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ, ນິຕິກຳອື່ນ ແລະ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງລັດຖະການພາສີ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
7. ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນພາສີ;
8. ຕົກລົງແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ບຸກຄະລາກອນ ຂອງລັດຖະການພາສີ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໂດຍການປະສານສົມທົບ ກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
9. ຍຶດ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ບໍ່ມີເຈົ້າຂອງມາພົວພັນ ຫຼື ເຈົ້າຂອງແຈ້ງສະລະສິດ;
10. ປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ;
11. ພົວພັນ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ;
12. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານໃຫ້ລັດຖະບານ ແລະ ສະພາແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
13. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 163 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກົມພາສີ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາສີ ກົມພາສີ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ;
2. ຄົ້ນຄວ້າອອກ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການທາງດ້ານວິຊາການ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານພາສີ;

3. ຈັດຕັ້ງຜູ້ນຳຂະຫຍາຍ, ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
4. ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາວຽກງານຂອງລັດຖະການພາສີ ເພື່ອສະເໜີກະຊວງ ການເງິນ ຝ່າຍລະນາ;
5. ຄົ້ນຄວ້າການສະເໜີສ້າງຕັ້ງລະບົບສາງ, ຮ້ານຄ້າປອດພາສີ ເພື່ອສະເໜີກະຊວງການເງິນ ຝ່າຍລະນາ;
6. ຊີ້ນຳ, ນຳພາ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ ກວດກາ ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ, ວິຊາສະເພາະ ແລະ ການ ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງລັດຖະການພາສີ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
7. ເກັບກຳ, ສັງລວມ, ວິເຄາະ, ວິໄຈ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງ ອອກສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ;
8. ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ, ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນພາສີ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ພາສີ;
9. ສ້າງແຜນການສ້າງ ບຳລຸງ, ຈັດວາງ, ສັບຊ້ອນ, ສະເໜີແຕ່ງຕັ້ງ, ເລື່ອນຊັ້ນ, ເລື່ອນຂັ້ນ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ລັດຖະກອນພາສີ;
10. ຄົ້ນຄວ້າ, ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງຜູ້ແຈ້ງພາສີ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຂອບເຂດຄວາມ ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍ;
11. ຍຶດ, ອາຍັດ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ຍານພາຫະນະ ແລະ ເກັບຮັກສາຂອງກາງ ທີ່ພົວພັນ ກັບການກະທຳຜິດທາງພາສີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີ ທາງອາຍາ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
12. ກວດຄົ້ນເຄຫະສະຖານ, ສະຖານທີ່ອື່ນ, ຍານພາຫະນະ ແລະ ຕົວບຸກຄົນ ຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
13. ເຂົ້າສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ສາງ ເພື່ອກວດກາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ຍານພາ ຫະນະ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ;
14. ອອກຄຳສັ່ງເປີດການສືບສວນ-ສອບສວນ, ໝາຍຮຽກ, ໝາຍເຊີນ ຫຼື ແຈ້ງເຊີນ ບຸກ ຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕາມກົດໝາຍ;
15. ດຳເນີນການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ, ການກວດກາ, ປາບປາມການລັກລອບ ຫຼືບຫຼີກພາສີ ແລະ ຝ່າຍລະນາ ແກ້ໄຂຄະດີທາງພາສີ;
16. ດຳເນີນການແກ້ໄຂຄະດີທາງພາສີ ຕາມການສົມມອມຂອງຜູ້ກະທຳຜິດ;
17. ສືບສວນ-ສອບສວນ ຄະດີທາງພາສີ ແລະ ປະກອບສຳນວນຄະດີທາງພາສີ ສິ່ງໃຫ້ອົງ ການໄອຍະການປະຊາຊົນ ເພື່ອສັ່ງຝ່ອງຕໍ່ສານ;
18. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ກ່ຽວ ກັບວຽກງານພາສີ;
19. ປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງ, ສົນທິສັນຍາ, ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ, ພົວພັນ, ຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ ຕາມການມອບໝາຍ;

20. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານພາສີ ຕໍ່ກະຊວງການເງິນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

21. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 164 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພາສີປະຈຳ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ພາສີປະຈຳ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ກົມພາສີ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ກົນໄກຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາສີ ພາຍໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ;

2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ ໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຢູ່ໃນສັງຄົມ ໃຫ້ມີຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ຕື່ນຕົວປະຕິບັດ;

3. ເກັບກຳ, ສັງລວມ, ວິເຄາະ, ວິໄຈ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ;

4. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາ, ກວດການ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາວຽກງານວິຊາສະເພາະ, ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງບັນດາດ່ານພາສີຊາຍແດນ ແລະ ຫ້ອງການພາສີປະຈຳລະບົບສາງ, ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ເຂດເສດຖະກິດອື່ນ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

5. ສ້າງແຜນຄາດຄະເນເກັບລາຍຮັບພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຂອງສົກງົບປະມານພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ກົມພາສີ;

6. ຄົ້ນຄວ້າ, ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ຂອງຜູ້ແຈ້ງພາສີ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

7. ດຳເນີນການກວດສອບຄືນການແຈ້ງພາສີ, ການກວດກາ, ປາບປາມການລັກລອບຫຼືບຫຼີກພາສີ, ດຳເນີນ ແລະ ແກ້ໄຂຄະດີທາງພາສີ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ;

8. ສືບສວນ-ສອບສວນຄະດີທາງພາສີ ແລະ ປະກອບສຳນວນຄະດີຍື່ນຕໍ່ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ເພື່ອສັ່ງຜ່ອງຕໍ່ສານ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ;

9. ປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ;

10. ສ້າງແຜນການສ້າງ ບຳລຸງ, ຈັດວາງພະນັກງານ, ສະເໜີແຕ່ງຕັ້ງ, ປັດຕຳແໜ່ງ, ຍົກຍ້າຍ, ສັບຊ້ອນໝູນວຽນລັດຖະກອນພາສີ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນຕໍ່ກົມພາສີ;

11. ຕິດຕາມ ກວດກາ, ປະເມີນຜົນການເຄື່ອນໄຫວແຈ້ງພາສີຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ເພື່ອປະຕິບັດນະໂຍບາຍຍ້ອງຍໍຕາມຄວາມເໝາະສົມ;

12. ຝົວຜັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີຕາມການມອບໝາຍ;

13. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານພາສີຕໍ່ກົມພາສີ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

14. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 165 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງດ່ານພາສີຊາຍແດນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາສີ ດ່ານພາສີຊາຍແດນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ ກົມພາສີ, ພາສີປະຈຳ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດ ແຜນການເກັບລາຍຮັບພາສີ ແລະ ຜັນທະອື່ນ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການຂອງບຶງປະມານຕາມຄາດໝາຍ;
3. ຈັດເກັບຄ່າພາສີ ແລະ ຜັນທະອື່ນ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ເຂົ້າງົບປະ ມານແຫ່ງລັດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ, ຊັດເຈນ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ທັນເວລາ;
4. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວິຊາສະເພາະຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີປະຈຳດ່ານ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
5. ບໍລິການ, ຕິດຕາມ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການກວດກາ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ລວມທັງການຜ່ານແດນ ຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ;
6. ຄົ້ນຄວ້າ, ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ຂອງຜູ້ແຈ້ງພາສີ;
7. ສະກັດກັ້ນທຸກການລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ດຳເນີນຄະດີຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ;
8. ຕິດຕາມ, ປະເມີນຜົນການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຜູ້ແຈ້ງພາສີ ທີ່ປະຕິບັດກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ;
9. ເກັບກຳ, ສັງລວມ, ວິເຄາະ, ວິໄຈ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ;
10. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ;
11. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານພາສີ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
12. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 166 (ບັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນ

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທຸກຂັ້ນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ວຽກງານພາສີ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍ.

ຂະແໜງການອື່ນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບ, ຮ່ວມມື ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ລັດຖະການພາສີ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2
ການກວດກາວຽກງານພາສີ

ມາດຕາ 167 ອົງການກວດກາວຽກງານພາສີ

ອົງການກວດກາວຽກງານພາສີ ປະກອບດ້ວຍ: ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແລະ ອົງການກວດກາພາຍນອກ.

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ມີ: ກະຊວງການເງິນ, ກົມກວດກາການເງິນຂອງກະຊວງການເງິນ;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ມີ:
  - ສະພາແຫ່ງຊາດ;
  - ສະພາປະຊາຊົນແຂວງ;
  - ອົງການກວດກາລັດຖະບານ ແລະ ຕົ້ນການສໍາລາດບັງຫຼວງ;
  - ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ;
  - ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂັ້ນຕ່າງໆ, ອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ສີ່ມວນຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງມີສ່ວນຮ່ວມໃນການກວດກາຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 168 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການກວດກາພາຍໃນ

ອົງການກວດກາພາຍໃນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດຖະການພາສີແຕ່ລະຂັ້ນ.

ມາດຕາ 169 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການກວດກາພາຍນອກ

ອົງການກວດກາພາຍນອກ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງລັດຖະການພາສີ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານພາສີ ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຍຸຕິທໍາ.

ມາດຕາ 170 ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາລັດຖະການພາສີ ມີ ສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດກາທີ່ດໍາເນີນໄປຕາມແຜນການ ຢ່າງເປັນປະຈໍາ ແລະ ມີກໍານົດເວລາອັນແນ່ນອນ;
2. ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດກາອອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈໍາເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດກາຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດໍາເນີນການກວດກາລັດຖະການພາສີ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ XV

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ໝວດທີ 1

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ມາດຕາ 171 (ປັບປຸງ) ການຍ້ອງຍໍ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ, ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ທະຫານ, ຕໍາຫຼວດ ແລະ ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານພາສີດ້ວຍການໃຫ້ຂໍ້ມູນ, ການຈັບກຸມທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມກ່ຽວກັບການລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍ ເປັນເງິນ ຫຼື ວັດຖຸ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 172 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ປະກອບການ ແລະ ຜູ້ແຈ້ງພາສີ

ຜູ້ປະກອບການ ແລະ ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ທີ່ມີຄວາມສັດຊື່ບໍລິສຸດ, ປະຕິບັດຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ, ທັນເວລາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການເຄື່ອນໄຫວກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ.

ໝວດທີ 2

ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 173 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານພາສີ ນອກຈາກສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ປັບໃໝ ຫຼື ຖືກດຳເນີນຄະດີທາງພາສີແລ້ວ ຍັງຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ ຊໍາລະຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແຜ່ງທີ່ເກີດຈາກການກະທຳຂອງຕົນ ແລະ ຈະຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 174 ມາດຕະການຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລະ ລັດຖະກອນພາສີ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລະ ລັດຖະກອນພາສີທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງບໍ່ສ້າງຜົນເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ລາຍຮັບພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ກ່າວເຕືອນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ສ້າງຜົນເສຍຫາຍບໍ່ຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ລາຍຮັບພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໂດຍເຈດຕະນາ ຈະຖືກລົງວິໄນຕາມລະບຽບການ ແລະ ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ສໍາລັບຜູ້ທີ່ກະທຳຜິດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ສ້າງຜົນເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ບຸກຄົນ ເຊັ່ນ ສວຍໃຊ້ຖານະຕໍາແໜ່ງ, ສິດອຳນາດ, ໜ້າທີ່ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ໃຊ້ອຳນາດເກີນຂອບເຂດ, ປອມແປງເອກະສານ, ຮັບສິນບົນໃນຮູບແບບໃດກໍຕາມ ຫຼື ການກະທຳຜິດອື່ນທາງອາຍາ ຕ້ອງຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 175 (ໃໝ່) ການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກະທຳຜິດທາງພາສີ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກປັບໃໝ ດັ່ງນີ້:

1. ການກະທຳຜິດທາງພາສີ ສະຖານເປົາລະດັບທີໜຶ່ງ:

- ການກະທຳຜິດຕາມມາດຕາ 140 ຂໍ້ 1 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປັບໃໝ 100.000 (ໜຶ່ງແສນ) ກີບ/ວັນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ຫາກມີເຫດຜົນພຽງພໍ ແລະ ມີການຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

- ການກະທຳຜິດຕາມມາດຕາ 140 ຂໍ້ 2, 3 ແລະ ຂໍ້ 4 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ທີ່ເປັນການກະທຳຜິດເທື່ອທີສອງ ຈະຖືກປັບໃໝ 1.000.000 (ໜຶ່ງລ້ານ) ກີບ;

- ການກະທຳຜິດຕາມມາດຕາ 140 ຂໍ້ 5 ແລະ ຂໍ້ 6 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປັບໃໝ 1.000.000 (ໜຶ່ງລ້ານ) ກີບ;

- ການກະທຳຜິດຕາມມາດຕາ 140 ຂໍ້ 7 ແລະ ຂໍ້ 8 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປັບໃໝ 2.000.000 (ສອງລ້ານ) ກີບ;

- ການກະທຳຜິດຕາມມາດຕາ 140 ຂໍ້ 9 ແລະ ຂໍ້ 10 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປັບໃໝ 3.000.000 (ສາມລ້ານ) ກີບ;

- ການກະທຳຜິດຕາມມາດຕາ 140 ຂໍ້ 11 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປັບໃໝ 5.000.000 (ຫ້າລ້ານ) ກີບ;

- ການກະທຳຜິດຕາມມາດຕາ 140 ຂໍ້ 12 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປັບໃໝ ສຸນຈຸດທຳສິບ ສ່ວນຮ້ອຍ (0,50%) ຂອງມູນຄ່າສິນຄ້າທີ່ແຈ້ງ ໃນເວລານຳເຂົ້າ;

- ການກະທຳຜິດຕາມມາດຕາ 140 ຂໍ້ 13 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປັບໃໝ ສິບສ່ວນຮ້ອຍ (10%) ຂອງມູນຄ່າຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຫຼົບຫຼີກ.

2. ການກະທຳຜິດທາງພາສີ ສະຖານເປົາລະດັບທີສອງ ຕາມມາດຕາ 141 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປັບໃໝ ໜຶ່ງຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ (100%) ຂອງຄ່າພາສີ ທີ່ມີການລະເມີດ ຕາມອັດຕາພາສີຂາເຂົ້າປົກກະຕິ ພ້ອມທັງ ເສຍຄ່າພາສີ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນຕາມກົດໝາຍ. ໃນກໍລະນີ ກະທຳຜິດເທື່ອທີສອງຂຶ້ນໄປ ຈະຖືກປັບໃໝ ໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບສ່ວນຮ້ອຍ (150%) ຂອງຄ່າພາສີ ທີ່ມີການລະເມີດ ຕາມອັດຕາພາສີຂາເຂົ້າປົກກະຕິ;

3. ການກະທຳຜິດທາງພາສີ ສະຖານເປົາລະດັບທີສາມ ຕາມມາດຕາ 142 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປັບໃໝ ໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບສ່ວນຮ້ອຍ (150%) ຂອງຄ່າພາສີ ທີ່ມີການລະເມີດ ຕາມອັດຕາພາສີຂາເຂົ້າປົກກະຕິ ພ້ອມທັງເສຍຄ່າພາສີ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນຕາມກົດໝາຍ. ໃນກໍລະນີ ກະທຳຜິດເທື່ອທີສອງຂຶ້ນໄປ ຈະຖືກປັບໃໝ ສອງຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ (200%) ຂອງຄ່າພາສີ ທີ່ມີການລະເມີດ ຕາມອັດຕາພາສີຂາເຂົ້າປົກກະຕິ;

4. ການກະທຳຜິດທາງພາສີ ສະຖານໜັກລະດັບທີໜຶ່ງ ຕາມມາດຕາ 143 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປັບໃໝ ຫ້າສິບສ່ວນຮ້ອຍ (50%) ຂອງມູນຄ່າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ. ໃນກໍລະນີກະທຳຜິດເປັນເທື່ອທີສອງ ຈະຖືກປັບໃໝສອງເທົ່າ ຂອງມູນຄ່າປັບໃໝຄັ້ງທຳອິດ.

ສຳລັບການກະທຳຜິດ ທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດການປັບໃໝ ຫຼື ການດຳເນີນຄະດີທາງອາຍາ ຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ ບັນທຶກເຂົ້າໃນປະຫວັດການກະທຳຜິດທາງພາສີ ແລະ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງພາສີ.

ພາກທີ XVI

ງົບປະມານ, ເຄື່ອງແບບ, ກາໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບ

ມາດຕາ 176 (ໃໝ່) ງົບປະມານ

ລັດຖະການພາສີ ມີງົບປະມານທີ່ຂຶ້ນກັບການຄຸ້ມຄອງຂອງກະຊວງການເງິນ ໂດຍລັດຖະບານ ໃຫ້ບຸລິມະສິດໃນການຈັດສັນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳປີ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການຫັນເປັນ ຫັນສະໄໝ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ.

ມາດຕາ 177 ເຄື່ອງແບບ, ກາໝາຍ, ຕາປະທັບ ແລະ ບັດປະຈຳໜ້າທີ່

ລັດຖະການພາສີ ມີ ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບທາງລັດຖະການ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ມີ ເຄື່ອງແບບຄົບຊຸດ, ບັດປະຈຳໜ້າທີ່ ແລະ ກາໝາຍ ເຊັ່ນ ທະນູບ່າຕິດກາໝາຍ, ສາຍອຳນາດ, ກາໝາຍບັນຊາ ແລະ ກາໝາຍອື່ນ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ເຄື່ອງແບບ, ບັດປະຈຳໜ້າທີ່, ກາໝາຍ, ເຄື່ອງ ໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບ ຂອງລັດຖະການພາສີ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ.

ພາກທີ XVII

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 178 (ປັບປຸງ) ການປ່ຽນແປງສາລະບານ ສິນຄ້າ ແລະ ອັດຕາພາສີ

ໃນກໍລະນີ ມີຄວາມຈຳເປັນໃນການປ່ຽນແປງສາລະບານສິນຄ້າ ແລະ ອັດຕາພາສີ ເພື່ອໃຫ້ ສອດຄ່ອງກັບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະນັ້ນ ລັດຖະບານ ມີສິດສະ ເໜີຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາສະເໜີຕໍ່ປະທານປະເທດ ອອກລັດຖະບັນຍັດປະກາດໃຊ້ ໂດຍ ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ສັນຍາ ແລະ ສົນທິສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ບໍ່ມີສິດປ່ຽນແປງສາລະບານ ສິນຄ້າ ແລະ ອັດຕາພາສີ.

ມາດຕາ 179 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 180 (ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫຼັງ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິ ປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ໄດ້ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທ້າວັນ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 20 ທັນວາ 2011 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ສະບັບປັບປຸງບາງມາດຕາ ສະບັບເລກທີ 57/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24 ທັນວາ 2014.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປານີ ຢາທໍ່ຕູ້